UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermones de co[m]muni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

Sermones cōmunes

ꝯſcīa ſemꝑ gaudiū habꝫ. qnto āt magꝭ ad fontē gaudioꝝ accedit magis hmōi gaudiū creſcit. Parat⁹ vtiqꝫ Bernardin⁹ ſpm̄ dn̄o reddere hora veſptina i vigilia aſceſionis dn̄i pſallentib⁹ frib⁹ ad Magnificat antipham illā. Pr̄ manifeſtaui nomē tuū hoib⁹ q̄s dediſti mihi. nūc āt ꝓ eis rogo ñ ꝓ mūdo: q: ad te venio. Et ipſe hilari vultu iocūd⁹ ⁊ liber eandē ꝯplicabat. ſicqꝫ eius aīa ſcīſſima ab ergaſtulo carnis ſoluta in eterne claritatꝭ abyſſum ē abſorpta. vbi ſuorū ſuſcepit laboꝝ mercedē. Sap. iij. Bonoꝝ laboꝝ glioſus ē fruct⁹

Tertiū eſt teſtimoniū manifeſtatiue miraculorum coruſcationis.

Ipſo q̄ppe adhuc in humanis agēte mulier q̄dam incurabilē patiēs infirmitatē tangendo veſtimentū eius: integrā adepta eſt ſanitatē i vrbe ſenēſi. Itē in eadē vrbe vir q̄dā paralytic⁹ bn̄dictiōe ſcti viri ꝑcepta mox incolumis effect⁹ eſt. Itē cū mediolani p̄dicaret ꝑ q̄dragesimā ipſo die cineꝝ ꝓponēs v̄bū dei rapt⁹ ē ⁊ vidit aīam Tobie ſupdicte ſoroꝝ m̄ris ſue ad celū euolātē ⁊ ꝑ aliqđ ſpaciū immobil' ꝑmāſit. Poſt aliq̄ꝫdiu ad ſeipum rediēs qđ viderat ꝓplo reſerauit. q̄ re cōperta laudāt oēs dn̄m: q̄ i tali viro ſic glioſe viſitabat plebē ſuā. Multis inſuꝑ miracul' legit̄ claruiſſe poſt mortē: mortuos ſuſcitādo ⁊ infirmos curādo Vn̄ i q̄dā ei⁹ hymno cātat̄. Soſpitatꝭ debiliū collator ſit ſalutific⁹: defūctorūqꝫ pluriū ſuſcitator magnific⁹. Voluit vtiqꝫ eū dn̄s honorificare iuxta ꝓmiſſum ſaluatoris Io. xij. Siq̄s mihi miſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹ q̄ ē in cel'. Ex q̄b⁹ vtiqꝫ liq̄do apparet i btō Bernardino approbatio diuine dilectōis. Vō bn̄ de eo dicim⁹. q̄m dilect⁹ ē deo ⁊ hoib⁹: cui⁹ mēoria i bn̄dictiōe ē. Et nos igit̄ hūc deuota mētis affectōe veneremur qtūs ei⁹ meritꝭ grām ꝯſeq̄mur q̄ nos dō dilectos efficiat ⁊ celeſtꝭ glie bn̄dictōe dignos inſtituat Amen.

Sermōes ſuper euāgelia de cōmuni aploꝝ. Primo ſuꝑ illud euāgeliū Hoc eſt ꝑceptū meū

Vos amici mei eſtis ſi fece. q̄ ego ꝑcipio vob. Jo. xv. O mirabil' redēptoris ſuauitas. Serui idigni ſum⁹ ⁊ amicos nos vocat ſi fecerimus q̄ ꝑcipit nobis. Grego. Pēſate q̄nta dignitas eſt eſſe amicos chr̄i. Triplex q̄ppe taliū dignitas notat̄ nob in illa epl'a. Iā nō eſtis hoſpites ⁊ aduene ⁊c. que ſcribit̄ Eph. ij.

Primo eſt dignitas familiaris cōicatiōnis. q: dr̄ apl's talib⁹. Iā nō eſtis hoſpites ⁊ aduene: ſꝫ eſtis ciues ſcōꝝ ⁊ domeſtici dei. Scđa eſt dignitas ſalutaris ꝯſtructiōis. ſ. cū chr̄o. q: dr̄. Supedificati ſuꝑ fundamētū aploꝝ ⁊ ꝓphaꝝ ipo ſūmo angulari lapide chr̄o ieſu. Tertia ē dignitas iterioris ihitatōis. q: tales ſūt tēplū in q̄ ſpiritus ſctūs ihabitat. Vn̄ dr̄. In q̄ oīs edificatio ꝯſtructa creſcit i tēplum ſctm̄ i dn̄o. In q̄ ⁊ vos coedificamini i habitaculū dei i ſpūſctō. Hui⁹ itaqꝫ triplicꝭ dignitatꝭ cōſideratio nos iducere debꝫ ad diuinoꝝ ꝑceptoꝝ obſuātiā. Ad quā ēt nos iducat p̄ſens euāgeliū ſctō. In q̄ ꝓponunt̄ tria ꝯſideranda ad hmōi obſuātiā iductiua.

Primo ꝑceptiōis neceſſitas inexcuſabil'
Secundo impletionis dignitas honorabil'
Tertio diſpoſitionis qualitas deſiderabilis.

Primo ꝑceptiōis neceſſitas inexcuſabil': cū dr̄ dn̄s. Hoc eſt ꝑceptum meū vt diligatꝭ inuicē.

Vbi tria ꝓponunt̄ ꝑ ordinē
Primo ꝑceptiōis iniūctio
Scđo iniūctiōis modificatio
Tertio modificatōis declaratio.

Primo ꝑceptiōis iniūctio:

cū dr̄. h̄ ē ꝑceptū meū vt dili. inuicem. Grego. Oē mādatū de ſola dilectiōe eſt. Aug. Vbi charitas eſt q̄d eſt qđ poſſit deeſſe: Vbi aūt nō eſt: quid eſt quod poſſit prodeſſe:

Scđo ꝓponit̄ iniūctiōis

modificatio cū dr̄: ſicut dilexi vos. Aug⁹. Per h̄ diſcernit̄ iſta dilectio ab ea q̄ ſe inuicē diligūt hoies ſicut hoies. Ad q̄d aūt nos dilexit chr̄us niſi vt poſſim⁹ regnare cū chr̄o: Ad h̄ ḡ ⁊ nos inuicē diligam⁹

Tertio ꝓponit modifica-
tiõis declaratio: cũ dr. Maiorez hac dile-
ctiõem nemo habz ꝛc. In h em̃ dclarat q̃li
ter ꝛ q̃ntũ nos dilexerit. Greg. Mori pro
inimicis dñs venerat: ꝛ tñ poſituꝝ ſe ani-
mã ꝑ amicꝫ dicebat: vt nob oſtẽderet qꝛ cũ
diligẽdo lucꝝ nob facere de inimicꝫ poſſu
mus etiã ipi amici ſũt qui nos ꝑſequunt.
Hec ille.

SEcũdo ꝓponit ipletiõis dignitas
honorabil': cuz dr. Vos amici mei
eſtis ſi feceritis ꝛc. Vbi tria ponũ
tur per ordinem.

Primo honorabil' denoiatio.
Scđo rõnabil' ꝯditio
Tertio amicabil' expoſitio

Primo honorabilis de-
noiatio: cũ dr. Vos amici mei eſtꝫ. Greg.
Amic⁹ q̃ppe q̃ſi aie cuſtos dr. Vñ nõ ime
rito q̃ voluntatẽ dei cuſtodire i p̃ceptis illi-
us dr: eius amicus vocatur. Hec Grego.
xvij. moral.

Secũdo ponit rõnabil' cõ-
ditio: cũ dr. ſi feceritꝫ q̃ ego p̃ci. vob. Aug.
Magna dignatio cũ ſu⁹ bon⁹ eẽ nõ poſ-
ſit niſi p̃cepta dñi ſui fecerit. Hic amicos
ſuos voluit itelligi vñ ſu⁹ boni p̃nt ꝓbari.
Poteſt igit eſſe ꝛ ſeruus ꝛ amic⁹ q̃ ſeruus
eſt bonus

Tertio ponit amicabilis
expoſitio: cũ dr. Iã nõ dicã vos ſer. qꝛ ſer
uus neſcit q̃d facit dñs ei⁹. Vos aũt dixi
amicos: qꝛ oĩa q̃ ꝛc. Ibi em̃ exponit q̃re
eos amicos dixerit. qꝛ vicz oĩa q̃cũ qꝫ ꝛc.
Oia inq̃ꝫ vt dr Chryſ. q̃cũqꝫ eos audire
oportebat. Grego. Oia q̃ audiuit a patre q̃
nota fieri voluit ſuis ſuis ſũt gaudiũ int-
ne charitatis ꝛ feſta ſupne p̃rie: q̃ nr̃is q̃ti
die mẽtib⁹ ꝑ aſpirationẽ ſui amoris impri
mit. Dũ em̃ audita celeſtia amam⁹: amã-
ta iã nouim⁹. qꝛ amor ipa noticia ẽ. Oia
ḡ nota eis fecerat qꝛ a terrenis deſiderijs
immutati amoris ſummi facib⁹ ardebãt.
Hec Grego.

TErtio ꝓponit diſpoſitiõis q̃litas deſi
derabil'. cũ dr. Nõ vos me elegiſtꝫ ꝛc.
Vbi t̃angit deſiderabil' diſpoſitio amicoꝝ
chr̃i. Et ꝓponunt ibi tria ꝑ ordinẽ

Primo cauſalitas
Scđo fructuoſitas.
Tertio acceptabilitas.

Primo cauſalitas cũ di-
xit: Nõ vos me ele. ſꝫ ego ele. vos: ꝛ poſui
.i. diſpoſui ꝑ grãz vt mea p̃cepta faciatꝫ ꝛ
ſitꝫ amici mei. q. d. Si amici mei eſtis nõ
vob ẽ attribuẽdũ. qꝛ nõ vos eſtꝫ cã hui⁹ ſꝫ
ego q̃ elegi vos ꝛc. Greg. Quiſq̃s ad hãc
ꝑuẽit dignitatẽ vt amic⁹ dei vocet dõa q̃
p̃cepit ſuꝑ ſe nõ ſuis meritꝫ tribuat. qꝛ dr
dñs. Nõ vos me ele. ſed ego elegi vos ꝛc.
Aug. Electi ſum⁹ vt ꝑ grãm dei nos eli-
gẽtis boni eſſem⁹

Scđo ponit fructuoſitas
cũ dr. vt eatꝫ ꝛ fru. affe. ꝛ fru. v. ma. Aug.
ſuꝑ Ioã. Iſte ẽ fruct⁹ de q̃ dixerat. Sine
me nihil poteſtꝫ facere. Ipe ẽ vita i q̃ nos
poſuit vt eam⁹. Greg. i home. Plãtaui vt
eatis: qꝛ velle iã mẽte ire ẽ. ꝛ fructũ afferã
tis opãdo. Quale ꝟo fructũ afferre debe
ant: ꝛ fruct⁹ vr̃ maneat. Oẽ ei q̃d ſm p̃ns
ſeculũ laboram⁹ vix vſqꝫ ad mortẽ ſufficit
Mors naqꝫ interueniẽs fructũ nr̃i laboris
abſcidit. q̃d ꝟo ꝓ eterna vita agit et p⁹ mor-
tẽ ſuat. ꝛ tũc apparere icipit cũ laboꝝ car-
naliũ fruct⁹ cepit nõ videri. Tales ḡ fru-
ct⁹ operemur q̃ maneãt. q̃ cũ mors cũcta in
terimat ipi exordiũ a morte ſumãt

Tertio ponit alia q̃litas
deſiderabil' q̃ dr acceptabilitas. qꝛ vicz ta
liũ orõ acceptabil' ẽ apd deũ. vñ dr. Vt q̃d
cũqꝫ pe. p. i no. m. d. ꝛc. Aug. Hoc petim⁹
i noie ſaluatoꝝ q̃d ꝑtinet ad rõnẽ ſalutis.
Hec ille. O q̃ſ fatu⁹ eẽt q̃ ꝯtrauz ſaluti ſue
aliq̃d pete vellet. Ex dictꝫ itaqꝫ ptz q̃ſ fru-
ctuoſũ ſit atqꝫ honorabile p̃ceptꝫ diuinis
obedire. de q̃b⁹ dr dñs. Vos amici mei e.
ſi fe. ea q̃ p̃ci. vo. Hec igit p̃cepta ſtudea-
m⁹ obſuare vt ad vitã diuinoꝝ mãdatoꝝ
obſuatorib⁹ repromiſſam mereamur feli-
cit intrare. Amen

Sermo ſuꝑ illud euãgeliũ Hec mãdo
vobis ꝛc. Io. xv.

MEmẽtote ſer
monis mei Ioã. xv. Merito
meminiſſe dbem⁹ ſmonis dñi
q̃m ipe dr Ioã. viij. Amẽ amẽ dico vobis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Siq̃s ſmonẽ meũ ſuabit mortẽ nõ guſtabit in eternũ. Qis q̃ppe ſmo chr̃i ꝑpt̃ noſtrã inſtructionẽ dict⁹ eſt. In h aũt euãgelio triplex nob̃ a dño dat̃ inſtructio

¶ Prima eſt iſtructio pceptoria.

¶ Scd̃a ẽ inſtructio ↄſolatoria

¶ Tertia ẽ inſtructio ↄdẽnatoria

PRima eſt inſtructio pceptoria: cũ dr̃ Hec mãdo vo. ꝛc̃. Ubi tangunt̃ tria notanda.

¶ Primo pceptiõis autoritas

¶ Scd̃o facilitas.

¶ Tertio rõnabilitas.

¶ Primo ꝛc̃. cũ dr̃. Hec mando. ſ. ego q̃ ſum dñs ꝛc̃. Leuit. xix. Ego dñs: leges meas cuſtodite. ¶ Scd̃o pceptiõis facilitas. q̃a dr̃. vt diligatis. Cũ eĩ diligere ſit act⁹ voluntatis: ſequit̃ q̃ ex natura ſua facile eſt. Quia vt dr̃ Aug. Nihil eſt tã in p̃tate voluntatꝫ q̃ ipa volũtas. Idẽ i ſer. Si dixerꝫ q̃ nõ poſſũꝫ diligere oĩno nõ credim⁹ tibi ¶ Tertio pceptiõis rõnabilitas. cum dr̃ inuicem. Nihil eĩ rõnabili⁹ q̃ vt inuicẽ diligam⁹. j. Jo. iiij. Chariſſimi diligam⁹ nos inuicẽ: q̃ charitas ex deo eſt. Ibidem Si de⁹ dilexit nos ꝛ nos debem⁹ alteruꝫ trum diligere.

SEcũda eſt inſtructio ↄſolatoria. cũ dr̃. Si mũ̃ds vos odit ꝛc̃. Ubi ↄſolat̃ eos q̃n mũ̃do tribulant̃ per tres ↄſideratiões

¶ Prima eſt ↄſideratio aſſimilatõis

¶ Secũda eſt electiõis

¶ Tertia eſt ſubiectiõis.

Prima eſt ꝛc̃. q̃ vicꝫ per

toleratiã paſſionũ ꝛ aduerſitatum efficit̃ q̃s chr̃o ſimilior. vñ dr̃. Si mũ̃ds vos odit ſcitote quia me priorem vobis odio habuit Chryſ. Naturalis eſt res ſi p deo iniuriã patimur ab aliquib⁹ indignis iraſcimur ꝛ dolemus. Si vero audierim⁹ aliquã p̃clarã pſonam q̃ ſimiliter paſſa eſt refrigeramur: ꝛ inflatio indignationis noſtre laxatur. Dicimus eĩ ſi vir ille q̃ clarior eſt q̃ ego paſſus ẽ talia: plane ego iniurie mee nõ debeo ſentire dolorem. q̃nto magis ergo cõſolabunt̃ diſcipuli in paſſiõib⁹ recordantes chr̃m dominũ et magiſtrum talia aut maiora ppeſſum. Hec Chryſ. Et ideo debẽt dominũ nõ ſolum patient̃ ſed etiaꝫ gaudenter ſeq̃. Quia vt dr̃ Seneca. Malus miles eſt q̃ imperatorem gemẽs ſequit̃ Aug⁹. Nullus fu⁹ chr̃i ſine tribulatione eſt. Si putas nõ hr̃e pſecutiões: nondũ cepiſti eſſe chr̃ian⁹. Itez. Noli eſſe puſillanimis. Si eĩ pleno corde intuitus fuerꝫ quid p te chriſtus paſſus fuerit: nec tu puſillanimitate deficies. ſed magnanimiter ꝛ tu quicquid aduerſi accidert tolerabis. Inſup ꝛ gaudebis: quia inuent⁹ es in aliqua ſimilitudine paſſionũ regis tui. Hec ille. Ideo dicit dñs. Si mũ̃d⁹ vos odit ſcitote q̃ me priorem odio habuit. Chryſ. Hec eſt v̄tutis augmentũ a mundo odio haberi. Uñ dolere oportet ſi a mũ̃do diligeremini. hoc eĩ eſſet malicie veſtre oſtẽſiuum.

Scd̃a eſt conſideratio electionis.

ſ. de mũ̃do. quia videlicꝫ veri chr̃i ſerui ſunt electi de mũ̃do. Ideo dicit dñs Si de mũ̃do fu. mũ̃ds q̃d ſuũ erat diligerꝫ q̃ v̄o de mũ̃do nõ eſtis: ſed ego elegi vos de mũ̃do ꝑpterea odit vos mũ̃ds. Aug⁹. Cum ſe[…] verticem membra extollũt: Neceſſas eſſe in corpore ſi nõ vis mũ̃di odiũ ſuſtinere cũ capite. Pro dilectione aũt̃ẽ patienter debemus. etiam odium mundi ſuſtinere. Neceſſe eĩ eſt vt nos oderit q̃s ceterũ nolle q̃d diligit.

Tertia eſt cõſideratio ſubiectiõis

qua. ſ. debent chr̃o ſubijci. Jo dixit. Mementote ſmonis mei quẽ ego dixi vobis. Nõ eſt ſuus maior domino ſuo. Si me pſecuti ſũt ꝛ vos pſeqn̄t. Si ſermõ. ꝛc̃. Aug⁹. Nullũ eĩ maius ꝛ melius q̃ de ſeipo ꝑponere põt exemplũ. Chryſ. q. di. Non vos turbari oportet ſi cõmunicabitis paſſionibus meis. q̃ vos nõ eſtis me potiores.

TErtia eſt inſtructio ↄdemnatoria: vbi. ſ. pſecutores ſeruoꝝ chr̃i oſtendit eſſe ↄdemnabiles ꝑpter ſuã maliciam cũ dixit. Sed hec omnia facient vobis ꝛc̃. Ubi oſtẽdit maliciã eoꝝ dãnabilẽ eſſe pcipue ꝑpt̃ triplicẽ ↄtẽptũ

¶ Primus eſt contemptus adorande ſublimitatis

¶ Scd̃s ẽ memorãde v̄itatis

¶ Terti⁹ ẽ admirãde claritatis

Primo ꝓpter cõtemptū adorande ſublimitatꝭ. ſ. nois ipius chriſti. Vñ di. Sz hec omnia facient vobis ꝓpter nomen meū qḋ. ſ. ɔtemnūt. Aug. Quid ē aliud dicere: ꝓpter nomen meū ꝙ me in vobis odio habebūt. Me in vobis ꝑſequent ⁊ ſmonē vr̄m q: meus eſt: iō non ſeruabūt Tanto igit̃ miſeriores q ꝓpter hoc nomen iſta faciūt: q̄nto beatiores q ꝓpter hoc nomen iſta patiunt.

Scḋo ꝓpter ɔtemptū me morande ṽtutis. ſ. doctrine chr̄i. Et h̄ tangit̃ cū dr̄. q: neſciunt eū q miſit me. Sz iſta ignorantia non excuſat: q: ꝓuenit ex contēptu doctrine chr̄i. Jō ſubdit. Si nō veniſſem ⁊ locut⁹ eis non fuiſſem: pctm̄ nō haberent. Nunc aūt excuſationē nō h̄nt de pctō ſuo. Aug. Nunqd ſine pctō erāt iudei qb⁹ chr̄s locut⁹ eſt anq̄ꝫ in carne veniſſet? Sz magnū qddā pctm̄ nō oē pctm̄ ſub generali noie vult intelligi. h̄ aūt eſt q: nō crediderit in chr̄m. Et q: vt dic̄ Chryſ. Hinc inde cauſabant qm̄ ꝓpter prēm eū ꝑſequebant deſtruēs eoꝝ accuſationē: dixit Qui me odit ⁊ prēm meū odit.

Tertio ꝓpter ɔtēptū admirande claritatis. ſ. miraculoꝝ chr̄i. Vñ dixit. Si opa non feciſſem in eis q nemo ali⁹ fecit pctm̄ n̄ h̄rent. hoc. ſ. pctm̄ vt dicit Aug. q: in eū loq̄ntē ⁊ opantē nō crediderunt. His eīm bn̄ficijs amorē non odiū retribuere debuerūt Et h̄ eis exprobrās adiungit di. Nunc aūt viderūt ⁊ oderunt me ⁊ prēm meū. Et ꝓphetiā inducit eū ſubdit Sz vt adimpleat ſmo q in lege eoꝝ ſcriptus ē. Aug. ſup Jo. Gratis odit q nullū ex odio cōmodū q̄rit vel incōmodū fugit Hec ille. Sic itaqꝫ pꝫ inſtructio dn̄i triplex in h̄ euāgelio. Memētote (ait) ſmōis mei. vt ſitꝭ inſtructi i bonis agēdis: vicijs fugiēdis: ⁊ aduerſis tolerādis ⁊ ſic tandez ꝑuenire valeatꝭ ad celoꝝ regnū ad qḋ per multas tribulationes eſt intrandū preſtāte ipo dn̄o ⁊c. Amen.

¶ Sermo ſup euange. illud Ecce nos reliquim⁹ oia ⁊c. Mat. xix.

SEcuti ſumus te. Mat. xix. Felices q dn̄o dicere pn̄t Secuti ſu. te. Nā ſic dr̄ Ecci. xxiij. Magna glīa ſeq̄ dn̄m. Jn pn̄ti aūt euangelio tria nobis ꝓponunt ad chr̄i ſequelā ſpectantia.

¶ Primo affectiōis diſpoſitio gratioſa

¶ Scḋo diſpoſitiōis ꝑfectio ṽtuoſa

¶ Tertio ꝑfectiōis remūeratio glīoſa.

PRimo affectiōis diſpoſitio gratioſa q̄ tangit cū dixit petr⁹. Ecce nos reliquim⁹ oia. Talis eīm tpaliū abnegatio cōuenientiſſima eſt diſpoſitio ad ſpūalia dona grē ſuſcipiēda. Tunc eīm diſpoſitū ē cor humanū vt impleat amore dei cū ꝑus fuerit euacuatū ab amore mūdi. Quia ſm Aug. vbi ē amor mūdi nō eſt q intret amor dei. Jlla igit̃ oia reliq̄runt apl̄i d qb⁹ dr̄ Eccs. j. Vanitas vanitatū ⁊ oia vanitas. Jlla tn̄ oia retinuerunt de qb⁹ dr̄. De⁹ eſt oia i oibus. Lꝫ āt petr⁹ valde pauca habuerit tn̄ ɔfident di. ſe reliq̄ſſe oia q: nō ſolum actu poſſeſſa ſꝫ ⁊ oēm cupiditatē ⁊ voluntatem habēdi dimiſit. Mai⁹ eſt ipam habēdi voluntatē q̄ꝫ ipm h̄re derelinq̄re. Nam vt ait Aug. Multꝭ mortu⁹ ē mund⁹: ipi tn̄ mundo mortui nō ſūt. Bona eīm ſecli diligūt: ⁊ tn̄ ipa q diligunt minime ɔſequunt Hec ille. Conuenient aūt et prudent ſic reliq̄runt apl̄i oia ꝓpter tres p̄cipuas rōnes q̄s vide ſer. de ſctō barnaba apl̄o

SEcūdo ꝓponit̃ diſpoſitiōis ꝑfectio ṽtuoſa: cū ſubdit Et ſecuti ſu. te. Hiero. Quia nō ſufficit tm̄ ſua relinq̄re: adiungit qḋ ꝑfectū ē. Et ſecuti ſum⁹ te. Secuti ſūt aūt dn̄m apl̄i p̄cipue in trib⁹

¶ Primo in humilitate.

¶ Scḋo in charitate.

¶ Tertio in patiētie ſoliditate.

¶ Primo in hūilitate Matth. xj. Diſcite a me q: mitis ſum ⁊ hūilis cor. ¶ Scḋo in charitate Jo. xv. Diligatꝭ inuicē ſic dilexi vos. ¶ Tertio in patientie ſoliditate. Joan. xv. Si mund⁹ vos odit ſcitote q: me p̄orem vobis odio habuit.

TErtio ꝓponit̃ ꝑfectionis remuneratō glorioſa. Vñ querit petrus. Quid ḡ erit nobis? Hiero. q. d. Fecimus qḋ iuſſiſti quid ḡ dabis nobis pmij? Et dn̄s promittit eis remuneratiōnē ɔſiderabiliſſi-

ma quā declarat habere tres excellentes conditiones.

Primo oñdit eā eſſe honorabilē
Scđo oñdit eā eſſe inexplicabilē
Tertio oñdit eā eē interminabilē.

Primo oñdit eā eē honorabilē

:cū di. Amen dico vobis q̄ vos q̄ ſecuti eſtis me in rege.cuz ſe. fi.ho.in ſe.ma. ſue ſe. ⁊ vos ſup ſe. duo. iu. duodecim trib᷒ Iſrael. Aug.li.de pnia. In hoc iudicantiū numero oēs intelligunt̄ q̄ ꝓpter euangeliū ſua omnia dimiſerunt, ⁊ ſecuti ſunt dñm. Chryſ.ſup Mat. Futuꝝ erat vt in die iudiciꝫ rñderent iudei. Dñe non te cognouimus filiū dei. Quis em̄ hoīm videre poterat theſauꝝ in terra abſconditū: ſolē nube celatū Rñdebūt ꝗ̄ diſcipuli. Et nos hoīes fuim᷒ ruſtici ⁊ obſcuri in plebe, vos ſacerdotes ⁊ ſcribe. ſꝫ in nobis bonavolūtas facta eſt q̄ſi lucerna ruſticitatis nr̄e. in vobis aūt malicia facta eſt q̄ſi caligo ſcientie vr̄e. Greg. Felix paupꝫtas voluntaria relinquētium oīa ⁊ ſequentiū te dñe ieſu. Felix plane q̄ tā ſecuros imo glīoſos facit i illo tremendo examie meritoꝝ in illo tanto diſcrimine iudicioꝝ. Beda. Iuſta prorſus ⁊ digna retributio vt q̄ ꝑ chriſti amore mundi glīam contempſerūt ei aſſocient̄ in iudicio vt velut aſſeſſores iudicii mundane conuerſationis aſſiſtant.

Scđo oſtendit illā remunerationē

eſſe inexplicabilē cū di. Et oīs q̄ reliquerit domū vl̄ frēs aut ſorores aut patrē aut matrē aut vxorem aut filios aut ag. ꝓpter no.m. centuplū accipiet Hieron. Senſus iſte ē q̄ carnalia ꝑ ſaluatore dimiſerit ſpiritalia recipiet q̄ compatione ⁊ merito ſui ita erunt quaſi ꝑuo numero centenarius comparet̄. Hec ille. Hoc itaq̄ centuplū ſpūalium reꝝ eſt. vicꝫ ꝟtutum ⁊ conſolationū internaꝝ q̄s ꝑ experientiam cognoſcim᷒ magis q̄ꝫ ꝑ doctrinā. Vn̄ Bern. Nemo ſane mentis ampliorē eſſe in viciis credat q̄ꝫ in ꝟtutib᷒ delectationē. Et iteꝝ. An omnia poſſidet cui oīa cooperant̄ i bonum: an non centuplū habet oīm q̄ implet̄ ſpūſctō: q̄ chrīm habet in pectore: niſi q̄ lōge plus q̄ꝫ centuplū ē viſitatio paracleti ſpiritus ⁊ pñtia chr̄i. Et iterū. Centuplū eſt adoptio filioꝝ: primitie ſpūs: delitie charitatis: gloria ꝯſcientie que eſt regnuꝫ dei qđ intra nos ē.

Tertio ꝑmittit remunerationē

interminabilē: cū di. Et vitā eternaꝫ poſſidebit Aug. Quia multū amāt hoīes viuere in hac terra promiſſa eſt illis vita ⁊ q2 multū timent mori ꝑmiſſa eſt illis eterna ħ ſufficere viſum eſt hūane infirmitati vt diceret̄. habebis vitā eternā. Amen᷒ ꝗ̄ vitā eternā: ⁊ ex eo nouerim᷒ q̄ntuꝫ ꝑ vita eterna laborare debem᷒ cū videam᷒ hoīes amatores pn̄tis vite t̄palis atq̄ finiende ſic ꝑ illa laborare vt qn̄ venerit mortis metus q̄cq̄d poſſunt faciunt nō vt auferāt ſꝫ vt differant mortē Bern̄. Centuplū (inq̄t) accipiet ⁊ vitā eternā poſſidebit. illō in via: hoc in pr̄ia. Illud ꝯſolatio pn̄tis laboris: ħ future felicitatis ꝯſūmatio eſt. Hec ille. Patꝫ itaq̄ q̄ꝫ fructuoſum ſit oīa ꝓpter chriſtū relinq̄re et chrīm ſequi. Sic ꝗ̄ cū aplis eum ſequi ſtudeam᷒ vt tandē eius gloriā ⁊ beatificam fruitionem conſequi mereamur: Amen.

Sermo ſup illud euangeliū Ego ſum vitis vera ⁊c. Io. xv.

Manete i me et

ego in vobis. Ioan. xv. O q̄ꝫ dulcis dñs q̄ tam benigne nos inuitat ad ſecum manendū: di. Manete in me ⁊ ego in vobis. Manem᷒ aūt in dño ⁊ dominus in nob ꝑ charitatē ⁊ amorē iuxta illud, j. Io. iiij. Qui manet in charitate i deo manet ⁊ deus in eo. Ideo etiā ꝯtīr ſubiūgit dñs: di. Manete in dilectione mea. Penſate q̄ꝫta ſit dulcedo regis eterni ſic benigne nos inuitantis ad manendū in dilectione ſua. O vere felix qui in dei dilectione manet, ſed infelix oīno q̄ ab eius dilectiōe ſeparat̄. Modū aūt manendi in ei᷒ dilectione ꝯtīr expreſſius adiūgit: di. Si ꝑcepta mea ſuaueritis manebitꝫ in dilectiōe mea. Et ſuꝑius exemplū ſubiungit: di. Sic ⁊ ego ꝑcepta pr̄is mei ſuaui et maneo in ei᷒ dilectione. In hoc aūt euangelio ꝓmunt̄

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nobis tres ꝑcipue ꝯſideratiões q̄ nos mirabiliter afficere debent ad manendū i domino vt et ipſe maneat in nobis.

¶ Pria ē ꝯſideratō fructuoſe reportatōis
¶ Scđa eſt gratioſe ꝓmiſſionis.
¶ Tertia eſt rigoroſe punitionis.

PRima ē ꝯſideratio ₇c̄. Niſi em̄ manſerim⁹ in dn̄o non poſſum⁹ fructū facere. Etſi in eo manſerim⁹ copioſum ferem⁹ fructum. Vn̄ dic̄ dn̄s. Sic̄ palmes nō pt fa. fru. a ſe. niſi man. in vi. ſic nec vos niſi in me manſeritis. Et ſubdit: Ego ſum vitis ₇ vos pal. q̄ ma. in me ₇ ego in eo hic fert fructū mul. q₂ ſine me nihil poteſtꝫ fa. Circa hunc aūt fructū ſpūalem quem ferre debemus notande ſunt tres ſpeciales conſiderationes.

¶ Prima ē ꝯſideratio ꝑſuaſorie iductiōis
¶ Scđa ē ꝯſideratio neceſſarie diſpōnis.
¶ Tertia eſt conſideratio multifarie fructificationis.

Prima ē ꝯſideratio ꝑſuaſorie inductionis

Prima ē ꝯſideratio ꝑſuaſorie inductionis ꝑ quā ſcꝫ induci debem⁹ ₇ ꝑſuaderi ad fructū faciendū. Et hec ꝯſideratio eſt triplex. ¶ Prima eſt ꝯſideratō interne refectionis q dulciſſima ē quā habet hō ex fructu bonoꝝ opeꝝ. Hiere. xxix. Plantate hortos ₇ comedite fructū eorū. Et ſic ait apl's. ij. Tim. ij. Laborantē agricolam oportet ꝓmū de fructib₉ ſuis ꝑcipe. Vn̄ dn̄s in euangelio. Hec locutus ſum vobis vt gaudiū meū in vo. ſit. i. ſpūalis ₇ interna ꝯſolatio ſi fructū boni operis feceritis. ¶ Scđa eſt ꝯſideratio diuine glificationis q₂ vicꝫ glorificaꝛ deus ꝑ bonorū opeꝝ fructum Vn̄ dic̄ dn̄s. In h̄ clarificatus eſt pr̄ meus vt fructum plurimū afferatis ₇c̄. Jō dr̄ apl's Col'. j. Ambuletꝫ digne deo ꝑ omnia placentes in oī opere bono fructificantes. ¶ Tertia eſt ꝯſideratio eterne retributionis, q ſcꝫ daꝛ ꝑ fructibus bonoꝝ opeꝝ. Jō dr̄ dn̄s. Hec locutus ſuꝫ vobis vt gaudiū vr̄m impleaꝛ. ſ. in patria Vn̄ Jac. v. Ecce agricola expectat ꝓcioſum fructū terre patienꝛ ferens ₇c̄. patientes eſtote ₇ vos fratres. Debet in ſpe fructus ꝑcipiendi qui arat arare. Et Rho. vj Liberati a pctō: ſerui aūt facti deo habetꝫ fructū in ſanctificationē: finē ꝟo vitā eternam. Felices igiꝛ qui faciunt bonoꝝ opeꝝ fructum Sap. iij. Bonoꝝ laborum glorioſus eſt fructus. Sed infelices ₇ maledicti qui non faciunt fructū bonum. In cui⁹ figura ficulnea ſolum habens folia ₇ nō fructus maledicta eſt a dn̄o ₇ ſtatim aruit: vt habeꝛ. Matth. xxj. Sed heu heu multi ſūt vt arbores infructuoſe. cuiuſmodi ſūt ocioſi ₇ deſidioſi quaſi ſpm̄ non habētes. Quidam aūt etſi ferunt fructum non tamē humano vſui aptum ſed porcino. Tales ſūt qui in comeſſationibus ₇ ebrietatibus ₇ ludis ₇ alijs vanis vitam agunt. Sap. iij. Fructus eoꝝ inutiles ₇ acerbi ad manducandum ₇ ad nihilum apti. Et generaliter omnes pctōres ſūt arbores ferentes fructum venenoſum ſiue mortiferꝝ. Prouer. x. Fructus impij ad pctm̄. Matt. vij. Arbor mala fructus malos facit. Tales deberent conſiderare illam terribilē dn̄i comminationē Matth. vij. Omnis arbor que nō facit fru. bo. exciđeꝛ ₇c̄.

Scđa eſt conſideratio neceſſarie diſpoſitionis

Scđa eſt conſideratio neceſſarie diſpoſitionis. Vbi nota ꝙ ad hoc ꝙ arbor bene fructificet tres ꝑcipue requiruntꝛ neceſſarie diſpoſitiones. Primo eſt radicis adherentia. iiij. Regꝫ. xix. et Eſaie. xxxvij. Mittet radicem deorſum et faciet fructum ſurſum. Hmōi radicatio ſpiritualiter fit per charitatem. Eph. iij. In charitate radicati/per charitatem enim mens in deo radicatur ₇ ei adheret: ₇ ſic fert fructum. Ideo dic̄ dominus, Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum. Hmōi radicem arboris exiccat ignis cupiditatis. Oſee. ix. Percuſſus eſt effraim: radix eius exiccata eſt. Et de quibuſdam dicitur in canonica iude. Hi ſunt arbores autumnales eradicate bis mortue. Arbores inquam autumnales: id eſt in autūno plantate quarum radix non poteſt figi firmiter in terra. quia tunc non eſt tempus idoneum ad plantandum. Ideo ſunt ifructuoſe. Et quod peius ē dicuntur bis mortue. Primo quidem quia non habent ꝑncipium vite ſcilicꝫ charitatem. Gregorius. Non habet aliquid viriditatis ramus boni opis ſi non māſerit in radice charitatis. Scđo q₂ mortiferꝫ fructū faciūt ₇ tā ſibiꝗ̄

aliĳs mortē inferūt. Tertia eſt culture diligētia/reſcindēdo ⁊ amouēdo ſuꝑflua ſiue purgādo. Cant. ij. Tps putatiōis aduenit. Et dñs in euāgel. Oēm palmitē in me nō ferentē fructū tollet eū: ⁊ oēm q̄ fert fructū purgabit eū vt fructū plus afferat. Aug. Quis eſt in hac vita ſic mūdus vt nō ſit magꝫ magiſq3 mūdādus. Mūdat itaq3 mundos .i. fructuoſos: vt tanto ſint fructuoſiores q̄nto fuerint mūdiores. Itē debet eē culture diligētia circūfodiēdo: nutrimētū apponēdo: ⁊ irrigādo. Luc. xiij. Arborē fici hēbat qs plātatā in vinea ſua ⁊c. ſeq̄r. Fodiā circa illā ⁊ mittā ſtercora. Et Eccl. xxiiij. Dixi rigabo hortū meꝫ plātationū. Item dꝫ eſſe culture diligētia cuſtodiēdo ⁊ vigilādo. ꝓuerb. xxvij. Qui ſeruat ficū comedet fruct⁹ ei⁹. Tertia diſpoſitio eſt celeſtis influentia. Vñ videm⁹ ꝙ in eadē arbore poma q̄ ſunt verſus ſolꝫ meliora ſunt aliĳs in colore: odore: ⁊ ſapore. Sic ad fructū ſpūalē req̄rit influentia diuina. Oſee. xiiij. Ex me fruct⁹ eius inuē tus eſt. Et in euangelio dr̄ dñs. Sine me nihil poteſtis facere.

Tertia ē cōſideratio multifarie fructificatiōis.

Nam dr̄ dñs. Qui manet ⁊c. hic fert fructū multū. Triplicē aūt fructū ꝑcipue ferre debem⁹ ad quem pñt oēs alĳ reduci. ¶ Primo fructuꝫ pnie pctā punientꝫ. Lu. iij. Genimia vipaꝝ qs oñdit vob fugere a ventura ira: facite ergo fruct⁹ dignos pnie. ¶ Scdo fructū iuſticie/mala fugiētꝫ ⁊ exeq̄ntꝫ. Phil. j. Repleti fructu iuſticie. Ex iuſticia aūt ꝓuenit fructus triplex. ¶ Prim⁹ inq̄ntū ꝑ eam deo reddim⁹ debitā obediētiā. Job. xxij. Adq̄eſce ei et habeto pacē: ⁊ ꝑ hoc hēbis fruct⁹ optimos. ¶ Secūdus inq̄ntū ꝑ eā reddimus ꝓximo amiciciā: pacē ⁊ ꝯcordiaꝫ. Gal. v. Fruct⁹ ſpūs charitas: gaudiū: pax ¶ Terti⁹ inq̄ ꝑ eam cū ſpū reddimus ſuꝑ carnē victoriā. Gal. v. Fruct⁹ ſpūs cōtinētia caſtitas. ¶ Tertio debem⁹ facere fructū patientie aduerſa ſuſtinentis. Can. vij Aſcendā in palmā ⁊ apphendā fruct⁹ ei⁹. Palma q̄dem aſꝑa eſt in cortice ⁊ in ſtatura ſublimis: et ideo difficilis ad aſcēdēdum. ſed in eius ſūmitate fructus magne dulcedinis ꝯuenit. Heb. xij. Ois diſcipli na in pñti q̄dem eſſe vdet non gaudĳ ſed meroris: fructū aūt pacatiſſimū exercitatis per eam reddet.

Ecūda ē ꝯſideratio gratioſe ꝓmiſſionis. q2 ſi in dño manſerim⁹/ipſe nob ꝓmittit dare q̄dcūq3 petierimus. Vñ dr̄. Si manſeritꝫ in me ⁊ verba mea in vob māſerint/q̄dcūq3 volueritꝫ petetꝫ ⁊ fiet vob Aug⁹. Tūc eñi ſunt dicenda v̄ba ei⁹ in nob manere qñ facim⁹ q̄ ꝓcepit: ⁊ diligim⁹ q̄ ꝓmiſit. Qñ aūt v̄ba eius manēt in memoria nec inueniunt in vita: nō cōputat palmes in vite: q2 vitā non attrahit ex radice. Quid aūt velle pñt manēdo in ſaluatore niſi q̄d nō alienū eſt a ſalute: Aliud q̄ppe volum⁹ q2 ſum⁹ in chriſto, et aliud volum⁹ q2 ſum⁹ adhuc in h ſeclo. Hec ille. Dicit ḡ dñs Si māſeritꝫ in me: faciēdo. ſ. orōnes v̄ras: ⁊ v̄. m. in vob mā. q̄dcūq3 vo. ⁊c. Manem⁹ aūt orātes i deo ſi in petitōib⁹ nr̄is tres ꝯdirōes obſuem⁹

¶ Prima eſt nihil petere charitati ꝯtrariū
¶ Scda ē diſcrete petere bonū trāſitoriū.
¶ Tertia eſt deuote petere quod eſt anime ſaluti ꝓprium.

¶ Prima eſt nihil petere chari. ⁊c. Si eñi a charitate recederem⁹: ab ipo etiā deo recederemus. Vñ q̄ de inimicꝫ vindictā petunt/mala eis imp̄cādo: nō manēt in dño Vñ Aug. ſuꝑ pſ. Cū inuocas deū vt p̄mat inimicū tuū/⁊ d̄ alieno malo vis gaudere/ꝑticipē facis deū malis tuis ⁊c.
¶ Scda ē diſcrete petere bonū trāſitoriū. ſcꝫ ꝓut nob ē neceſſariū: ⁊ ꝓut nouit dñs illud nob expedire: dicēdo dño illō Matt. (vj). Fiat volūtas t. ⁊c.
¶ Tertia eſt deuote petere q̄d eſt aniaꝝ ſaluti ꝓpriū. Deuote inq̄. i. cū mlt̄o deſiderio ⁊ feruēti affectiōe. Pſ. Deſideriū paupeꝝ exaudiuit dñs: ꝑparatiōnē cordis eoꝝ audiuit auris t.

Ertia eſt ꝯſideratio rigoroſe cōminationis q̄ cōminat eos q̄ in eo nō manēt. Vñ di. Siq̄s in me nō māſerit mittet foras ſic palmes ⁊ areſcet et colligēt eū ⁊ i ignē mittēt ⁊ ardet. Vbi tāgit triplex formidanda cōminatio.

¶ Prima ē cōminatio horribil' excluſiōis
¶ Secunda eſt miſerabilis cōditiōis
¶ Tertia eſt intolerabilis afflictiōis.

¶ Prima eſt ⁊c. q2 mittet foras. Mat. xiij. Exibūt angeli ⁊ ſepa. malos d̄ medio iuſt.

¶Scđa eſt cōminatio miſerabilis condi
tionis. q2 areſcet. i. oēm vigorem amittet.
Chryſoſt. hoc eſt Siqđ habebat a radice
amittet denudatus eiꝰ auxilio et vita.
¶Tertia eſt cōminatio itolerabilis affli-
ctiōis. q2 colligēt eū ꝛ in ignē mittent ꝛc̄.
Aug. Ligna em vitꝫ tāto ſſt ꝯtēptibilioꝛa
ſi in vite nō māſerint: q̄nto glioſioꝛa ſi mā
ſerint. vnū ex duob9 palmiti ꝯgruit: aut vi
tis: aut ignis. ſi in vite nō eſt: in igne erit.
Talib9 itaq3 palmitib9 nō manētib9 in vi-
te dicet dñs illō Mat. xxv. Ite maledi-
cti in ignē eternū ꝛc̄. Audiamꝰ ģ dulcem
inuitationē dñi d. Manete in me ꝛc̄. ne fo
ras mittamur ꝛ areſcamꝰ ꝛ in ignem ꝓij-
ciamur: ſed fructum bonum facientes ſan-
ctificari mereamur ꝛ ad vitam eternam fe
licit er ꝑuenire valeamus Amen.

¶Sermones ſup aliq̄ euangelia de com
muni vnius martyris. Primo ſuper illud
Niſi granum ꝛc̄.

Niſi granum

Niſi granum frumēti cadēs i trā mortuū fu
erit ipm ſolū māet. ſi aūt mortu-
um fuerit/ mltū frcm affert: Jo. xij. Aug.
Seipm dicebat granum mortificandum
in infidelitate iudeoꝝ ꝛ multiplicandum
in fide populoꝝ. O q̄3 benignus eſt dñs q̄
tā mirabiliter nos ſaluare voluit. Mortu
uus eſt vt nos viuificaret. Et cum in cor-
dibus iudeoꝝ mortificatus fuerit/ fructifi
cauit in cordib9 gentiliū quos ad fidē vo-
cauit. In hoc aūt myſterio tria nob̄ a do-
mino ꝓponunt myſteria quoꝝ nobis con-
ſideratio multū vtilis eſt ad nos inducen
dos ad ſequelam chři.
¶Primū eſt ſuijpſiꝰ mortificatio fructuo-
¶Secundū eſt mortificationis imi- (ſa.
tatio virtuoſa
¶Tertiū eſt imitationis retributio glo-
rioſa

Primum eſt ſuijpſiꝰ ꝛc̄. cum di. Ni
ſi granū frumenti ꝛc̄. vſq3 ibi: mul
tum fructum affert. Beda. Ipſe
em ex ſemine patriarchaꝝ in agro huius
mundi ſeminatus eſt. i. incarnatus eſt: vt
moriendo cum multiplicatiōe reſurgeret.
ſolus mortuus eſt: cū multꝫ ſurrexit. Hec
ille. Ipſa aūt mors chři nobis p̄cipue at-
tulit triplicem fructum.
¶Primus eſt remiſſionis
¶Secundus viuificationis
¶Tertius glorificationis
Primus eſt fructus remiſſiōis. Unde de
chřo ꝓ nobis mortuo dr. J. Joan. ij. Ipſe
eſt ꝓpiciatio ꝓ pctis noſtrꝫ. ¶Secundus
eſt fructus viuificationis. Col. ij. Conui-
ficauit nos. ſ. deꝰ pater: cum illo. ſ. Ieſu
chriſto. ¶Tertius eſt fructus glorifica-
tionis. Hebr. x. Habemꝰ fiduciā in introitū
ſctōꝝ. ſ. celeſtiū in ſanguine chři.

Secundū eſt mortificatiōis imita
tio ꝟtuoſa. q2 vicz hortat nos ad
imitandū ſuā mortificatiōe3: cum
dr. Qui amat aiam ſuā ꝛc̄. vſq3 ibi: me ſe-
quat. Ubi tria tangunt: quoꝝ conſidera-
tio inducit ad ſequendū chriſtū.
¶Primū eſt ꝑniciose dilectiōis damno-
¶Secundū eſt ꝟtuoſe affe- (ſa ꝯcluſio.
ctionis fructuoſa conditio.
¶Tertiū ē affectuoſe miſtratiōis gratio-
Primū eſt ꝑnicioſe ꝛc̄. cū (ſa executio.
di. Qui amat aiam ſuā. i. anialitatē ꝛ ſen-
ſualitatē: ꝑdet eam. Aug. Noli amare in
hac vita ne ꝑdas in eterna vita. ¶Scđm
ē ꝟtuoſe affectiōis fructuoſa ꝯditio: cū di.
Et q̄ odit ani. ſ. in h̄ mū. in vi. et. cu. eam.
Theo. Quia valde oneroſum erat audire
q̄ oporteret odire aiam. i. vitā ſenſualē: cō
ſolat ꝑ h̄ qđ addit: in h̄ mūdo. indicās tē
poris ꝑticularitatē. Nō em in ꝑpetuū iu-
betaniam odio hři. et emolumentū ponit
cum di. in vitam eternā cuſtodit eam.
¶Tertiū eſt affectuoſe miſtrationis gra
tioſa executio: cū di. Siq̄s mihi miniſtrat
me ſequat. Chryſ. id ē me imitet de mor
te. h̄ dr. Dulcꝫ q̄dem eſt pñs vita his qui
affixi ſunt ei. Si ꝟo q̄s ad celu3 reſpexerit
vidēs q̄ ibi ſi bona: cito ꝯtēnet vitā pñtē
Cū em appuerit melioꝛ/ ꝯtēnitur peioꝛ.

Tertium eſt imitatiōis retributio
glorioſa. cū dr. Et vbi ſu3 ego ꝛc̄.
vſq3 in finē. vbi tāgit triplex retri-
¶Pria eſt retributio aſſociatiōis (butio.
¶Scđa eſt honorificationis.
¶Tertia eſt aſſecurationis.
Prima eſt retributio aſſociationis
cū di. Et vbi ego ſū: illic ꝛ miſter meꝰ erit.
Chry. Oñdit ꝑ h̄ q̄ reſurrectio morti ſuc-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cedit. vbi aũt ſum (ait) qꝛ in celis etiã añ reſurrectionẽ chꝛ̃s erat. igiť illic trãſmigremus aioꝛ mẽte ¶Scđa ẽ retributio honorificationis. qꝛ di. Siq̃s mihi miniſtrauerit honoꝛificabit eũ pr̃ meꝰ. Pſ. Nis honorificati ſũt a. t. d. Aug. Per h̃ itelligiť expoſuiſſe qđ ſ. dixerat: illic ⁊ miniſter meꝰ erit. Nam quẽ maioꝛẽ honoꝛem accipe poterit adoptatus q̃ꝫ vt ſit vbi eſt vnicus.

¶Tertia ẽ retributio aſſecurationis: cum ſubdiť: q̃ i celis ẽ. vbi vicʒ ẽ vera ſecuritas Ibi em̃ (vt dt Ber.) eſt eterna ſecuritas ⁊ ſecura eternitas. Ad quã nos pducat ipſe dñs ⁊c̃. Amen.

¶Sermo ſup illud euange. Siquis vult venire poſt me ⁊c̃. Matth. xvj.

Siquis vult venire poſt me abneget ſemetipm. Mat. xvj. Greg. ſup Ezechi. Semetipm abnegat q̃cũq; mutať ad melioꝛa: ⁊ incipit eſſe qđ nõ erat: ⁊ deſinit eſſe qđ erat. hec ille. In illꝰ igiť v̾bis dñs nos hoꝛtať ad emẽdatiõem vite ſine q̃ pꝰ eũ ire nõ poſſumꝰ. Et ad h̃ etiã tẽdit totũ euãgeliũ. ſ. ad iuitãdũ nos ad chꝛ̃i ſeq̃lam p moꝝ emẽdationẽ. Ubi tria nob p oꝛdinem ꝓponunť conſideranda.

¶Primũ eſt imitatiõis inuitatio
¶Scđm eſt inuitationis ratio
¶Tertium eſt rõnis ꝯfirmatio.

Primũ eſt imitatõis inuitatio: cũ di. Siq̃s vult venire ⁊c̃. vbi tria tãgit

¶Primo veniendi raritatem.
¶Scđo veniẽdi libertatem
¶Tertio veniendi qualitatem.

Primo ⁊c̃. cũ di. Siq̃s. q. d. pauci ſũt q̃ h̃ velint. Ber. Quãpauci ſũt o bone ieſu q̃ pꝰ te ire velint / cũ tñ ad te puenire nẽo eſt q̃ nolit. hec Ber. Uľ potes dicere q̄ ibi dñs tãgit iuitatoꝝ varietatẽ. qꝛ vt dt Chꝛy. Nõ ſolꝰ diſcipulꝰ ſʒ cõe h̃ dogma oꝛbiťraꝝ ꝓponit di. Siq̃s v. i. ſi mulier: ſi vir: ſi rex: ſi liber: ſi ſuꝰ. In q̃ appet dñi benignitas q̃ oẽs vult ſaluari. Matt. xi. Venite ad me oẽs ⁊c̃.

Scđo tãgit veniẽdi libertatẽ: cũ dt. vult. Chꝛy. Hoc dicẽs magis attrahebat. q̃ em̃ libertati auditoꝛẽ dimittit / magiſ attrahit. q̃ v̾o violẽtiã iſert / multotiens ipedit. Itez. Cũ ſaluatoꝛ ſit piꝰ ⁊ benignꝰ / nullũ inuitũ aut coactuʒ h̃re vult famulũ: ſʒ ſpõtaneos ⁊ gr̃as ei agentes p famulatu. Et itez. Siq̃s aurũ daret aut theſauꝝ exponeret / oẽs currerẽt. mlťo magis ad ea que ſunt in celis.

Tertio tãgit veniendi q̃litatẽ: cũ dt. Abneget ſe. ⁊ tol. crucẽ ſ. ⁊ ſeq̃t me. Ubi tria exp̄munť in q̃bꝫ vite chꝛiane pfectio ꝯſiſtit: et in q̃bꝫ oñdiť q̃litas et modꝰ veniendi ad chꝛm. ¶Pꝛio abneget ſemetipm p coꝛdis hũiliatiõem. Gre. xxiiq moꝛ. Semetipm abnegat q̃ calcato typo ſupbie añ dei oclõs ſe eẽ a ſe alienũ demõſtrat. Idẽ in hom. Niſi q̃s a ſemetipo deficerat: ad eũ q̃ ſup ipm eſt non appropinq̃t. Sʒ ſi noſipſos relinq̃mꝰ quo ibimꝰ extra nos: vel q̃s eſt q̃ vadit ſi ſe deſeruit: Sed aliud ſumꝰ p pctm̃ lapſi: aliđ p natura conditi ⁊c̃. Tunc ḡ noſipſos relinq̃mꝰ ⁊ abnegamꝰ / cũ vitamꝰ qđ p vetuſtatez fuimꝰ: ⁊ ad h̃ nitimur ad qđ p nouitatẽ vocamur. Hec ille. Abneget ḡ ſemetipm pctĩ abijciẽdo ⁊ vitã in meliꝰ mutãdo ⁊ voluntatem ꝓpriã abnegãdo. Uñ Proſp. Quid eis p deẽt q̄ facultates ſuas abijciũt q̃ voluntates ꝓprias nõ reliquũt: cũ ſit longe pſtantiꝰ volũtatibꝫ ꝓpꝛijs renũciare q̃ꝫ rebꝫ ¶Secundo dixit: Et tollat crucẽ ſuã. ſ. p carnis maceratiõnẽ ⁊ ꝯcupiſcẽtiaꝝ refrenationeʒ et p ꝓximi cõpaſſionẽ. Greg. Duobꝫ modis crux tolliť: cũ aut p abſtinẽtiã affligiť coꝛpꝰ: aut p cõpaſſiõez ꝓximi affligiť animus. Et ſm Aug. Tũc crucẽ nr̃am tollimus qñ penalitates q̃ſlibet p chꝛ̃o voluntarie aſſumimꝰ. Et ſm hiero. tollit crucẽ ſuã q̃ mũdo crucifigiť. ¶Tertio di. et ſeq̃t me. ſ. p rectã intẽtionẽ. Chꝛyſ. Nã et etiã latrones mlťa grauia patiunť. vt nõ exiſtimes q̄ paſſio maloꝝ ſufficiat: adiũgit cauſã patiẽdi: cũ dt. et ſeq̃tur me. vt ꝓpter eũ oĩa ſuſtineas ⁊ alias eiꝰ v̾tutes addiſcas. h̃ ẽ em̃ ſeq̃ chꝛm̃ vt opoꝛtet / diligẽtem eẽ circa virtutes ⁊ pati oĩa ꝓpẽ ipm. hec ille. Chꝛiſtũ aũt pcipue imitari debemꝰ triplici via q̃ nos pceſſit. vicʒ Paupťatꝫ: hũilitatis: ⁊ aſpitatꝫ. Chꝛ̃s em̃ in ſuo ingreſſu nob relĩqt exẽplũ ſinceriſſime paupťatꝫ. In pgreſ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſu exemplū ꝓfundiſſime hūilitatꝫ. Sed in
egreſſu exēpluꝫ acerbiſſime penalitatꝫ. Jō
ad iugē hoꝝ triū memoriā nos inuitat di.
Thre. iij. Recordare paupꝫtatꝫ mee: q̄ntū
ad pmū. et trāſgreſſiōis mee. i. ꝓfūdiſſime
hūilitatꝫ: q̄ntū ad ſecūdū. et abſinthij ꝛ fel
lis. i. amariſſime paſſiōis: q̄ꝫtū ad tertiū.

Secūdo ponit̄ ꝑdicte inuitatiōis rō: cū
di. Qui em̄ voluerit ꝛc̄. vſqꝫ ibi. ꝓ aia
ſua. Et ponit̄ triplex ratio ex triplici con/
ſideratione.

Prima ē ꝯſideratio pniciofe dilectiōis.
Scōa eſt piculoſe occupationis
Tertia eſt ꝑcioſe conditiōis.

Prima igitur ē cōſidera/
tio ꝛc̄. ſ. dilectiōis ſuꝑſti⁹ inordiate. Vnō
di. Qui em̄ voluerit aiam ſuā ſal. fa. p. eā.
q̄ aūt p. a. ſuā ꝓpt me/ iueniet eā. Orig. Si
q̄s amator vite pn̄tꝫ parcit aie ſue timens
mori/ volēs h̄ mō ſaluare aniam ſuā: pdet
eā: alienā illā faciēs a vita et̄na. Siq̄s āt
itelligit q̄ē vera ſalus ꝛ adq̄rere vult eaꝫ
anie ſue: iſte q̄ntū ad voluptates carnales
aiam ſuā ꝓpt chr̄m pdēs: h̄ mō ſaluat eā.
Scōꝫ Gre. iſtud dn̄i dictū accipiēdū ē ac/
ſi diceret̄ agricole. Frumētū ſi ſuas/ pdis.
ſi ſemias/ renouas. Caſſiod. Ve carni q̄
h̄ ſupata nō fuerit. nā q̄ in hac ꝯuerſatiōe
vincit̄/ illic ſine dubio coronat̄. Ber. Ergo
dē prudēti⁹ eā pdis vt cuſtodias. q̄ꝫ cuſto
dis vt pdas. Quid h̄ vos dicitꝫ obſerua
tores ciboꝝ: moꝝ neglectores. Hipocras
et ſeq̄ces ei⁹ docēt aias ſaluas facere i h̄
mōo. chr̄s ꝛ eius diſcipuli pdere: Queñā
vos ex duob̄ ſeq̄/ mg̃rm aut ſuū eligitꝫ:

Secunda eſt conſideratio
piculoſe ꝛ dānoſe occupatiōis. ſ. circa mū
dū. Vn̄ di. Quid em̄ pdeſt hoi ſi vniuer/
ſum mōm lucret̄: aie ꝟo ſue detrimētū pa
tiat̄: O q̄ꝫſtult⁹ ē q̄ pl⁹ pecuniā q̄ꝫ aiam di
ligit. Sed mag̃ heu hodie cecitas ꝛ amē/
tia in hoib̄ repit̄. Qz vt dt Aug⁹. Siq̄s
argentū auro ꝑponit: dementiſſim⁹ iudi/
cat̄. ſi ꝟo auꝝ deo ꝑponit/ a nullo rep̄hēdit̄
Expōit etiā ꝑdictū dn̄i ꝟbū de illis q̄ ani
mas alioꝝ lucrari volūt ꝛ ſuas negligūt.

Tertia eſt cōſideratio pre
cioſe ꝯditiōis. ſ. ipſi⁹ aie Vn̄ di. Aut quā
dabit hō cōmutationē ꝓ aia ſua: q. d. Nul
lū lucꝝ mūdi pōt cōpari ad detrimētū aie.
Etſi eēt dānata ꝛ ꝓ ea daret̄ tot⁹ mūdus:
nō p h̄ liberaret̄. Orige. Puto q̄ n̄ hꝫ ali/
q̄d hō q̄d dās q̄ſi cōmutatiōem aie ſue li/
beret eā de morte. De⁹ aūt ꝓ aiab̄ hoim
dedit cōmutatiōeꝫ ꝑcioſū ſāguinē filij ſui.

Tertio ponit̄ rōnis ꝯfirmatio q̄ ſumit̄
ex ꝯſideratiōe future retributōis
De q̄ di. Fili⁹ em̄ hois vē. ē ꝛc̄. Vbi ſunt
notāde tres ſpeciales conſiderationes.

Prima eſt ꝯſideratio ꝟitatꝫ ifallibilis.
Scōa eſt ſublimitatis admirabilis.
Tertia eſt eq̄tatis inflexibilis.

Prima eſt ꝛc̄. qz fili⁹ hois
ventur⁹ ē. ſ. infallibilit̄ ꝛ maifeſte. Ps. De⁹
manifeſte veniet deus nr̄ et nō ſi.

Secunda eſt conſideratio
ſublimitatis admirabil̄. qz in glīa pr̄is ſui
cū angelis ſuis. Theo. Triſtib̄ leta ſuc/
cedūt. Times mortē: audi glīaꝫ triūphā
tꝫ. Vererꝫ crucē: auſculta āgeloꝝ miſteria

Tertia ē cōſideratio eq̄ta
tis inflexibil̄. qz tunc reddet vnicuiqꝫ ſm
opa ſua. Hiero. Nō eſt diſtinctio iudei et
greci ꝛ gētil̄: viri ꝛ mulierꝫ: paupeꝝ ꝛ diuī
tū: vbi nō ꝑſone ſed opa ꝯſiderāt̄. hec ille
Et ne rudes apl̄i eum ſic venturꝫ dubita/
rent: pmittit̄ in p̄nti ꝯſolatio vt certi⁹ cre/
dant de futuro. Jdō pt⁹ mg̃r ſubiūgit eos
ꝯſolādo. Amen dico vobis: vt. ſ. ſecuri de
hoc ſitꝫ: Sūt q̄dā de h̄ ſtantib̄ q̄ nō guſt.
mor. do. vi. fi. ho. ve. in reg̃ ſuo. i. in ea cla/
ritate regni quā hēbit cū ad iudicādū ve/
niet. Chry. Volēs mōſtrare q̄d ē illa glo
ria in q̄ poſtea ventur⁹ ē: eis in p̄nti vita re
uelauit ſicꝫ poſſibile erat eos diſcere/ vt ne/
qꝫ in dn̄i morte iā doleāt. Remigius. Qd̄
aūt h̄ ē ipletū ē in trib̄ diſcipul̄ q̄b̄ dn̄s
trāſfigurat⁹ i mōte/ gaudia et̄ne repromiſ
ſionis oñdit. hec ille. His ḡ ꝯſideratōib̄
frēs animemur ad audiēdā chr̄i inuitationeꝫ
di. Siq̄s vult venire p⁹ me ꝛc̄. vt noſipos
abnegātes ꝛ crucē ſꝑ tollētes/ chr̄m dn̄m
ſeq̄mur ꝓ virib̄ q̄ꝫdiu in p̄nti mortali vita
ſubſiſtim⁹: q̄tin⁹ tādē ad q̄etē verꝫ chr̄i ſuis
repromiſſam ꝑuenire mereamur Amen.

Sermo ſup euāg. Siq̄s venit ad me
et nō odit ꝛc̄. Lu. xiiij.

OMnis ex vo
bis q̇ non renũciat oib⁊ q̄ poſſi
det nõ põt me⁹ eſſe diſcipulus.
Lu.xiiij. Nullus ē vere chriſtian⁹ niſi ſit ve/
rus chri diſcipul⁹. nã dr chriſtian⁹ a chriſto.
Vñ et chriſtiani p̄mo dicebant̄ diſcipuli et
poſtmodũ vocati ſunt chriſtiani.qḋ nomē p̄/
mo ab aplis ⁊ diſcipul' fuit itroductũ apõ
Antiochiã. vt ſcribit.ij.li. eccliaſtice hiſto
rie. In trib⁊ aũt p̄cipue ↄſiſtit diſcipulat⁹
chri. Primo in vera ment̄ humiliatione.
Vñ dicebat dñs Matt.xj. Diſcite a me
.ſ.tanq̄ veri diſcipuli: q̄r mit̄ ſum ⁊ hũilis
corde. ¶ Scḋo in fraterna dilectione. Vñ
Joannis.xiij. In hoc cognoſcent quia di
ſcipuli mei eſtis ſi dilectionem habueri/
tis ad inuicē. ¶ Tertio in amor̄ inordina
ti excluſione.ſ.amoris mũdani ⁊ carnalis.
Et h̄ declarat̄ in p̄nti euãgelio in q̇ inten/
dit ſaluator nos retrahere a triplici amo/
re inordinato impeditiuo a vero dei amore
⁊ q̇ etiã impedit ne q̇s efficiat̄ ver⁹ chriſti
diſcipul⁹ audiendo efficacit̄ ⁊ implẽdo do
ctrinã chri: ⁊ p̄ ↄñs impedit ne q̇s ſit ver⁹
chriſtianus cũ chriſtianus ſit ille q̇ chri doctri/
nã recipit ⁊ exequit̄. Vñ hieronymo legẽti
tulliũ dictũ fuit corripiẽdo eũ Ciceronian⁹
es nõ chriſtianus. Vt ḡ ſimus veri chri diſci
puli ⁊ vere chriſtiani neceſſariũ nobis ē abij
cere illũ triplicē amorē impeditiuũ
¶ Prim⁹ eſt amor carnal' p̄pinq̇tatis
¶ Scḋs eſt animal' ſenſualitat̄
¶ Tertius ē t̄palis vanitatis

PRim⁹ eſt ⁊c̄. quē excludit dñs cũ dī.
Siq̇s venit ad me ⁊ nõ odit pa.ſu.⁊
ma.⁊ vx.⁊ fi.et fra.⁊ ſo.ad.aũt ⁊ aiam ſu.
nõ põt me⁹ eſſe diſcipul⁹. Theoph. Quia
eñ concomitantiũ ipm nõ ex toto affectu
ſed tepide ſequebãt̄ iõ oñdit q̄lem deceat
eē ſuũ diſcipulũ. In p̄dicto aũt textu euan
gelico tangit dñs tria.
¶ Primo venientiũ paucitatē
¶ Scḋo honorabilē vtilitatē
¶ Tertio veniendi difficultatē
¶ Prio venientiũ paucitatē: cũ dī. Siq̇s. q.
dī. pauci ſūt tales. Ber. O bone ieſu q̄̃ pau
ci ſunt q̇ poſt te ire velint ⁊c̄. Scḋo ho/
norabilem vtilitatē: cũ dī. ad me ſc̄z dñm
celi et terre. Eccl.xxiij. Magna gloria ſeq̇
dñm. ¶ Tertio veniendi difficultatē: cum
dī. ⁊ nõ odit pa.ſu. ⁊c̄ debet ibi ſumi odiũ
vt opponit̄ amori inordinato ⁊ impedimē
to ab amore dei. Vñ dr Gre. i omel. Per/
cõtari libet q̄mõ parentes ⁊ carnal'r p̄pinq̇s
p̄cipimur odiſſe q̇ iubemur ⁊ inimicos di/
ligere: ſed ſi vim p̄cepti p̄pendim⁹ vtrũq̧
agere p̄ diſcretionē valem⁹ vt eos q̇ nobis
carnis cognatiõe ↄiuncti ſũt ⁊ q̇s p̄rimos
nouim⁹ diligam⁹ ⁊ q̇s aduerſarios in via
dei patimur odiẽdo ⁊ fugiẽdo neſciamus.
Q̄ſi eñ p̄ odiũ diligit̄ q̇ carnal'r ſapiẽs dum
p̄ua nob ingerit nõ audit̄. Itẽ amãdi ſũt
p̄ximi: impẽdẽda charitas oib⁊ ⁊ p̄pinq̇s ⁊
extraneis: nec tamē p̄ eadē charitate a dei
amore flectendũ: fideles q̇dē ↄparant̄ p̄xi
mis p̄ charitatē ⁊ tñ de via dei nõ exorbi/
tent p̄ cõpaſſionē. Hec ille. Fatuus p̄fecto
q̇ p̄pter amorē carnaliũ amicoꝝ retardat̄ a
ſeq̇la chri. Legim⁹ de q̄dã q̇ aliq̄nto tp̄e p̄
pter p̄pinquoꝝ amorē retardat⁹ ē a ſeque
la chri. Hic ãt amicos ſemel vocãs ad con
uiuiũ int̄ epulas interrogauit vnũ quē ſi
bi magis fidelē credebat vt ſi eũ diligeret
minimũ digitũ ſuũ p̄ eo in ignē mitteret.
Ille p̄o timẽs h̄ facere renuit nec fidē quã
ſibi ſimulauerat exhibuit. Et de cet̄/
oib⁊ p̄ ordinē req̇ſitis idē i eis reperit q̄d
in p̄mo. Tunc ille dī. Ob amorē vr̃i acten⁹
a dei ſeq̇la retardat⁹ ſum: ſed ampli⁹ nolo
tardare. q̄r cũ minimũ mēbrũ vr̃i corporis
nolueritis igni tranſitorio p̄ me exponere
ad horã: iõ nec ego totũ corp⁹ ⁊ aiam p̄o
vobis exponere volo igni perpetuo. ¶ Iſte
itaq̧ p̄pinquoꝝ amor puta filioꝝ impedi/
at a vero chriſti amore regulandus eſt tri
plici regula. ¶ Prima eſt regula ſpiritual'
affectionis. vt vic̄z in p̄pinquis plus affe
ctionem habeam⁹ ad ſpiritũ ſaluandũ q̄
ad corpus. Ratio eñ diligendi aliquē ex
charitate eſt participatio ſummi boni bea
tificantis. vt dicit Aug. Eſt aũt homo ca/
pax et particeps ſummi boni rõne anime ⁊
non corporis. Non eñ eſt corpus beatifi/
cabile niſi ſecundario ⁊ min⁹ principaliter
Iõ diligenda eſt anima p̄ncipaliter ⁊ non
corpus ⁊ vltra dilectio ad corpus deb̄z eſſe
p̄pter animã. Qḋ contra dicit Chryſ. de q̇
buſdam. Corpus natorum ſuoꝝ parentes
amant: animã aũt contēnunt. Deſiderant
eñ eos valere in iſto ſeculo ⁊ nõ curant q̇d

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſunt paſſuri in illo. Alij militias filijs puidentːalij honores: et nemo filijs ſuis puidet deū. pditionē illorū magno pcio cōparant: ꝛ ſalutē illis nec dono accipe volunt. Si videant illos paupes triſtanť ꝛ ſuſpirant. Si autē viderit illos peccātes nemo triſtať vt oſtendāt qꝛ corpoꝝ ſunt parētes: nō animarū. ¶ Secūda eſt regula finalˀ intentionis: vt vicȝ amando propinquos intendamꝰ ordinare amorē illū ad amorem dei propť quē ſunt oīa cetera diligenda tā q̄ ꝓpter vltimū finē quo ſolo fruendū eſt. vt determinat magiſter in pmo ſentētiaꝝ. di. j. Vn̄ dicit Gre. in homelˀ. Ille veraciter charitatē habȝ q̄ et amicū diligit in deum ꝛ inimicū diligit ꝓpť deū. Sic ḡ nos inuicem debemꝰ diligere vt inuicē adiutoriuȝ impendamꝰ puenīēdi in deū. ¶ Tertia eſt regula rationalis diſcretionis. vt vicȝ ſit talis amor rōnalis et diſcretꝰ. Amor diſcretus pſonas q̄dē amat ſed vicia pſequitur. nec ſic pſonis cōdeſcendit vt vicijs implicetur. Huiꝰ exemplū habemꝰ in chr̄o. Ber. Chriſtus in aſſumptiōe carnis cōdeſcēdit mihi. in culpe vitatōne recte cōſuluit ſibi. Rhoma. xiij. Dilectio ꝓximi. ſ. bn̄ ordinata ꝛ diſcreta malū nō operať. ¶ Sed ex amore inordinato ꝛ indiſcreto ꝓpinquorum tria pcipue ſolēt oriri mala. ¶ Primū ē viciorū diſſimulatio: vicȝ nō corrigēdo. vť et adijciēdo: ſuſtinendo et defendēdo. Sene. Amici vicia ſi feras facȝ tua. bis peccas cū peccanti obſequiū accōmodas. Aug. ſuper Pſal. Hec eſt ira ꝛ indignatio dei magna vt deſit correctio et aſſit adulatio. Charitas quippe dicit illud Apoca. iij. Ego q̄s amo arguo ꝛ caſtigo. ¶ Scd̄m eſt extraneorum dānificatio. cum vicȝ aliq̄s ꝓpť affectionē ꝓpinquorū damnificat alios in fama vel rebus vť pſona. Tullius. Nulla eſt peccati excuſatio ſi amicicie cauſa peccaueris. Unde maxime cauēda eſt pſonaꝝ acceptio a iudicibꝫ ꝛ his q̄ pſunt. Prouerb. xxviij. Qui cognoſcit pſonā in iudicio non bene facit. ex hoc em̄ vitas proſterniť. Eſa. lix. Conuerſū eſt iudiciū retrorſū: et iuſticia longe ſtetit. corruit veritas in plateis: et equitas nō potuit igredi. ¶ Tertiuȝ eſt ſupflua terrenoꝝ affectio: qm̄ vicȝ ſupflue afficiunť ꝛ occupant ſe circa terrena ꝓpť amorē filiorū aut heredū vt plerūqȝ omittāt que dei ſunt, et ſalutis proprie. Plerūqȝ etiā q̄ alijs debita ſunt vel omnino ſoluere recuſant: vel debitorū partē defraudāt: et inſup multa p fraudē ꝛ iniuſticiā ſibi ꝛ ſuis heredibꝫ adq̄runt. Caue ne te damnet filiorū aut ꝓpinquorū quorūcunqȝ inordinatus amor. Mira vicȝ fatuitaſ q̄ homo ſic laboret p alio. Eccles. iiij. Cōſiderās repperi et aliā vanitatē ſub ſole. Unus eſt ꝛ ſecundū non habet: non filiū: nō fratrē: ꝛ tamē laborare nō ceſſat: nec ſaciaƞť oculi eiꝰ diuitijs. nec recogitat dicens cui laboro.

Secūdus eſt amor animalis ſenſualitatis: quem excludit dominus dicens. Siq̄s venit ad me ꝛ non odit adhuc et aīam ſuā nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulus. Et Jo. xij. Qui amat animā ſuam pdet eam ꝛc̄. Animā inquā. i. animalitatē ſeu ſenſualē inclinationē que impedit ab amore dei ꝛ doctrina chr̄i. j. Corinth. ij. Animalis homo nō pcipit ea que ſūt ſpiritus dei. Ideo dicebat dn̄s Mat. xj. Regnū celorū vim patiť: et violenti rapiūt illō qꝛ vicȝ Qui vult regnū celorū ingredi debet ſibiipſi violentiā facere reprimendo inclinatōem ſenſualitatis p macaratōem carnis. Propter quod etiā dn̄s ſubiungit in euāgelio. Et qui nō baiulat crucē ſuam et venit poſt me nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulꝰ. Crucem inquā. i. carnis ſ ſenſualitatȝ mortificationē. In cruce quippe oīm tormentorū genera deſignanť. Unde diciť crux a cruciatu. Et cruciari diciť q̄ quōlibet affligiť. Unde quotidie ac ſemp crucē portare debemus vt amorē chr̄i ſemp oñdamꝰ. Non ſunt aduerſa timenda. nō pſpa ꝛ carnalia ſectanda vt crux chr̄i ferať. Auguſt. Crux dn̄i non tm̄ illa diciť que tpe paſſionis ligni affixiōe ꝯſtruiť: ſed ꝛ illa totiꝰ vite curriclo cūctaꝝ diſcipliarū virtutibꝫ coaptatur. Tota enim vita chr̄iani hois ſi ſcḋm euāgeliū viuat crux atqȝ martyriū eſt. Hec ille Quia vero crucē dn̄i portare volenti neceſſaria eſt diſcretio. ideo ſubditur i euangelio. Quis homo ex vobis volens turrim edificare nō. ꝛc̄. ꝛ ponunť duo exēpla. vide textū. In quibus exēplis admonemur ne vltra vires nr̄as nos extendamꝰ. Greg. Omne qḋ agimus puenire p cōſideratōis ſtudiū debemus. Ut autē excludamꝰ amorem ſenſualitatis: nec timeamus carnē

mortificare portãdo crucẽ post dñm notã-
de sunt tres ꝑcipue consideratões.
¶ Prima est consideratio corruptibilis vi
¶ Scda ẽ honorabil' dignitatꝫ (litatis.
¶ Tertia est desiderabilis vtilitatis.
¶ Prima ℊ zc. s. ipius corpis. Quis em̃ ti
mere debet ⁊ qd mirũ est ꝓ tali ac tãto do
mino qualis est dñs Jesus exponere labo
rib⁹ ⁊ penis corpus ita vile. Job. xxv. Hõ
putredo ⁊ filius hominis vermis.
¶ Scda est cõsideratio honorabil' digni-
tatis. s. quo ad aiam: cui merito subijci de-
bet corpus. Bern. in medit. O aia insigni-
ta dei imagine decorata s̃ĩtudine: pticeps
ratiõis: capax btitudinis qd tibi de carne.
¶ Tertia est cõsideratio desiderabil' vtili-
tatis. Figura Gen. xlix. Jsachar vidẽs ter
ram ꝙ esset bona ⁊ requiem ꝙ esset optima:
supponit humeros ad portandũ. Jsachar
interp̃taṙ vir mercedẽ vidit. qꝛ q̃ videt pre-
miũ portat ꝑia patienter. Greg. Spes ĩ et-
nitate animũ erigit. ⁊ idgrco nulla mala q̃
exteri⁹ tolerat sentit. Exemplũ. Cũ qdam
deuotõe mot⁹ vitã austerã duceret ⁊ ꝯsan-
guinei sui hoc cognito ad eũ redarguendũ
venissent: tale eis dedit responsum cordi ⁊
memorie cõmendandũ. Tanta ⁊ talia au-
diui ⁊ legi de vita eterna ꝙ nõ curo q̃tum
mihi ꝯstet ⁊ qd expendã ꝓ ea. Sꝫ heu ho
miseri et ceci mũdani tm̃ laborant pro vita
mortali sed parũ ꝓ vita eterna. Bern. Sic
stulti existimatores de minimis maximam
⁊ de maximis minimã curã gerunt.

Ertius est amor tpalis vanitatis
siue ꝓspitatis quẽ excludit dicens
Sic ℊ omnis ex vobis q̃ nõ renũ
ciauerit omnib⁹ q̃ possidet nõ põt me⁹ esse
discipul⁹. qꝛ nõ põt qs simul deo seruire et
mũdo. Mat. vj. Non potestis deo ſuire et
mãmone. Jdeo dicit Aug'. Disce nõ dili-
gere mundũ vt diligas deũ. funde vt im-
plearis. auertere vt ꝯuertaris. ¶ Est tñ No
tandũ ꝙ nõ damnat dñs possessionẽ sꝫ af-
fectionẽ inordinatã. Vñ Abraam legitur
possessiones habuisse q̃ tñ fuit ꝑfect⁹. Ex
hac autẽ conclusiõe que sic in fine euãgelij
infert ſm glo. apparet ꝙ edificare turrim ⁊
facere cũ fortiori pacẽ vt p̃mittit in textu e-
uangelico nihil aliud signat q̃ esse discipu
lũ chri. ꝑparare ꝓ sumptus et mittere lega-
tionẽ nihil aliud est q̃ renũciare omnibus
Et nota ſm Bedam ꝙ distat int' renun-
ciare oib⁹ ⁊ relinquere omnia. Paucorum
em̃ ꝑfectorũ est omnia relinq̃re. h̃ est omia
tẽporalia ⁊ curas mũdi postponere ⁊ solis
eternis inhiare. Cunctoꝝ aũt fideliũ ẽ re-
nũciare omnib⁹: hoc est: sic tenere q̃ mundi
sunt vt tamẽ ꝑ ea nõ teneanṫ a mũdo. Vñ
primũ est superogatõis ⁊ consilij. Secun-
dũ ꝓ necessitatis et p̃cepti. Et debet esse
hmõi renunciatio integra q̃ ad sua: q̃ ad su
os: et q̃ ad se. ſm ꝙ dictũ est abrae. Egre-
dere de terra ⁊ de cognatõe tua. ⁊ d domo
patris tui. Unde qdam. Chr̃e tuos tua te
g̃tis accepimus a te. Ergo meos mea me
merito nũc exigis a me. Facile aũt est oi-
bus terrenis renũciare ꝯsideranti tria.
¶ Primũ est repromisse glie sublimitas.
¶ Scdm est vite p̃sentis breuitas.
¶ Tertiũ est mundane ꝓspitatis vãitas.
Primũ zc. Gre. in home. Si consideremꝰ
frẽs charissimi que et q̃nta sunt que nobis
ꝓmittunṫ in celis vilescunt aio oia que ha
¶ Secundũ est p̃sentꝫ vi (bent in terrꝫ ꝯ
te breuitas. qꝛ vt dicit Seneca. Punctũ est
qd viuimus: ⁊ adhuc puncto minus
¶ Tertiũ est mundane ꝓsperitatꝫ vanitas
siue fallacitas. Eccl'es j. Vidi cũcta q̃ sub
sole sunt ⁊ ecce vniuersa vanitas et afflictio
spũs. Jtẽ Eccl'es ij. Magnificaui opera
mea: edificaui mihi domos et plãtaui vi-
neas: feci ortos et pomeria ⁊ cõseui ea cun-
cti generis arborib⁹ zc. Seqṫ. Cũq₃ me cõ
uertissem ad vniuersa opa que fecerãt ma
nus mee. ⁊ ad labores in q̃b⁹ frustra suda-
uerã: vidi in omnib⁹ vanitatẽ ⁊ afflictionẽ
animi: ⁊ nihil ꝑmanere sub sole. ⁊ Eccles
iij. Trãseunt vniuersa sub celo. Jdeo dicit
Gre. Ecce charissimi trãsit oẽ qd agitis: ⁊
ad extremũ iudiciũ quotidie volẽtes nolẽ-
tesq₃ ꝓperatis. Cur ergo amaṫ qd relinqṫ.
Propṫea etiã dicit Gre. Diuitias nequa-
q̃ dñs diuitias sꝫ fallaces diuitias appel-
lat. Jn hoc aũt patet sua fallacitas: qꝛ cuꝫ
se putaṫ ꝑ eas ad securitatẽ ꝑuenisse plerũ
q₃ aut infortunio turbaṫ aut morte ꝑuenit.
Exemplũ de Nabuchodonosor Dañ. iiij.
⁊ de Balthasar Dañ. v. Hec ergo supra-
dicta attẽta mente cõsiderem⁹ q̃tin⁹ amo-
re mundi exclusi veri christi discipuli sim⁹.
⁊ tandẽ ad celestem mansionẽ suis mistris
⁊ discipulis repromissam ꝑuenire mereã-

ſmur cũ eo perenniter regnaturi Amen

¶Sermones ſup aliqua euangelia d̃ plĩ
bus martyribus. Primo ſup euangeliuz
Attendite a fermento ⁊c̃. Lu. xij.

A Ttendite a

fermento phariſeoꝝ quod eſt
hypocriſis. Luce. xij. Theop.
vocat fermentũ hypocriſim tanꝙ alterãtez
⁊ corrumpentẽ intentiões hominũ quibꝫ
ſe ingeſſerit. Nihil enim ſic alterat mores
vt hypocriſis. Beda. Nam ſicut modicuz
fermentũ totam farine maſſam corrumpit
Sic ſimulatio animũ tota virtutũ ſinceri-
tate et veritate fraudabit. Hec ille. Jdõ bñ
nos hortatur dñs dicens. Attendite. id eſt
diligenter cauete a fermento phariſeorum
quod eſt hypocriſis. i. ſimulatio. Jn hoc ꝗ
euangelio nos inducit dñs ad ſimulatio-
nẽ vitandam: ⁊ ad veritatẽ vite et doctrine
ſeruandã: ſic ꝙ nullo modo ab ea recedã⁹
ꝓpter timorẽ humanũ aut mundanũ. Et h
facit tria nobis ↄſiderãda ꝓponẽdo
¶Prima eſt neceſſitas future reuelatõis.
¶Scdm eſt fragilitas hũane ↄditõis.
¶Tertiũ eſt ſublimitas diuie gubnatõis.

P Rimũ eſt ⁊c̃. cum dicit. Nihil eſt op-
ertum qđ nõ reueletˀ ⁊c̃. q. d. ſꝫ Hie-
ro. Nolite timere pſequtiũ ſeuiciã
⁊ blaſphemãtiũ rabiẽ. necꝙ emulemi ſimu
latores. qꝛ veniet dies iudicij in q̃ ⁊ vẽra vir
tus et coꝝ nequicia oĩbꝫ demõſtrabitˀ. ⁊ cuili
bet ſm opa ſua tã interiora ꝙ exteriora red-
det. O q̃ta ↄfuſio: q̃ta triſticia tunc erit re
probis miſeris cũ videbũt oĩa pctã ſua ſic
publice detegi: et cordis ſui ſecreta reuela-
ri. Erit vtiꝙ tunc in eis horribilis confu-
ſio ⁊ terribilis afflictio pcipue ꝓpter tria.
¶Tum propter aſtantis cõſortij numero
ſitatẽ inexplicabilem. ¶Tum ꝓpter adiuuãtꝭ
remedij impoſſibilitatẽ irreparabilẽ. ¶Tum
ꝓpter iudicantis imperij ſublimitatẽ inex-
timabilẽ. Uide in tractatu de finali iudi-
cio in ſecũda conſideratiõe principali in ter
tio myſterio.

S Ecundum eſt fragilitas humane
ↄditiõis. q̃ ſic ipotẽs ẽ ꝙ ñ pt hõ
ledere hoiez niſi i minimis. ſ. i corpe. ⁊
ſic leſ⁹ ꝓfic i magnis. ſ. i aia. Uñ dic dñs.

Dico aũt vobis amicꝭ meis ne terreami-
ni ab his q̃ occidunt corp⁹ ⁊ poſt h nõ ha
bent ampli⁹ q̃d faciãt. Amb. Mortẽ do-
cet nõ eſſe terribilẽ quã locupletiore fenõ-
re ſit imortalitas redemptura. Poſſunt ãt
aſſignari tres cauſe pncipales ꝓpt q̃s ſancti
martyres nõ timuerũt eos q̃ corpa occide
bant: ſed mortẽ port⁹ alacriter ſuſtinebant.
q̃s vide in ſer. de ſancto Blaſio parte. iij.
articulo. ij.

T Ertiũ ẽ ſublimitas diuine gubernati
onis q̃ ſe ad oĩa extendit et ſup omĩa.
Jdõ ipe de⁹ timend⁹ eſt ⁊ non hoies. Uñ
di. Oñdam aũt vobis quẽ timeatꝭ. Time
te eũ q̃ poſtꝙ oc. hꝫ po. mit. in ge. Jta di-
co vobis ⁊c̃. Ubi ꝓponitˀ triplex ↄſideratõ
¶Pria ẽ ↄſideratio diuie potentie
¶Scda ẽ ↄſideratio diuine ꝓuidentie.
¶Tertia ẽ ↄſideratio diuie clementie.

Prima eſt ↄſideratio ⁊c̃.

dñ di. Timete eũ q̃ poſtꝙ oc. hꝫ po. mit. i
ge. q̃ ẽ mors aie. Manũ eĩn oipotentꝭ nul
lus põt effugere neꝙ viu⁹ neꝙ defunct⁹.
Jdõ bñ dr Eccs. xl. Deum timet ⁊ mãdata
eius obſerua h eſt omnis hõ. Et ſicut dic
Greg⁹. Magna ſecuritas eſt nihil timere
pter deum: et ſtultus timor eſt quo pl⁹ ti-
metˀ indignatio humana ꝙ diuina. Nã vt
dic ſapiẽs. Qui timet hoiem cito corruet.
q̃ ſperat in dño ſubleuabitˀ.

Scda eſt ↄſideratio diuie

ꝓuidentie: ꝑ quam ordinatˀ ⁊ vita ⁊ mors
oim. Sap. xiiij. Tu aũt pr̃ gubernas oia
ꝓuidentia. Uñ dic dñs. Nonne duo paſ
ſeres veneũt dipõdio ⁊ vn⁹ ex illˀ nõ ẽ i ob-
liuione corã deo. Amb. q. d. Si deus obli-
uionẽ paſſeꝝ non hꝫ q̃ vendunt modico p̃
cio: hoim quõ hẽe põt. Et ſm Hiero. ſen-
ſus eſt. Si pcatura ſine dei ꝓuidentia non
pereunt: vos q̃ eterni eſtis timere non de-
betis ꝙ abſꝙ dei ꝓuidentia viuatis. Seq
tur. Sed et capilli capitis veſtri omnes nu
merati ſunt. Per hoc ſm Chryſ. ſignat ꝙ
omnia q̃ ad ſanctos ſpectant diligentiſſi-
me nouit/ diligentiã eĩn cure adhibite nu-
meratio manifeſtat. q. d. Mori ne timue-
ritis qꝛ in plenitudine reſurgetꝭ. Uñ gloſ.
Ut de tota taceã maſſa corpis etiã minu-
te pticule future reſurrectiõi ſuant. Et de-

inde concludēdo ſubiungit dñs. Nolite ergo timere multis paſſeribꝫ pluris eſtis vos .i. ſm Bedā apud deum maioris dignitatis. Tū quo ad ſtatū nature: qꝛ rōnales et ppetui. Tū quo ad ſtatū grē: quia p adoptionē filij dei. Tū ꝙ ad ſtatū future glīe. qꝛ in gloria beatificandi.

Tertia eſt cōſideratio

diuine clementie in recognitiōe bonorum. Unñ dicit. Dico aūt vobis: oīs ꝙcūqꝫ ꝯfeſſus fuerit me corā hominibꝫ: z filiꝰ hominis ꝯfitebit eū corā angelis dei ipm approbādo z glīficādo. Euſebiꝰ. Quid erit glioſiꝰ ꝙ ipm vnigenitū dei ſbū atteſtari p nob in diuino iudicio. His igit ꝯſiderationibus chrīm dñm z timere z amare ſtudeamus. z attēdamꝰ .i. diligent caueamꝰ a fermēto phariſeoꝝ .i. ab omni ſimulatōe qꝛ deꝰ intuet cor z oīa occulta. etiā tandē corā toto mūdo publicabunt. Sic ergo puro corde viuamus vt tandē a dño approbari z i celeſti glīa cum angelꝭ recipi mereamur amen.

Sermo ſup illud euāgeliū. Cū audieritis plia z ſeditōes zc. Lu. xxj.

Nolite terreri

N Lu. xxj. Pius dñs ſup ſuos ſeruos conſolat. Ipe em̄ eſt pr̄ miſericordiarū z totiꝰ ꝯſolatōis: ꝙ cū ſuis etiā eſt in tribulatōe vt eos adiuuet. Ps. Iuxta eſt dñs his ꝙ tribulato ſunt corde z humiles ſpū ſaluabit. Unde z in h̄ euāgelio vult excludere terrorē et timorē mūdanū. z humanū ex triplici conſideratōe.

Prima eſt ꝯſideratio neceſſitatis.

Scda eſt cōſideratio pietatis

Tertia eſt ꝯſideratio vtilitatis

P Rima eſt ꝯſideratio neceſſitatꝫ cū dicit. Oportet pmū hec fieri .i. aduerſa multa pati. Ideo faciēda eſt virtꝰ de neceſſitate. Et ponit triplex genꝰ aduerſitatū ꝙ pcedent extremū iudiciū.

Primū genꝰ erit ex opatōe hūanorū. qꝛ ſurget gens cōtra gentē. et regnū aduerſus regnū. Et itez. Sz an̄ hec oīa iniciēt vobis manꝰ ſuas z pſeqnt trahētes i ſyna. z cuſto. trahentes ad reges z pſides ppter nomen meū. Et itez. Trademini aūt a parētibus z fratribꝫ et cognatis z amicꝭ z morte afficient ex vobis. Et eritis odio oībus hoībꝫ ppter nomē meū. Gre. in home. Plꝰ in nobis ea tormenta ſeuiūt ꝙ ab illis patimur de quoꝝ mentibꝫ pſumebamꝰ. qꝛ cū dāno corpoꝝ mala nos cruciāt amiſſe charitatis.

Scdm genꝰ erit ex mutatiōe elementoꝝ. qꝛ terremotꝰ magni erūt p loca z peſtilentie z fames.

Tertiū erit ex diſpoſitōe celoꝝ. qꝛ terrores de celo et ſigna magna erūt. Gre. Ultima tribulatio multis tribulationibꝫ pueniet: z p crebra mala ꝙ pueniunt indicantur mala ppetua que ſubſequunt

S Ecūda eſt cōſideratio pietatis. ſcꝫ diuine ꝙ ſp pata eſt ſubuenire amicis ſuis. Unñ dicit dñs. Ponite ergo i cordibꝫ de vrō nō p. quēadmodū rndeatis. Theo. Quia eni idiote erant apli z imperiti h̄ eis dñs dixit ne conturbarent rarōem ſapientibus reddituri. Et cauſam ſubdit. Ego enī dabo vobis os et ſapiam cui nō poterunt reſiſtere z ꝯdicere oēs aduerſarij vri. Ubi tria eis pmittit dñs.

Primo facundiā

Secundo ſapientiā

Tertio conſtantiā

Primo facundiā ſiue eloquētiā qn̄ dr̄. Dabo vobis os. Greg. Ac ſi dñs dicat. Nolite terreri: vos ad certamen acceditis: ſed ego prelior vos. ſba editis: ſed ego ſum ꝙ loqr.

Scdo ſapiam cū dr̄. et ſapiam nō mundanā ſz diuinā. Iaco. j. Si ꝙs indiget ſapientia poſtulet a deo qui dat oībꝫ affluent.

Tertio conſtātiā cū ſubdit. cui nō poterūt reſiſtere et cōtradicere oēs aduerſarij vri. Theo. Sepe multi ꝙdē ſapiaz habent in mēte ſed cū ſint puocabiles ad turbationē totū ꝯfundūt cū tps fuerit rn̄dēdi. nō aūt tales fuerūt apli: ſz vtrinqꝫ glīoſi fuerūt.

T Ertia eſt ꝯſideratio vtilitatis. ſ. ꝙ reportant ex tolerātia aduerſoꝝ cū dr̄. Et capil. de ca. vrō nō peribit. In patiētia zc. Ubi tangit triplex vtilitas.

Prima eſt glorioſe reſurrectōis

Secūda eſt virtuoſe poſſeſſionis.

Tertia eſt copioſe retributionis

Prima ē vtilitas glīoſe

reſurrectōis: qꝛ totū corpꝰ reſurget i glīa. Io dr̄ Et capil. de capi. vrō nō pi. Gre. q. d. martyribꝫ ſuis. Cur timetꝫ ne pcat qd̄ īciſū dolet qn̄ z illō i vob pire nō poteſt qd̄ inciſum non dolet.

Scđa eſt vtilitas virtuo-ſe poſſeſſionis: de qua dr̄. In patientia veſtra poſſidebitis anīas veſtras. Grego. v. moꝛa. Qui patientiā in aduerſis tenet: in ↄtra aduerſa oīa foꝛtis efficit. vn̄ ſibi etiam ſeipm̄ vincendo dominat. idō dr̄ In patientia veſtra poſſidebitis anīas veſtras. Quid eīm eſt animas poſſidere: niſi perfecte in omnib' viuere: cūctiſq; mētis motibus quaſi ex arce virtutis dn̄ari. Grego. i homel. Per patiētiam anīas noſtras poſſidem': quia dum nobiſmetipſis dominari diſcimus: hipm̄ incipimus poſſidere qđ ſumus. Idcirco aūt poſſeſſio anīe in v̄tute patientie ponit q̄ radix omniū cuſtoſq; v̄tutū patiētia eſt.

Tertia eſt vtilitas copio-ſe retributionis. q̄ dat ſatis intelligi ꝑ hoc ꝙ dr̄: In patiētia veſtra poſſidebi. Hmōi eīm poſſeſſio plena nō eſt i hac vita: ſed pleniſſima erit i patria. Vn̄ ꝛ Matth. v. Beati q̄ ꝑſecutionē patiunt ꝓpter iuſticiā qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ. Et ſequit. Gaudete ꝛ exultate qm̄ merces veſtra copioſa eſt in celis. Item hmōi copioſa retributio notari pōt per illud qđ dicit. Et capill' de capite veſtro nō peribit. Beda. Capillus de capite diſcipuloꝝ domini nō ꝑibit. qꝛ non ſolū foꝛtia facta vel dicta eoꝝ ſed ꝛ tenuiſſima cogitatio q̄ vicȝ de coꝛde quaſi capillus de cerebꝛo exit digna mercede donabitur. Hec ille. Hec ḡ ſuꝑ dicta ↄſideremus ꝛ nō timeam' huius tempoꝛal' vite aduerſa ſed patient feramus vt ad gloꝛiam vere patientie repꝛomiſſam ꝑuenire mereamur Amen.

Sermo de plurib' martyrib'

Iuſti autē in ꝑpetuū viuēt. Sap. v. Miranda dei nr̄i bonitas q̄ pro modico laboꝛe vite p̄ſentis ꝓ paucis ꝛ modicis operib' iuſticie tribuit vitaȝ eternā. Vitāq; glioſam. j. Pet. v. Deus oīs gratie vocauit nos in eternā gliam ſuā. O q̄ felices igit ſunt q̄ iuſticiā ſectant. quia tales i ꝑpetuū viuent. In v̄bis aūt ꝓpoſitis tria nob ꝓponunt ad laudē ſctōꝝ.

Primū eſt ſanctoꝝ laudabilis ↄuerſatio: qꝛ iuſti

Secūdū eſt ſue ↄuerſatōis deſiderabil' remuneratio: qꝛ viuēt

Tertiū eſt ſue remuneratiōis inter minabilis duratio. qꝛ i ꝑpetuū

PRimū eſt ꝛc. qꝛ iuſti. Eſt autē anīe iuſticia p̄ncipaliter ex fide. vt determinat Paul' Rom. iij. dicēs. Iuſticia dei eſt ꝑ fidem ieſu chr̄i ſuꝑ omnes q̄ credunt in eū. Ibidem. Iuſtificati gratis ꝑ grām ipius ꝛ ꝑ redemptionē q̄ eſt in chr̄o Ieſu quē poſuit deus ꝓpiciatoꝛem ꝑ fidē in ſanguinē ipius ad oſtēſionē iuſticie ſue. Sūt aūt aut poſſunt eſſe tria in nob ꝑ fidē q̄ neceſſaria ſunt vt ſit hō iuſt'

Primū eſt coꝛdis ḡtioſa purgatio

Scđm ē purgati v̄tuoſa exercitatio

Tertiū ē exercitati vigoꝛoſa affectio

Primū eſt ꝛc. Per fidem eīm purificat coꝛ humanuȝ. Act. xv. Fide purificās coꝛda eoꝝ. Hoc aūt Tho. j. ij. ꝓbat dicēs. ꝙ motus liberiarbitrij requirit ad iuſtificationē impij ſm̄ ꝙ mēs hoīs mouet a deo. Deus aūt mouet anīam hominis ↄuertēdo eā ad ſeipum. Vn̄ dicit i pſ. ſm aliā lrām. De' tu ↄuertens viuificabis nos. Ideo ad iuſtificationē requirit mot' mētis q̄ ↄuertit in deū. Prima aūt ↄuerſio mētis in deū fit ꝑ fidem. ſm̄ illud Heb. xj. Accedentē ad deū opoꝛtet credere quia eſt: ꝛ qꝛ inq̄rentib' ſe remuneratoꝛ ſit. Idō mot' fidei req̄rit ad iuſtificationē impij. Hec Tho. Prouerb. xv. Per fidem purgant peccata

Scđm eſt purgati coꝛdis v̄tuoſa exercitatio. Nō eīm ſufficeret ad iuſticiā fides ſine operib'. Iac. ij. Vis ſcire o homo inanis qm̄ fides ſine operib' moꝛtua eſt. Abraā pater noſter nōne ex opib' iuſtificat' eſt offerēs Iſaac filiū ſuuȝ ſuꝑ altare ꝛc. Debȝ igit ēē fides foꝛmata charitate q̄ inclinat ad opa bona iuſticie. Hebꝛe. xj. Sancti ꝑ fidē vicerūt regna: opati ſunt iuſticiā

Tertiū eſt coꝛdis exercitati vigoꝛoſa affectio. Nō eīm eſt vere iuſtus q̄ nō eſt firm' in amoꝛe iuſticie ꝛ affectōe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſic q̄ a iuſticia nullo mō recedere velit ꝓpt
q̄cūq̄ incōmoda corpalia aut tēpalia. Et
h etiā fit ꝑ fidē. Vñ Heb. xj. Fide moyſes
grādis effect⁹ negauit ſe eē filiū filie pha-
raonis: magis eligēs affligi cū ꝓplo dei q̄
tp̄alis pcti hr̄e iocūditatē. maiores diuiti
as exiſtimās theſauro egyptioꝝ imprope
riū chri. Aſpiciebat em̄ ī remuneratiōem.
De firmitate etiā iuſticie dr̄ Eccl. iiij. Vſ
q̄ ad mortē certa ꝓ iuſticia. Et Matt. v.
Btī q̄ ꝑſecutionē patiunt ꝓpt iuſticiā ⁊c̄.
Nō pōt aūt aliq̄s ſic pati ꝓpt iuſticiā niſi
ꝑ fidē. Ro. v. Juſtificati ex fide pacē ha-
beam⁹ ad deū ꝑ dñm nr̄m Jeſum chr̄m. ꝑ
quē acceſſum habem⁹ ꝑ fidē in grām iſtā
in q̄ ſtamus ⁊ gloriamur in ſpe filioꝝ dei
nō ſolum autē ſed ⁊ gloriamur in tribula-
tionibus.

¶ Secūdū pncipale eſt ſue ꝯuerſatiōis
conſiderabil' remuneratio: q2 viuent.
Ezech. xviij. Hic iuſt⁹ ē vita viuet: ait do
min⁹ deus. Eſt aūt huiuſmōi vita beato-
rum habens tres conſiderationes deſide-
rabiliſſimas.

¶ Primo ē vita inexplicabil'r delectabil'.
¶ Scđo ē totalit' irrephēſibil'.
¶ Tertio ē inextimabil'r honorabil'

Primo eſt vita inexplicabil'r delectabilis
Tū rōne liberatōis ab oī errore: timore ⁊
dolore. Bonauē. in dial. Tūc erit de⁹ oia
in omnib⁹ cū a volūtate ois dolor: a rōne
omnis error: ⁊ a memoria ois timor rece
ſerit. Tū rōne locatiōis. q2 loc⁹ illi⁹ vite ē
ameniſſim⁹. Eccli. xliij. Altitudinis fir-
mamentū pulcritudo ei⁹ eſt in viſiōe glie
Tū rōne viſiōis tā dānatoꝝ. q2 letabit' iu
ſtus cū viderit vindictā: vt dr̄ ps. tā btōꝝ
q̄b⁹ aſſociabit' ⁊ de q̄ꝝ glīa gaudebit. q̄ꝫ di
uinoꝝ q̄ facie ad faciē videbit. j. Coꝝ. xiij
Videm⁹ nūc ꝑ ſpeculū ⁊ ī enigmate. tūc
aūt facie ad faciē. Et. j Jo iij. Scim⁹ qm̄
cū apparuerit ſimiles ei erim⁹: qm̄ videbi
mus eū ſicuti eſt.

¶ Scđo eſt vita totalit' irrephēſibilis. ꝑ il
la em̄ vitā ꝯfirmati ſunt btī in amore dei.
Et ſicut dicit Tho. j. ij. q. iiij. art. iiij. Vo-
luntas videntis dei eſſentiā ex neceſſitate
amat quicq̄d amat in ordine ad deū ⁊ hoc
facit ſemꝑ voluntatē rectā. Hec ille. Nō
poteſt vtiq̄ videri deus niſi corde mūdo
⁊ ſancto. Mat. v. Beati mūdo corde: qm̄
ipſi deū videbunt.

¶ Tertio eſt vita inextimabiliter hono-
rabilis. Anſel. Jn futuro btūs ab omnib⁹
honorabit'. Pt3 hmōi honor ꝑcipue ex tri
bus. quia vicʒ beati ſunt amici ſummi re
gis. ſunt etiā familiares ⁊ domeſtici. ſunt
inſuꝑ ei⁹ filij. Vide ī feſto oīm ſctōꝝ

¶ Tertiū eſt ſue remuneratōis intermi
nabil' duratio: quia in ꝑpetuū. Gal.
vj. Qui ſeminat in ſpū de ſpiritu metet vi
tam eternā. Hmōi aūt vita eterna q̄ ē dr̄
regnum celorum. haberi poteſt ꝑcipue tri
plici iure

¶ Primo iure legalis hereditatōis
¶ Scđo ſpūalis cōmutatiōis.
¶ Tertio victorial' adq̄ſitiōis

Primo iure legalis here-

ditatiōis: queadmodū filij nati ex legiti
mo matrimonio. Et ſic debet' veris fideli
bus q̄ ꝑ fidem charitate formatā ſunt fi
lij dei. Gal. iij. Filij dei eſtis ꝑ fidem. Et
Joan. j. Dedit eis ptātem filios dei fieri
his q̄ credunt in nomīe eius. Et Roma.
viij. Qui ſpū dei agunt' hi filij dei ſunt. ſi
aūt filij ⁊ heredes ⁊c̄. Sed nō ſi heres fi
dē dño ſuo ñ ſuaret nec debita ſuitia redi
deret: hereditate ꝑuaret'. Sic eſt de filijs
dei adoptiuis. Matth. xxj. Auferet' a vo
bis regnū dei: ⁊ dabit' genti facienti fructū
eius. i. opa ⁊ ſuitia que ꝑ illo habendo re
quiruntur.

Secūdo iure ſpūalis com

mutatiōis ſeu negociatiōis. Luc. xix. Ne
gociamini dum venio. Pax habem⁹ da
re. ſ. corpus ⁊ aīam ⁊ res tempales. ⁊ mi
tum accipe. ſ. regnū. De nullo habet' tā bo
num forum. emit' em̄ ſola volūtate. Greg.
Regnū dei extimationē nō habet. tantū
valet q̄ntum habes. Hec ille. Valet q̄bo
nam volūtatē ſi nō adeſt opandi facultas
Tūc em̄ facis hō voluntatē patris celeſt
de q̄ dr̄ dñs Mat. vij. Nō ois q̄ dicit mihi
dñe dñe itrabit ī regnū celoꝝ. ſed q̄ fac
voluntatē pr̄is mei q̄ in celis eſt ipſe intra
bit in regnū celoꝝ

Tertio iure victorialis ad

q̄ſitiōis. Apoc. ij. Vincēti dabo edere de
ligno vite qđ eſt in paradiſo dei mei. Et q̄

Timo.ij. Qui certat in agone nō coronabit̄ niſi qui legitime certauerit. Ex triplici aūt victoria habet̄ ius regni celoꝝ ſiue vite ꝑpetue. Primo ex victoria ꝯtra temporales tribulatiōes. Vn̄ Luc. vlt̄. Nōne oportuit pati chr̄m ⁊ ita intrare i gl'iam ſuam. Et Luc. xxij. Vos eſtis q̄ ꝑmāſiſtis mecū in tentationib⁹ meis. Et ego diſpono vob̄ ⁊c̄. i. eodem foro participes efficio Sed deficiūt de ſocietate q̄ nihil volūt pati. iō nō erūt ſocij in regno. Apoc̄. j.. Particeps ⁊ ſoci⁹ in tribulatiōe ⁊ regno ⁊ patientia in chr̄o Jeſu. Scd̄o ex victoria cōtra ſpūales tentationes: ſm̄ illud: Eſtote fortes in bello ⁊ pugnate cū antiq̄ ſerpēte. ⁊ accipietis regnū eternū. Apoc̄. iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū in throno meo Talis em̄ eſt bon⁹ miles chr̄i. Si ꝓ diabolo ſuccūbat. efficit̄ filius diaboli. iō priuādus regno chr̄i. Rom̄. vj. Neſcitis q̄m cui obediſtis ſerui facti eſtis ei⁹ cui obediſtis. Tertio ex victoria ꝯtra naturales inclinatiōes aut etiā ꝯſuetudinales. q̄ tamē etiā dici poſſunt naturales. quia iclinant ad modū nature: q: ſm̄ ph̄m li. de memoria ⁊ reminiſcētia. Conſuetudo eſt altera natura. Hec aūt victoria habet̄ ꝑ penitentialē cōpunctōem: ꝑ quā habet̄ ingreſſus in regnū. Matt. vij. Intrate ꝑ anguſtam portam. Et Matth. iij. Pniam agite appropinquabit em̄ regnū celoꝝ. Item per ſpūalem humiliatiōem ꝑ quā homo vincit ſeipſum ⁊ ꝓprium animū. Ideo Luc. xij. Nolite timere puſillus grex .i. vos humiles. q̄m cōplacuit patri veſtro dare vobis regnū. Item per ſenſualem repreſſionem qua vicz reꝑmit̄ inclinatio ſenſualitatis. ad aliquod viciū. Ideo dicebat dominus Matth. xj. Regnum celorū vim patit̄ et violenti rapiunt illud. i. illi q̄ ſibi ipſis violentiam faciūt. Iſtis itaq̄ modis ꝑdictis glorioſi martyres acq̄ſierunt ius celeſtis hereditatis: que vita eterna dicit̄. de qua diximus in ꝟbis ꝓpoſitis. quoniā iuſti in ꝑpetuum viuent. Satagamus igitur modis ꝑdictis adquirere regnum dei vt in iuſtoꝝ ſorte numerari ⁊ ad vitā eternā ꝑduci mereamur Amen

¶Sermones ſuper aliqua euangelia de cōmuni confeſſorum. Primo ſuper illud ¶Hō quidam nobilis abijt ⁊c̄. Luc̄. xix.

NEgociamini dū venio. Luc̄. xix. Tria precipue nos inducere debēt ad negociandū ꝓ noſtra ſalute. ¶Primū eſt ꝯſideratō vniuerſe ſubiecte creature. Om̄ vt ait Auguſt. ad eremitas. Ad nutū dei ſol a via ſua nō deuiat. nō luna: nō ſtelle. campi decorant̄ floribꝫ: frondibꝫ criſpatur ſilua. In nemore citharizat auicula. irrōnabilia ⁊ inſenſibilia obediūt deo. ſol⁹ homo dei volūtati reſiſtit. ꝓ quo tn̄ ſola dei voluntas omnia fecit. ¶Scd̄m eſt occupatio mundane cure. Aug̃. li. de patiētia. Intueamur quanta in laboribꝫ ⁊ doloribus ſuſtineant mūdani pro rebꝫ q̄s vicioſe diligunt ⁊c̄. Multo igit̄ magis nos negociari ⁊ laborare oportet ꝓ ſalute eterna. ¶Tertium ē exhortatio ſacre ſcpture Ioā. ix. Operamini dum dies eſt. venit em̄ nox quādo nemo poteſt opari. Et in verbis ꝓpoſitis. Negociamini dū venio. Attende q: dicit dū venio: ⁊ dum dies eſt ꝑ quod itelligit̄ tempus ꝑſentis vite. quod eſt temp⁹ merendi ſiue negociandi. Circa ꝑdicta aūt thematis verba tria ſunt nob̄ attentiſſime ꝯſideranda q̄ etiā in decurſu euāgelij tangunt̄

¶Primum eſt obligatiōis neceſſitas indiſpenſabilis

¶Scd̄m eſt tranſgreſſionis iniquitas inexcuſabilis.

¶Tertium eſt retributionis equitas ineuitabilis.

PRimū ē obligatiōis neceſſitas inuiolabilis ſiue indiſpēſabil. Heb. ij. Quō nos effugiem⁹ ſi tantā neglexerim⁹ ſalutē. Et Deut̄. viij. Caue ne obliuiſcaris dn̄i dei tui ⁊ negligas mādata ei⁹. q: vicz mlta eſt obligatio. Declarat̄ āt hm̄ōi obliuiōis neceſſitas i euāgelio: cū d̄r. hō q̄dam nobilis abijt ⁊c̄. ex tribꝫ ꝯſiderādis i ipo dn̄o ꝑcipiēte.

¶Primū eſt ſublimitas glorioſe ꝯditionis

¶Secūdū eſt liberalitas gratioſe diſtributionis.

¶Tertium eſt auctoritas imperioſe iniunctionis.

¶Primū eſt ſublimitas gl'ioſe ꝯditionis

Cū dr:hõ qdā nobil' abijt i regi.longi.a c.
ſi.reg.ꝛ reuerti. Jõ etiā dr Leui.xix. Ego
dñs:iõ leges meas cuſtodite. Jn ill' autē
pmiſſis vbis euāgelij tāgit̃ triplex dñi glī
oſa ſublimitas ꝓpt quā ſibi obedire debe/
mus. ¶ Prima ē ſublimitas pſonal' nobi
litatis.qꝛ dr:Hõ qdā nobil'.ꝛ ſm deitatē
ꝛ ſm humanitatē.j.Regū.ix.Jn ciuitate
iſta vir nobil'. Oē qd loqtur abſq ābigui
tate venit.ꝓpter hāc nobilitatē debem᷒ ſi/
bi beniuolētiā ꝛ amorē. Nobilitas eñ in
bōitate fūdat̃.bōitas āt ē obiectū amoꝛ.
Vñ de dño dr.ij.Paral'.xxx.Dñs bonus
ꝓpitiabit̃ cūctis q̄ in toto corde reqrūt eū.
Vñ ptz ſūmma ei᷒ nobilitas. Nā ꝛ hõ dr
hīc coꝛ nobil'.e qn̄ ꝓpiti᷒ eſt reqrētib᷒ eū.

¶ Scđa ē ſublimitas regal' dignitat̃ cū
dr:abijt i regi.lõ.ac.ſi.re.i.ad celū empyre
um ſup oēs ordines angeloꝝ. Apoca.xix.
Rex regū ꝛ dñs dominātiū. Et.j.Para.
xxix. Tuū dñe regnū:tu es ſup oēs pnci/
pes. Jn manu tua vtus ꝛ ptās. Jn manu
tua magnitudo ꝛ impium oim.ꝓpt hāc re
galē dignitatē ſibi debem᷒ reuerētiā ꝛ ho
norē.j.Pet.ij.Regē honorificate. Sꝫ heu
timēdū eſt ne mult̃ dicatur ſit dñs qd di/
xit iudeis Jo.viij. Vos inhonoraſtis me
Rom.ij. Qui in lege gl'iaris ꝑ ꝑuaricatio
nē legis deū inhonoras. ¶ Tertia ē ſubli/
mitas iudicial' ptātis.cū dr.ꝛ reuerti.ſ.ad
iudiciū. Act.x. Jpe eſt q̄ ꝯſtitut᷒ ē a deo:
iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ.ꝓpt hāc ptātē ſi/
bi debem᷒ obedientiā ꝛ timorē. Apo.xiiij
Timete dñm qꝛ venit hora iudicij ei᷒. Sꝫ
heu heu pauci timēt:iõ ꝛ pauci obediunt.
Rom.x. Nõ oēs obediūt euāgelio. O q̄
timorat̃ q̄ ſolliciti eſſe debem᷒ ad obediē
endū, ꝓpi dño i oib᷒ cū ſit in ptāte magna.
ꝛ maieſtate reuerſur᷒ ad nos iudicādos.
Jõ Luc.xij. Vos ſiles hoib᷒ expectantib᷒
dñm ſuū qn̄ reuertat̃ a nuptijs ꝛc. Seq̄t.
Jõ ꝛ vos eſtote parati qꝛ q̄ hora nõ puta
tis fili᷒ hois ventur᷒ eſt

Scđm eſt liberalitas gra

tioſe diſtributiõis:cū dr Vocatis aūt de/
cem ſuis ſuis dedit eis decem mnas. Per
numeꝝ denariū q̄ eſt pmus limes nume/
roꝝ intelligit̃ vniuerſitas tam ſuoꝝ q̄ do
noꝝ dei. Oīa q̄ppe a deo accepim᷒ ꝛ bo
na nature ꝛ gratie ꝛ fortune.j.Corin.iiij.
Quid habes qd nõ accepiſti:q.d.Nihil.
Vñ ⁊ ipe dñs dr Job.xlj. Quis dedit mi/
hi vt reddam ei: Omnia q̄ ſub celo ſunt
mea ſunt. Nihil igit̃ ex nob habem᷒:imo
nihil ex nobis ſum᷒. Gala.vj. Siqs ſe exi
ſtimat eſſe aliqd cū nihil ſit:ipe ſe ſeducit.
Et Eſa.xl. Omnes gētes q̄ſi nõ ſint ſic ſē
coram deo:ꝛ quaſi nihilū ꝛ inane reputa/
te ſūt ei. Hmōi humiliatio nos ad cordis
humiliationē inducere debet.tanto vtiꝫ
maiorē q̄nto ampliora dei recepim᷒. Hic
go. Tanto eſſe humilior atq ad ſuiendū
ꝓmptior q̄ſq debet ex munere q̄nto ſe ob/
ligatiorem eſſe ꝯſpicit in reddenda rõne.
Jterum. Cum creſcūt dona rões etiam
creſcunt donoꝝ.

Tertiū ē autoritas impe/

rioſe iniūctiõis.qꝛ di.eis dñs. Negociami
ni dū venio.i.donec veniā ad iudiciū. Ga
la.vj. Ergo dū temp᷒ habem᷒ operemur
bonū. Hmōi ꝯſideratio nos inducere de/
bet ad ſollicitā oꝑatõem.ij.Timo.ij. Sol
licite cura teipm ꝓbabilem.i.approbabi/
lem exhibere deo operariū incōfuſibilem.
Sed vide in pdicta dñi iniunctione ꝛ ꝯſi
dera ipi᷒ bonitatem. Nõ eñ ꝓpter ſuā ſed
noſtram vtilitatē h̄ iniungit.vñ dr Nego
ciamini.ſ.vt lucꝝ ꝓ vobis habeatis.lucꝝ
inq̄ ineſtimabile qd eſt regnū dei. Mat.
vj. Primū q̄rite regnū dei. Sūt aūt nota
de tres pcipue ꝯditiões neceſſarie ad bene
negociandū ſpūaliter. Debem᷒ eñ pmo
negociari prudent̃ cū diſcretione. Mat.x.
Eſtote prudentes ſicut ſpentes. Serpen/
tes qdam pncipaliorē curā habent de ca
pite qd eſt pars dignior ꝛ pncipalior. Nõ
eſſet prudens negociator qui cū poſſet ha
bere merces optimas,cū labore leui ꝛ pe
na modica:iret cum multo ꝛ graui labore
ad q̄rendū merces modici pcij aut merces
corruptas ꝛ inutiles. Sic faciūt mūdani
q̄ poſſent ſpūalia iuenire cū modico labo/
re:ꝛ tranſitoria q̄runt cum penis grauiſſi
mis:ꝛ vix poſſunt habere. Hugo. Nihil i
hoc mūdo gratis dat̃:ſed care emit̃. Mul
ti etiam peccatores qui d facili poſſent in
uenire grām dei:cum grauiſſimis laborī/
bus querūt ꝑpetrare peccata ſua. Prouer.
j. Stulti ea q̄ ſibi noxia ſunt cupiūt. Jbi/
dem. Sapientiā atq doctrinam ſtulti de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſpiciūt. Qꝫ āt via maloꝝ ſit difficilis pꝫ quia dicūt reprobi in inferno illud Sap. v. Laſſati ſum⁹ in via iniquitatis ⁊ pditionis: ⁊ ambulauim⁹ vias difficiles. Anima ꝟo ſapiens guſtat dulcedinē amoris diuini ideo nihil aliud deſiderat. Prouer. vlt. Guſtauit ⁊ vidit qꝛ bona eſt negociatio eius. nō extinguetꝛ in nocte lucerna ei⁹

¶ Scdo debem⁹ negociari fideliter ſine abuſione. Infidelis diceretꝛ ſuus alicu⁹ q̄ de pecunia dn̄i poſſet emere ſcarletū: et eodem p̄cio emit vile burletū: ⁊ multo amplı⁹: ſi pecuniam dn̄i voluptuoſe vel in ſuperfluitate ꝯſumeret. Tales ſunt q̄ intellectum ⁊ liberū arbitriū ſuū: tp̄us etiam ⁊ fortitudinē circa mūdana ⁊ tempalia exponūt: aut etiā in voluptatib⁹ ⁊ ſupfluis: nō aūt i ſpūalib⁹. abutuntꝛ eīn pecunia domini ꝯtra volūtatē eius. Iō nō ſunt fideles negociatores. Qm̄ ſicut dr̄ Sapiē. iij. Fideles in dilectōe adquieſcent illi

¶ Tercio debemus negociari diligentꝛ ſine dilatione q̄ndiu. ſ. nūdine durāt. i. temp⁹ merēdi. iō dr̄ dum venio. Iſte aūt aduentus incert⁹ eſt. Non ergo debem⁹ differre negociatiōem nr̄am q̄ regnum celoꝝ mercari poſſum⁹. Ideo dr̄. ij. Paral. xix. Sit timor dn̄i vobiſcum. ⁊ cū diligētia cūcta facite. Ibidē. Cōfortamini ⁊ agite diligenter: ⁊ erit dn̄s vobiſcū i bonis

SEcūdum p̄ncipale eſt trāſgreſſiōis. iniq̄tas inexcuſabilis. Rom. ij. Inexcuſabilis es o homo. Hm̄oi iniq̄tas tāgitꝛ in euāgelio: cū dr̄. Ciues aūt ei⁹ oderant eū. ⁊ miſerūt legatio. poſt illū di. Nolum⁹ hūc regnare ſup nos. Ciues iſti primo fuerūt iudei: q̄ p maiori parte in odiuꝫ chr̄i ſunt obſtinati: vt pꝫ in Actib⁹ aploꝝ q̄ etiā poſt aſceſiōem dn̄i conati ſūt deſtruere fidē catholicā in q̄ incipit regnuꝫ chr̄i qd̄ implebitꝛ ⁊ manifeſtabitꝛ in fine mūdi Sed nūc ciues iſti ſunt mali chr̄iani qui ideo dicuntꝛ ciues chr̄i: qꝛ characterē eius in baptiſmo ſuſceperūt. ⁊ iſti qꝛ habēt noticiā fidei ⁊ legis euāgelice p ſcpturas et p̄dicatōes multas. ideo ſūt inexcuſabiles Io. xv. Nūc aūt excuſationē nō habēt de peccato ſuo. In ſupdictis aūt ꝟbis euangelij. ſ. Ciues autem eius oderant eū ⁊c. tangitur triplex eorum iniquitas inexcuſabilis.

¶ Prima ē iniq̄tas odioſe affectōis
¶ Scd̄a ē iniq̄tas iniurioſe reiectōis
¶ Tercia eſt iniquitas criminoſe rebellionis.

Prima eſt ⁊c. cum dicit

Ciues aūt ei⁹ oderant eū. Io. xv. Nūc autem viderūt. ſup fidē ⁊ oderūt me ⁊ patrē meū. Dicuntꝛ aūt odire deū q̄ eius odiunt voluntatē. que manifeſtatur nobis in preceptis ſuis.

Secūda ē iniquitas iniurioſe reiectiōis.

cū dr̄. Et miſerūt legationē poſt illū: ꝯtēnētes vicꝫ ⁊ reijciētes illū. Et hec iniq̄tas ſequitꝛ ad p̄cedentē: vt pꝫ. Quos eīn odiūt hoīes a ſeipis reijciunt ⁊ ꝯtemnūt. Multi itaqꝫ certe chr̄um contemnūt ⁊ reijciūt: cū eius ꝟba ⁊ p̄cepta deſpiciūt. j. Theſ. iiij. Qui hec ſpernit nō hominē ſpernit ſed deū. Tales itaqꝫ ſunt q̄ſi dicētes illud Iob. xxj. Recede a nobis. viam ſciētiaruꝫ tuaꝝ nolum⁹. Et p̄cipue tales ſunt q̄ nolūt ea ꝯſiderare q̄ poſſent eos a peccatis reducere. ſed talib⁹ dicetur illud Mat. xxv. Neſcio vos. qꝛ vt dr̄. j. Coꝛ. xiiij. Ignorās igrabitꝛ. Et Oſee. iiij. Quia ſciēm repuliſti repellā te ⁊ ego. Itē multi deū ꝯtemnūt ⁊ repellūt: qꝛ ſpūalem inſpirationē dei pulſantis ad oſtiū cordis reijciūt. Act. vij. Dura ceruice ⁊ incircūciſis cordib⁹ ⁊ aurib⁹ vos ſemp ſpūiſctō reſtitiſtis. Sed. j. Reg. ij. dr̄ dn̄s. Qui ꝯtēnunt me erūt ignobiles

Tertia ē iniquitas criminoſe rebellionis:

cū dr̄. dicētes Nolumus hūc regnare ſup nos. i. nolum⁹ huic obedire. Numeri. xiiij. Nolite rebelles eſſe ꝯtra dn̄m. Et Nume. xv. Aīa q̄ p ſupbiā peccatū aliqd̄ fecerit (qm̄ rebelꝪ fuit ꝯtra dominū) peribit de populo. Vereor vtiqꝫ ne plures rebelles ſint ꝯtra dominū: qm̄ n̄ ex igrātia aut ifirmitate ſꝫ ex malicia ⁊ induſtria peccāt. Iob. xxxiiij. Quaſi de induſtria receſſerūt ab eo. Et Eccs. ix. Corda filioꝝ hoīm implentꝛ malicia. Et Ioel. iij. Multiplicata eſt malicia ppl̄i mei. Talis itaqꝫ iniquitas eſt inexcuſabilis. Ideo vt dicitꝛ Sapien. xvj. mutando tm̄ p̄teritum in futurum. Opoꝛtebit q̄dē illis ſine excuſatione ſupuenire iteritū.

Tertiū ꝑncipale eſt retributiōis eq̄tas ieuitabilis. ij. Coꝛ. v. Oēs nos manifeſtari opoꝛtet ante tribunal chꝛi vt recipiat vnuſq̄ſq̄ ꝓꝛia put geſſit ꝛc. Et hmōi eq̄tas tangit in euangelio cū dr̄. Et factum eſt vt rediret ꝛc. ꝑ totū reſiduum euangelij vbi tangitur triplex retributionis equitas.

Prima ē eq̄tas zeloſe exactiōis
Scōa ē copioſe remuneratōis
Tertia ē rigoroſe punitiōis

Prima eſt ꝛc. cū dicitur.

Et factū eſt vt re. ac. re. Et iuſſit vocare ſeruos ſuos q̄b dederat pecuniā vt ſciret q̄ntū q̄ſq̄ negociat⁹ eſſet. Et nota in his ꝟbis tria. Primo iudicis ptātem. qꝛ redibit accepto regno. Luc. xxj. Tūc videbūt filiū hois venientē in nube cū ptāte magnā ꝛ maieſtate. Scōo cōparendi neceſſitatē. qꝛ iuſſit vocari ſuos ſuos: cui⁹ vicz iuſſioni nihil pōt reſiſtere. Heſter. xiij. Nō eſt q̄ poſſit tue reſiſtere volūtati. Tertio reddende rōnis ſeueritatē: cū dr̄. vt ſciret quantum quiſq̄ negociat⁹ eſſet. Rōnem ei exiget de oib. Greg. Tantū q̄ppe ab vnoq̄q̄ noſtꝛ ventur⁹ iudex exiget q̄ntum dedit. Conſiderem⁹ ḡ que accepim⁹ atq̄ i eoꝛū erogatiōe vigilem⁹.

Scōa eſt equitas copioſe

remuneratiōis. ſ. q̄ ad eos q̄ donis dei bn̄ vſi ſunt: cū dr̄. Venit aūt pim⁹ dicēs. Domine mna tua decē mnas adq̄ſiuit ꝛc. vſq̄ ibi. Et tu eſto ſup q̄nq̄ ciuitates. In q̄bus ꝟbis notandū eſt triplex ſolaciū ſiue dulcedo reſpectu bonoꝝ. Prima eſt dulcedo ɔſciētial teſtificatōis: q̄ notat ꝑ hoc ꝙ pri⁹ dixit. Dn̄e mna tua decē mnas adq̄ſiuit. ꝛ ali⁹ dixit Mna tua fecit q̄nq̄ mnas Per h̄ intelligit teſtimoniū ꝓꝛie ɔſciētie corā ſummo iudice. Rom. ij. Teſtimoniū reddēte ill ɔſcia ipoꝝ i die cū iudicabit dominus occulta hoim. Et. ij. Coꝛ. j. Gloria nr̄a hec eſt teſtimoniū ɔſciētie nr̄e. Scōa eſt dulcedo iudicial ɔmēdatōis cū dixit. Euge ſue bone qꝛ i modico fuiſti fidelis. Euge eſt interiectio gaudētis. i. ſm Chryſ. bn̄ ſit tibi. Et nota ꝙ dixit ſue ꝓpt ꝓꝛiaz humiliationē q̄ ad teipm. bone: ꝑ diuinaz aſſimilationē q̄ ad deū. fidel: ꝑ vtilē diſpēſationē q̄ ad ꝓximū. Vl' bone ꝛ fidel q̄rēs in tuis actib gl'iam dn̄i nō tuā. Bern. Fidelis reuera famul⁹ es ſi de nulla gl'ia domini tui ꝛ ſi nō exeūte ex te. tamē ꝑ te tranſeunte nihil manib tuis adherere ɔtingat Et nota ꝙ dixit qꝛ in modico fuiſti fidel. id ē bonis pſentis vite. Chryſ. Pauca ſūt q̄ in h̄ ſeculo nobis pſtant: multa q̄ in illo ſeruāt. Et nota bn̄ q̄z delectabilis q̄z ſuauis eſt illa iuſtoꝝ cōmēdatio ab oꝛe dn̄i. j. Coꝛ. iiij. Tunc laus erit vnicuiq̄ a deo. Tertia eſt dulcedo liberalis donatiōis: cū dr̄ vni. Eris ptātem habēs ſup decē ciuitates. ꝛ alteri. Et tu eſto ſup q̄nq̄ ciuitates. i. gaudeb de ſingulis opib tuis. Ps. Tu reddes vnicuiq̄ ſcḋm opa ſua. Et Gal. vj. Que em̄ ſeminauerit homo hec ꝛ metet.

Tertia eſt equitas rigoroſe punitiōis:

cū dr̄. Et terti⁹ venit dicēs. Dn̄e ecce mna tua quā habui ꝛc. Ubi tangit triplex deſolatio ſiue amaritudo grauiſſima petoꝝ. Prima eſt amaritudo cōſciētial accuſatōis: qꝛ ſeipos accuſabunt. ꝛ h̄ notat cū dr̄. Et terti⁹ venit (qꝛ fugere nō licebit) di. Dn̄e ecce mna tua quam habeo repo. i ſuda. Timui em̄ ꝛc. vſq̄ ibi. q̄ nō ſeminaſti. Hiere. ij. Arguet te malicia tua ꝛ auerſio tua increpabit te. Accuſat it ſe ſuus ille piger de trib. Primo de voluntatis inobediētia ſeu malicia: cū dr̄. Ecce mna tua quā habeo repoſitā i ſu. tanq̄ viuā delicz moꝛtuā ꝛ ſepultā. Sudariū em̄ eſt pann⁹ i q̄ inuoluunt coꝛpa moꝛtuoꝝ. Ḡo mna i ſudario repoſita ſignat donū dei ſiue nature ſiue gr̄e ſiue foꝛtune a bonis opibus ocioſum. quēadmodū dr̄ Jac. ij. q̄m fides ſine opib moꝛtua eſt. Et ita in h̄ arguit ſe feciſſe ɔtra pceptum dn̄i q̄ dixerat dādo pecuniā Negociamini. Scōo d puſillanimitatis ignauia: cū dixit Timui q̄ te. Iſte em̄ timoꝛ nō eſt niſi puſillanimitas bn̄ agēdi Eccl. vij. Noli eſſe puſillanimis in anio tuo. Tertio de diuine bōitatis blaſphemia: cū dr̄. qꝛ hō auſter⁹ es: tollis ꝛc. h̄ aūt dixit male ſentiēs de deo. ɔtra illud Sap. j. Sētite de dn̄o i bonitate. Secūda eſt amaritudo iudicial increpatiōis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cū ḋr ei. De ore tuo te iudico ſue neq̃: ſci-
ei q̄ hō auſter. ſū tollēs qḋ nō poſ: ⁊ me-
tēs qḋ nō ſemia. Et q̄re nō ded. pecuniā
meā ad me. ⁊ ego ve. cū vſu. vtiq̃ exegiſſez
il. i. cū excreſcētia. Ex v̄bo q̄ppe ſuo eū cō-
dēnat. q̄ ſicut dictū eſt In iudicio ꝯſcien
tia impij teſtificabit̄ ꝯtra ſe. Dixit ḡ. De
ore tuo ⁊c. q. di. ex q̄ ſciebas me eſſe durū i
repetēdo multiplicatōem pecunie ſiue do
noꝝ tibi traditoꝝ ꝑ exercitiū bonoꝝ opeꝝ
ex h̄ oſtendis te iuſte ꝯdemnandū. Scie-
bas etiā vt dicis q̄ ego meto vbi nō ſemi-
no. ḡ multo magis vbi ſemino. In h̄ ḡ te
accuſas in q̄ te excuſare ꝯtēdis. Debebas
ḡ pecuniā meā. i. dona tibi cōceſſa dare nu
mula. i. aliȷ̃s elargiri ⁊ miſtrare. ſiue ſpūa-
lia ſiue tempalia, ⁊ ſic recepiſſem cū vſura
ſpūali. Talis q̄ppe vſura multū placet dō
q̄ tñ nō ꝓprie vſura ḋr. q̄ etiā ipa opa que
mediantib' donis dei facim' ꝑncipal'r ex
ipo deo ſunt ⁊ nō ex nobis. Phil. ij. Deus
operat̄ in nob velle ⁊ ꝑficere. Et Eſa. xx-
vj. Oīa opa nr̄a opat' es dn̄e. Ex q̄ pa
tz q̄p nihilo nr̄i ſaluamur. ps̄. Pro nihilo
ſaluos facies illos. ❡ Tertia eſt amaritu-
do ſenētial' ꝯdēnationis: cū ḋr. Auferte
ab illo mnā ⁊c. Ubi tāgit̄ triplex amara
ſnīa ꝯtra reprobos ❡ Prima eſt ſnīa ꝯfu-
ſibil' ꝑuatiōis: cū ḋr. Auferte ab illo mnā
⁊ date ⁊c. Et h̄ q̄ bona diuinitus collata
nō cedēt ad gl'iam male opantib' vl' ocioſ
ſed magis ad penā. Dicunt̄ aūt dari bōis
q̄ cedunt ad gl'iam eoꝝ: imo ⁊ ipa repro-
boꝝ dānatio ad gl'iam electoꝝ cedet. iuxta
illud ps̄. Letabit̄ iuſt' cū viderit vidictā.
❡ Secūda eſt ſnīa irreuocabil' ꝯfirmatio
nis: cū ḋr. Et dixerūt ei. ſ. electi admirāteſ
dei iuſticiā erga reprobos ⁊ erga ſe dei cle
mentiā mirabilē. Dn̄e decem mnas habz
id eſt gaudia multa de ꝓprȷ̃s donis ⁊ ope
rib' ſuis. Tunc ſequit̄ ſentētia ꝯfirmatiua
dn̄i dicētis Dico aūt vobis quia oīni ha-
benti dabit̄ ⁊ abundabit. Ab eo aūt q̄ nō
habet ⁊ qḋ habet auferet̄ ab eo. i. oīni ha-
benti ⁊ bene vtenti dabit incremētū eius
qḋ habet ⁊ abūdabit. vel ſic. Omni habē-
ti charitatem ⁊ operāti dabit̄ gaudiū cha-
ritatis ⁊ meritū. ⁊ abūdabit in p̄mio: non
ſolum in ſua glorificatiōe ſed ⁊ de omniū
alioꝝ electoꝝ beatificatiōe. ⁊ de impletiōe

diuine iuſticie in reproboꝝ punitione. Ab
eo aūt q̄ nō habet charitatē vel q̄ nō habz
bonū vſum doni ſibi collati ſiue natural'
ſiue gratuiti ſiue temporal': ⁊ qḋ habet au
feret̄ ab eo. quia oīa hm̄oi dona cedent ei
ad penā. Aug. Dare habēti eſt miſcḋie:
auferre nō habēti iuſticie. Greg. Quiſq̄s
habz charitatē etiā alia dona ꝑcipit. Quiſ
q̄s charitatē nō habz etiā dona q̄ videbat̄
ꝑcepiſſe amittit. ❡ Tertia eſt ſnīa formi-
dabil' vindicatiōis: cū ḋr. Uerūtamen ini-
micos meos illos q̄ noluerūt me regnare
ſup ſe adducite huc et interficite ante me.
Licz h̄ p̄mo intelligat̄ de iudeis q̄ volue-
rūt deſtruere regnū chr̄i. tñ etiā intelligē-
dū eſt de omnib' reprob' q̄ ſunt oēs inimi
ci dei eo q̄ ei' aduerſant̄ imperio ⁊ volun
tati. neq̃ volūt eū ſup ſe regnare: q̄ nolūt
ei' p̄ceptis obedire. Omes igit̄ iudei ⁊ in-
creduli ⁊ chr̄iani ocioſi ⁊ negligētes dōis
dei nō bene vtētes corā dei iuſticia ſūt ad
ducēdi ⁊ interficiēdi. i. in mortē eternā p̄-
cipitādi. O q̄ formidāda vidicta. O tre-
mēda ſnīa. Ideo bn̄ hortat̄ ſapiēs Eccli
v. Nō ſeq̄ris in fortitudine tua ꝯcupiſcen
tiā cordis tui. ⁊ ne dixeris quō potui: aut
quis me ſubȷ̃ciet ꝓpter facta mea. de' em̄
vindicās vindicabit. Et Naum. j. Deus
emulator ⁊ vlciſcens dominus: vlciſcens
dominus ⁊ habens furorem. vlciſcens do
minus in hoſtes ſuos ⁊ iraſcens ipē inimi
cis ſuis. De vindicta autē ſerui pigri ⁊ in-
utilis dicitur Matth. xxv. Inutilem ſer-
uum eȷ̃cite in tenebras exteriores ibi erit
fletus ⁊ ſtridor dentium. Grego. Interio
res tenebre ſunt cecitas mētis exteriores
eterna nox damnationis. qui r go ſponte
hic incidit in cecitatem mentis: ille proȷ̃ci
tur in noctem damnationis. Et Raban'
Ibi coactus patitur tenebras vltionis: q̄
hic libenter ſuſtinuit tenebras voluptatis
Hec ille. O q̄ horribilis eſt carcer ille te-
nebroſus a quo nunq̃ eripi poterūt. Eſa.
xxiiij. Congregabuntur in lacum ⁊ clau-
dentur ibi in carcerem. Hic carcer eſt do-
mus dedali: cuius facilis eſt igreſſus: ſed
egreſſus difficilis. Exemplum de lapide
in mare piecto q̄ nunq̃ inde exibit. Apoc.
xviij. Suſtulit angel' lapidē molarē grā
dē ⁊ piecit eū i mare dicēs. h̄ impetu mitte

tur babylon ĩ infernũ. Cõſiderate igiť di-
ligẽtiſſime hãc terribilẽ vindictã ĩ impios
pigros ⁊ inutiles ſuos ferendã: vt ex tali
ꝯſideratõe oriať in vobis timor dei q̃ oĩs
negligẽtia repellatur. Nã vt dr̃ Eccſ. vij.
Qui timet deũ nihil negligit. Stꝫ cum
omni diligẽtia operemini ſm̃ dona dei vo-
bis cõmiſſa. j. Tim. iiij. Noli negligere grã-
tiã dei q̃ data eſt tibi. i. q̃dcũqꝫ donũ gratꝫ
tibi a deo datũ. Audite qđ dr̃ dñs. Nego-
ciamini dũ venio vt ſic ad glorioſam bono-
rum ſeruoꝝ remuneratiõem ptingere va-
leatis Amen.

Sermo ſup euãgeliũ Hõ q̃dam pegre
pficiſcẽs ⁊c̃. Mat. xxv.

Venit domi-

nus ſuoꝝ illoꝝ ⁊ poſuit rati
onẽ cũ eis. Mat. xxv. Jnhis
vbis tria nob notanť q̃ nos excitare debẽt
ad diuinum ſeruitium.

Primũ eſt ſublimitas diuine domina-
tõis: cũ dr̃ Venit dñs: a q̃ vitꝫ oĩa tenem⁹
Apoc. xix. Dñs dominantiũ. Secũdũ
eſt fragilitas noſtre ſubiectõis: cũ dr̃. ſuo-
rum illoꝝ: q̃ vitꝫ multiplr̃ obligant ſuire
deo. Deut. vj. Jlli ſoli ſuies. Tertiũ eſt
neceſſitas reddẽde rõnis. qꝛ ponit rõnẽ cũ
eis. Greg. cũ creſcũt dona rões etiã cre-
ſcũt donoꝝ. Sic g̃ ex hoꝝ ꝯſideratõe ex-
citari debem⁹ ad diligent opandum ope-
ra vtutis. Ad qđ etiaꝫ nos inducit dñs p
totũ euãgeliũ in q̃ p̃cipue nos inſtruit ad
triplicẽ recognitionẽ ſeu ꝯſideratiõem val-
de nob neceſſariã.

Prima eſt ꝯſideratio diuĩe libalitatꝫ ne
ſim⁹ ingti ⁊ obliuiõi tradẽtes

Scđa ẽ diuine ſeueritatis: ne ſim⁹ im-
prouiſi ⁊ iprudẽtes

Tertia eſt diuĩe eq̃tatis: ne ſim⁹ tepidi
⁊ negligẽtes.

Prima igiť ⁊c̃. qꝛ vitꝫ oĩa q̃ habem⁹
ſunt dona dei: vt etiã dixim⁹ in p̃ce-
denti ſmõe. Et h̃ ſignať cũ dr̃. Homo q̃-
dam pegre pficiſcẽs. i. ip̃e chr̃us ad celos
aſcendens. vocauit ſuos ſu. ⁊ tra. ⁊c̃. vbi
nobis inſinuanť tres ſpeciales ꝯſideratio-
nes nobis neceſſarie

Prima eſt ꝯſideratio benigne vocatõis

Scđa eſt large diſtributionis.

Tertia eſt libere ꝯditiõis.

Prima eſt ꝯſideratio benigne vocationis
q̃ nos vocauit dñs ad eſſe nature ⁊ grẽ vt
ſerui ſui eſſem⁹. iõ dr̃. Vocauit ſeruos ſu-
os. j. Theſ. ij. Ambuletis digne deo qui
vocauit vos. Et. j. Theſ. v. Fidel' de⁹ qui
vocauit nos.

Secũda eſt ꝯſideratio large diſtributi-
onis. qꝛ tradidit illi bona ſua ⁊ vnicuiqꝫ ſcđm
ꝓpriã vtutẽ. Chry. Jn q̃nqꝫ ⁊ duob ⁊ vno
talẽto diuerſas grãs intelligim⁹ q̃ vnicui-
qꝫ tradite ſũt. j. Coꝛ. iiij. Quid habes qđ
nõ accepiſti:

Tertia eſt ꝯſideratio libere ꝯditiõis in
q̃ vnũqueqꝫ reliqt. Eccli. xv. De⁹ ab ini-
tio ꝯſtituit hoiem ⁊ reliqt eum ĩ manu cõ-
ſilij ſui. Et h̃ notať cũ dicıť. Et pfect⁹ eſt
ſtatim. Gloſ. Nõ locũ mutãs ſed liberam
eis opandi ptãtem pmittẽs ⁊ ſuo arbitrio
relinq̃ns. Hec glo. Vñ ſequiť ĩ textu euã-
gelico quõ diuerſimode opati ſunt ſerui ĩ
pecunia ſibi cõmiſſa. qꝛ vitꝫ duo illoꝝ du-
plicauerſt pecuniã. i. dona ſibi collata ope-
rãdo. ſ. vtuoſe. ali⁹ vo abſcõdit talentũ in
terra. Grego. Talentũ in terra abſcõdere
eſt acceptum ingenium terrenis actib im-
plicare.

Secũda eſt ꝯſideratio diuine ſeuerita-
tis. qꝛ oſtẽdit dñs nos neceſſarios ra-
tionẽ de oĩb eſſe reddituros. Lu. xvj. Red-
de rõnẽ villicatiõis tue. Et h̃ notat cũ dr̃.
Poſt multũ vo tp̃is. ſ. in ſcđo aduẽtu. Ve-
nit dñs ſuoꝝ illoꝝ ⁊ poſuit rõneꝫ cũ eis.
qđ fit nõ ſolũ in finali iudicio vniuerſali:
ſed etiã in particulari ĩ hoꝛa mortis cuiuſ-
libet. Qđ etiã dicıť fieri notanť poſt mltũ
tempis. quia q̃ntũcũqꝫ modicũ ſit temp⁹
vite p̄ſentis in q̃ mereri poſſum⁹ ſemp eſt
mai⁹ q̃ꝫ eſſet nobis neceſſariũ. qꝛ vitꝫ ĩ mi-
nori adhuc tp̃e ſi vellem⁹ poſſem⁹ [illegible]
re vitã eternã. Dicıť g̃ poſt multũ tp̃is vt
tollať excuſatio de breuitate tempis. Nã
⁊ ſi breue ſit in ſe ⁊ reſpectu eternitatis mul-
tum tñ eſt q̃ntum ad h̃ qđ eſt mereri vitã
eternã. qꝛ vitꝫ ad h̃ poſſet ſufficere minoꝛ
poꝛtio tempis. Tũc igiť. ſ. q̃ñ veniet dñs
ſiue in iudicio particulari ſiue vniuerſali:
neceſſario erit ratio reddenda de oĩb do-
nis nobis a deo ꝯceſſis tã ſpũalib q̃ꝫ coꝛ-
poꝛalib q̃ꝫ etiam tempoꝛalib. Vt videre

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

potes tractatu de iudicio ſexta ꝯſideratio
ne ꝑncipali.arti.j.Grego. Tantū q̄ ꝓpe ab
vnoquoq; noſtrū ventur⁹ iudex exiget quā
tum dedit

T Ertia eſt ꝯſideratio diuine eq̄tatꝭ
ſcʒ i retribuēdo ſuis iuxta qḋ fece
rūt Gal.vj. Unuſquiſq; onus ſuum
portabit. Et h notatꝛ cū dr. Et accedens q̄
quinq; talenta acce.ꝛc̄. Orige. Fiducia fecit
eū q̄ quinq; talēta accepat audere vt ad dñz
ꝓpus accederet. Tangitꝛ aūt in euāgelio tri
plex ꝯſolabilis dulcedo ſiue dulciſſima cō
ſolatio ptinens ad retributionē bonoꝝ ſer
uoꝝ q̄ donis dei bn̄ vſi ſunt.

Prima eſt dulcedo ꝯſciētialꝭ teſtificati
nis.q̄ notatꝛ cū dr. Et accedens q̄ quinq; ꝛc̄.
Et iterꝝ. Acceſſit āt ꝛ q̄ duo ꝛc̄.

Scḋa eſt dulcedo iudicialꝭ cōmēdatōis
q̄ notatꝛ ibi Ait illi dñs ei⁹: Euge ſue bo
ne ꝛ fidelis.q2 ſup pauca fuiſti fidelꝭ. Hie
ro. Quia oia q̄ i pn̄ti habem⁹ lʒ magna
videantꝛ ꝛ plūma:tn̄ cōparatione futuroꝝ
pauca ꝛ parua ſunt

Tertia eſt dulcedo liberalꝭ remunerati
onis:q̄ dr. ſup mlta te ꝯſtituā intra i gau
diū dn̄i tui. Greg. Tūc fidelꝭ ſn̄t ſup mul
ta ꝯſtituitꝛ qn̄ deuicta oīs corruptiōis mo
leſtia de eternis gaudijs in illa celeſti ſede
gl'iatꝛ. Tūc etiā ad dn̄i ſui gaudiū ꝑfecte i
tromittitꝛ qn̄ i illa etna pr̄ia aſſumpt⁹ atq;
angeloꝝ cetib⁹ admixt⁹ ſic interi⁹ gaudet
de munere vt nō ſit qḋ exteri⁹ doleat d̄ cor
ruptiōe. Hiero. Quid pōt mai⁹ dari fide
li ſuo q̄ eſſe cū dn̄o ꝛ videre gaudiū dn̄i
ſui. Aug.j.d̄ trini. Hoc erit plenū gaudiū
nr̄m q̄ ampli⁹ nō eſt frui dei trinitate:ad
cui⁹ imaginē facti ſum⁹. De his trib⁹ ꝯſo
latōib⁹ btōꝝ vide i ꝑcedēti ſmōe parte.iij
ar.ij. Freq̄nt⁹ ḡ ꝑdicta meditemur vt ne
gligētia excluſa diligentꝛ opaz dem⁹ vt do
nis dei fideliꝛ vtamur:qt9 cū venerit ſe
curi poſſim⁹ rōnē ſibi reddere ꝛ ad ei⁹ gau
diū itroduci felicitꝛ mereamur Amen

Sermo ſup illḋ euāgeliū Sint lumbi
veſtri pcīncti ꝛc̄.

V Os eſtote
parati. Luc.xij. Sicut dicit
Bern. Quid in reb⁹ huma
nis certi⁹ morte.ſed q̄d hora mortis incer
ti⁹ inuenitꝛ: Quā ſtulti ḡ ſunt q̄ nō ſe iugitꝛ
tenēt paratos ad morte. Nā poſt mortem
nulla ſpes remanet ꝑparatōis ad ſalutem
Prouer.xj. Mortuo hoīe impio nll'a erit
vltra ſpes. Jḋ ſalubrem exhortatōem dat
nobis dn̄s dicēs. Uos eſtote parati. De
bem⁹ aūt ꝑcipue eſſe pati ad tria q̄ etiam
notantꝛ in h euāgelio

Primo ad hoſtē expugnādū ſiue malū
euitandū

Scḋo ad ſurſum aſcēdendū ſiue bonū
operandū

Tertio ad trāſmigrandū ſiue iudicē ex
pectandum

P Rimo ad hoſtez expugnandū ſeu
malū euitandū. Jḋ dr dn̄s. Sint
lūbi vr̄i pcīcti. Lūbi mētis ſūt itel
lect⁹ ꝛ affectus ex q̄b⁹ ꝓcedūt cogitatiōes
male ꝛ deſideria praua ſicut ex lūbis car
nis ꝯcupiſcētie carnales. Cinctoriū lūboꝝ
mētis eſt diuine legis meditatio aſſidua.
Cinctoriū lūboꝝ carnis ē rigor diſcipline
ꝑ quē repmuntꝛ carnales ꝯcupiſcētie. De
q̄b⁹ Greg. Lūbos pcīngim⁹ cū carnis lu
xuriā ꝑ ꝯtinētiaz coartam⁹. Hec ille. Sʒ
generali⁹ dicam⁹:qm̄ ſicut dr Fulgētius
Jubēs dn̄s vt ſint lumbi nr̄i pcīncti:mā
dat vt mala deſideria atq; opa fugiamus
Jdeo exponend⁹ eſt text⁹ nō ſolū de lum
bis corꝑis:ſed de lūbis mētis ex quib⁹ oīa
praua ꝯcupiſcētia procedit. Dicit ḡ dn̄s
Sint lumbi vr̄i pcīncti.i.ſint ꝯcupiſcētie
veſtre repſſe ꝛ reſtricte tā reſpectu diuitia
rū q̄ʒ honoꝝ q̄ʒ deliciaꝝ. j. Pet.j. Succin
cti lumbos mētis vr̄e. Et Prouer.xl. Ac
cinxit fortitudine lūbos ſuos. Jſta ḡ pcīn
ctio eſt ꝑparatio ad hoſtē expugnanduz ꝛ
malū euitandū. j. Machab.iij. Cōgrega
tus eſt ꝯuent⁹ vt eſſet parat⁹ in ꝑliū.q̄a.ſ.
anie potētie debent eſſe vnite ꝛ q̄ſi pcīncte
ſimul ad hoſtē repellendū. Habet aūt aīa
triplicē hoſtem

Prim⁹ eſt hoſtis alliciēs ad vanitatē ſu
ꝑbiaꝝ.ſ.diabol⁹.

Scḋs ē hoſtꝭ alliciēs ad cupiditatē di
uitiaꝝ.ſ.mūds

Terti⁹ ē hoſtis alliciēs ad voluptatem
deliciaꝝ.ſ.caro. Uñ de his trib⁹ dr in qua
dam proſa q̄ dicitur eſſe Auguſtini. Mū
dus caro demonia:diuerſa mouēt prelia.

Incurſu tot phãtaſmatum turbatur cor-
dis ſabbatum

Primus eſt hoſtis indu-
cens ad vanitatẽ ſupbiaꝝ.ſ.diabol⁹. Et
iſte maxime debellat̃ ꝑ humilitatẽ. Eſt ei
ſupbꝰ ⁊ maxime de ſupbia tẽtat.ideo ſibi
maxime ↄtrariat̃ humilitas. In cui⁹ figu
ra Dauid humilis Goliad ſupbũ debella
uit:vt habet̃.j.Regũ.xvij. Chr̃s etiã ad
ↄuincendũ diabolũ in maxima humilita-
te venit.

Scd̃s ẽ hoſtis alliciẽs ad
cupiditatẽ diuitiaꝝ.ſ.mũd᷒: q̃ maxime vi
citur ꝑ ↄſiderãtiõem vanitatis mundano
rum. Grego. Mũdus iſte q̃ tot afflictio-
nibꝰ pulſat tot calamitatibꝰ grauat:q̃d ali
ud q̃ꝫ q̃ nõ diligat̃ clamat: Et Aug⁹.ſup
ep̃l'am Ioã. Mũdus tranſit ⁊ ↄcupiſcen
tia eius. q̃d ꝙ vis an amare temporalia ⁊
tranſire cũ eis:aut chr̃m amare ⁊ in eter-
num viuere.

Tertius eſt hoſtis alliciẽſ
ad voluptatẽ deliciaꝝ.ſ.caro.⁊ h̃ maxime
comp̃mit̃ ꝑ ↄſideratã carnalis voluptatꝫ
breuitatẽ ⁊ pene gehẽne acerbitatẽ. Grego.
Que maior inſania q̃ꝫ ꝓ dlectatiõe momẽ
tanea obligare ſe ad et̃na ſupplicia ⁊ amit
tere regna celeſtia: Ad deuincendũ etiam
oẽs hoſtes p̃dictos ꝑcipue vicꝫ ↄſiderata
p̃mij magnitudo qd᷑ victori ꝓmittit̃. Apo
cal' ij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecũ in
throno meo.

Secũdo debem⁹ eſſe pati ad ſurſũ
aſcẽdendũ ſiue ad bonũ oꝑandum
In cui⁹ figura d᷑r Exodi.xxxiij.
Eſto parat⁹ mane vt aſcẽdas ſtatim i mõ
tem. Hec p̃parãtio tangit̃ in euãgelio cuꝫ
d᷑r:⁊ lucerne ardẽtes i manibꝰ veſtris. Ful
genti⁹. Monẽs dñs vt ſint lucerne arden
tes:monet vt bona diligam⁹ atq̃ꝫ faciam⁹
In ill' aũt dñi v̓bis:ſint lucer.ar.i manibꝰ
vr̃is:tangunt̃ tria ad hãc ſcd̃am ꝑpatõem
neceſſaria

Primũ eſt rõnis claritudo.
Scd̃m ẽ affectiõis ſanctitudo.
Tertiũ eſt oꝑatiõis ꝓm ptitudo

Primũ igit̃ ⁊c. cum dicit̃
lucerne.i.noticie agẽdoꝝ ⁊ fugiẽdo ꝝ.q̃ q̃-
dẽ noticie h̃nt̃ ꝑ fideꝫ vel ſcp̃turã. Theo.
Nõ ducatis vitã in tenebris ſꝫ aſſit vobis
lux rationis oſtẽdens vobis agenda ⁊ fu-
gienda.

Secũdũ ẽ affectõis ſctitu
do:cũ d᷑r ardẽtes.ſ.ꝑ amorẽ. Maxim⁹. Lu
cernas accẽſas docet hr̃e ꝑ orõnẽ ⁊ ſpirita
lẽ dilectõeꝫ. Bern̄. Ardere ſctũ eſt lucere
tm̃ vanũ.ardere ⁊ lucere ꝑfectuꝫ. Lucifer
ſplendorẽ habuit ſed nõ ardorẽ.iõ cecidit.

Tertiũ eſt oꝑatiõis ꝓm
ptitudo cuꝫ d᷑:in manibꝰ vr̃is. Solet eñ
qñq̃ꝫ man⁹ ꝑ ꝓmptitudine accipi ⁊ etiã ꝑ
oꝑatiõe. Ps. Quis aſcẽdet i mõtẽ dñi ⁊c.
Sequit̃. Innocens manibꝰ.i.oꝑibꝰ

Tertio debem⁹ eſſe pati ad iudiceꝫ
expectandũ.iõ d᷑r. Et vos ſilẽs ho
minibꝰ expectãtibꝰ ⁊c. Ubi nos hor
tat̃ ſemꝑ eſſe patos ad iudicẽ expectãdũ ꝑ
tres ↄſideratões.

Prima eſt ↄſideratio expectatõis
Scd̃a ẽ remuneratiõis
Tertia eſt explatiõis

Prima ẽ ↄſideratio expe
ctatõis.q: vicꝫ q̃tidie expectam⁹ ei⁹ aduẽ
tũ.iõ d᷑r dñs. Uos ſilẽs hoibꝰ expectãtibꝰ
ſcꝫ cũ ſolicitudiẽ ⁊ vigilia dñm ſuũ reuer
tẽtẽ a nuptijs ⁊ venietẽ ad iudiciũ:vel ꝑti
culare i morte:vel vniuerſale i fine mũdi.vt
cũ venerit ⁊ pulſauerit ↄfeſtim ei apiam⁹
⁊ ipm ſuſcipe pati ſim⁹. Greg. Ad nupti-
as q̃ppe dñs abijt:q: aſcẽdẽs i celũ ſupnaꝝ
ſibi multitudinẽ angeloꝝ nou⁹ hõ copula
uit. q̃ tũc reuertit̃ cũ nob̃ ꝑ iudiciũ manife
ſtat̃. Uenit q̃ppe cũ ad iudiciũ ꝓperat: pul
ſat v̓o cũ iã ꝑ egritudis moleſtia ẽẽ mortẽ
vicinã denũciat. cui ↄfeſti apim⁹ ſi hũc cũ
amore ſuſcipim⁹. Apꝛire ei iudici pulſanti
nõ vult q̃ exire d̃ corꝑe trepidat. ⁊ eũ queꝫ
ↄtẽpſiſſe ſe meminit videre iudicẽ formidat
Qui ãt d̃ ſua ſpe ⁊ oꝑatõe ſecur⁹ ẽ:pulſan
ti ↄfeſti apit.q: let⁹ iudicẽ ſuſtiet. ⁊ cũ tp̃s
ꝓpinq̃ mortꝫ agnouerit:de glĩa reſurrecti
onis hilareſcit.

Scd̃a ẽ ↄſideratio remu-
neratõis:cũ d᷑r. Bti ſũt ſerui illi q̃s cũ ve
nerit dñs ad iudicãdũ eos inuenerit vigilã

tes i ſtatu grē. Greg. Vigilat q̄ ad aſpectū
veri lumis mētis oculos aptos tenet. Vi
gilat q̄ ſuat opando qd̄ credit. vigilat qui
ſe torporis et negligētie tenebras repellit
Hec Gre. Sed qd̄ vigilātib ſeruis dn̄s
exhibeat audiamus. Amen dico vobis q
p̄cinget ſe. id ē ad retributionē p̄pabit. z fa
ciet illos diſcūbere. i. refoueri z q̄eſcere i dei
tatis contēplatione et amore. z trāſiēs. id
eſt ſm Gre. de iudicio ad regnū rediēs: mi
ſtrabit illis: lac humanitatis et vinū deita
tis z manna dulciſſimū pleniſſime iocūdi
tatis. Etſi in prima vigilia. i. p̄ma etate ne
gligentes fuerim⁹ z venerit ſecūda vl' ter
tia in morte. ſ. vel iudicio. z ita inuenerit. ſ.
eos vigilantes: bti ſunt ſerui illi nūc i ſpe et
poſtea i re. Gre. Qui ḡ forte vigilare in pri
ma vigilia. i. p̄ia etate noluit cuſtodiat vel
ſcd̄am. Et q̄ in ſecūda noluit: tertie vigilie
remedia ñ amittat. Hec ille. Sz vt ait idē
Gre. Nemo hanc lōganimitatē dei negli
gat: q2 tanto diſtrictiorez iuſticiā in iudicio
exiget: quanto longiorē patientiā ante iudi
ciū p̄rogauit. Vn̄ Alchuin⁹. Satȝ ē alien⁹
a fide q̄ ad agendā penitentiā tēpus ſene
ctutis expectat. Timendū eſt eñ ne dū ex
pectat miſcd̄iam incidat in iudiciū. Sed
heu hodie homines florē iuuentutȝ in va
nis conſumunt.

Tertia ē cōſideratio exē

platōis. Gre. in homel. Ad excutiendā no
ſtre mentis deſidiā etiā exteriora dāna per
ſilitudinē et exēplū admodū deducuntur.
Nā ſubdit. Hoc autē ſcitote q2 ſi ſciret pa
terfamilias qua hora fur veniret vigilaret
vtiq3 z nō lineret p̄fodi domū ſuā. Ideo et
vos zc. ¶ Ubi tria p ordinem ponuntur
¶ Primo exēplatōis ꝯpoſitio: cū dr̄. Si ſcirz
p̄fa. zc. Gre. in home. Neſciente p̄rēfami
lias fur domū p̄fodit. q2 dū a ſui cuſtodia
ſp̄us dormit: improuiſa mors veniēs carnis
nr̄e habitaculū irrūpit. Furi aūt reſiſteret ſi
vigilaret: q2 aduētū iudicis q̄ occulte aiam
capit p̄cauens et penitēdo occurreret ne i
penitens periret. ¶ Scd̄o ponit ꝯpoſitōis cō
cluſio: cū dr̄. Et vos eſtote pati. nā Mar.
xxv. dr̄. Que pate erāt intrauerūt cū eo ad
nuptias. ſed impparatis dicit. Neſcio vos
¶ Tertio ponit ꝯcluſionis rō. cū dr̄. Quia
q̄ hora nō putatis fili⁹ hois veniet. Vn̄ z
Mat. xxv. Vigilate q2 neſcitȝ diē neq3 ho
ram. Gre. Horā vltimā idcirco voluit do
minus nobis eſſe abſconditā vt ſp̄ habere
tur ſuſpecta. Et quā p̄uidere nō poſſum⁹
ad illā ſine intermiſſione p̄paremur. Hec
ille. Studeamus igit̄ nos iugiter p̄parare
vt ſecuri valeam⁹ iudicē expectare. et eťne
glīe mercede ab ea recipe mereamur. Amen

¶ Sermo ſup euāgelio. Videte vigilate
et orate

Videte vigila

re z orate. neſcitis enim qn̄ tp̄s ſit
Mar. xiij. Periculoſiſſimū nobis
eſt tp̄s mortis z diligent p̄uidendū ē. Vi
gilandū quoq3 atq3 orandū nob ē p tātoꝝ
picl'oꝝ euaſione. Lu. xxj. Vigilate itaq3 oī
tp̄e orantes vt digni habeamini effugere
que ventura ſunt et ſtare añ filiū hominis
Qȝ aūt piculoſum atq3 tremendū ſit tp̄us
illud patet propt̄ tres rationes
¶ Primo q2 eſt tp̄s doloroſe et miſerabil' p̄
uatōis. Ideo dicit̄. Videte. z Mar. xiij.
Videte voſmetip̄os.
¶ Scd̄o q2 eſt tp̄s rigoroſe et terribil' ex
aminatōis. Iō. vigilate: z Mar. xxv. Vi
gilate q2 neſcitis diē neq3 horā
¶ Tertio q2 eſt tēpus picl'oſe et horribilis
ſententiatōis. Iō: orate. Et Lu. xxj. Orā
tes vt digni habeami effugere zc.

Primo igit̄ eſt tp̄s doloroſe z mi
ſerabil' p̄uatōnis. Tūc eni p̄cipue
p̄uat̄ hō trib3 que ſolent ab hoīe
multū diligi.
¶ Primo omni corporali formoſitate.
¶ Scd̄o omni mundanoꝝ amenitate
¶ Tertio merendi facultate.

Primo zc. Statim enim

vt aia egreſſa eſt a corpe amittit formaz et
figurā et ſpēm: et efficit̄ cadauer vile z cib3
vermiū. Ideo Iob. xiij. Memoria veſtra ꝯ
pabit̄ cineri: et redigēt̄ in lutū ceruices vr̄e
¶ Secundo priuat̄ mundanoꝝ amenitate
Quia ſicut dicit p̄s. Relinquent alienis di
uitias ſuas
¶ Tertio priuat̄ merēdi facultate. Eccl'ſ
ix. Mortui non habent vltra mercedē. id ē
merēdi facultatē. De his videre potes tra

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtatu de morte. Propterea bñ hortat paulꝰ ad Gal. vj. dicens. Dum tẽpus habemus operemur bonũ. Et dñs in verbis ꝓpoſitis. Videte .i. ꝓuidete vobis diligenter: vigilate in bonis operibꝫ et orate. Neſcitis enim qñ tẽpus ſit. tẽpus inquã miſerabil' ꝓuĩatõis.

Secundo illud eſt tẽpus rigoroſe ⁊ terribil' examinatiõis. Tũc eñ dr vnicuiqꝫ illõ Lu. xvj. Redde ratione villicatõis tue, iam eñ nõ poteris villicare. Erit aũt tunc rõ reddẽda generalit' ⁊ generalis examinatio fiet de tribus.

Primo de donis conceſſis
Secũdo de malis cõmiſſis
Tertio de bonis omiſſis

Vide in tractatu de iudicio ſexta cõſideratione pricipali. Bene ergo hortat nos ſaluator dicẽs. Videte qꝛ de oĩbꝫ rõez eſtis reddituri. Vigilate ꝑ pparatõe reddende ratõis, ⁊ orate ꝑ impetrãda gratia iudicis Neſcitis eñ quãdo tẽpus ſit. i. quãdo venerit tẽpus illud in quo neceſſario vos oportebit rationẽ reddere coram ſummo iudice Et ad hoc ꝓponit nobis dñs exemplum. Sicut homo qui ꝑegre ꝓfectus reliqt domum ſuã: et dedit ſeruis ſuis poteſtatẽ cuiuſqꝫ opis ⁊ ianitori pcepit vt vigilet. Beda. Homo qui ꝑegre ꝓfectꝰ reliqt domum chriſtus eſt. qui ad patrẽ poſt reſurrectõem victor aſcendens eccleſiã corporaliter reliquit: quam tamẽ nunqꝫ diuine pſentie preſidio deſeruit. Grego. in homel. Dedit autem ſeruis ſuis poteſtatẽ cuiuſqꝫ opis: qꝛ fidelibꝫ ſuis conceſſa ſpũſſancti gratia facultatẽ tribuit bonis operibus ſeruiẽdi. Ianitori autẽ .i. eccleſie rectori pcepit vt vigilet Nec ſolũ rectores eccleſie ſed ⁊ omes vigilare pcipimur ianuas cordiũ cuſtodientes: ne antiqui hoſtis mala ſuggeſtio ſubitret: ne dñs nos dormientes inueniat. Vnde ex hac ſimilitudine concludens ſubdit. Vigilate ergo neſcitis eñ quãdo dominꝰ domꝰ veniat: ſero an gallicantu an mane .i. prima vel ſecunda vel tertia parte noctis. id eſt vite huius preſentis que comparat nocti reſpectu vite beatorum. Et ſequitur. Ne cũ venerit repente inueniat vos dormiẽtes, ⁊ ſubdit. Quod aũt vobis dico: oĩbꝫ dico vigilate. Penſate chariſſimi quia non ſine cã totiens repetit illud verbũ vigilate. vt vicz nobis oſtendat maximã nobis imminere neceſſitatẽ vigilandi in operibꝫ bonis. Auguſtinꝰ ad Heſitiũ. Vigilare debet omis chriſtianus ne imparatũ eum inueniat domini aduentus. Imparatũ autẽ eum inueniet dies ille quem imparatũ inuenerit vite huius vltimus dies. Hec ille.

Tertio illud eſt tempus damnoſe et horribilis ſententiatõis. Et hoc quo ad reprobos. contra quos ferenda eſt ſententia damnationis q̃ horribilis eſt valde pcipue ꝓpter tria

Primo ꝓpter firmitatem irreuocabilẽ
Secundo propter veritatẽ interminabilem
Tertio ꝓpter ſeueritatẽ irremediabilem.

Primo propter firmitatem irreuocabilẽ. quia ab ea nullus poterit appellare cũ ſit a ſupremo iudice: cuius ſententia immutabilis eſt. Malachie. iij. Ego dñs et non mutor

Secũdo propter veritatẽ interminabilẽ. qꝛ ꝑ illã ſententiã mittentur reprobi in ignem eternum Matthei. xxv. Ite maledicti in ignem eternũ ⁊c.

Tertio propter ſeueritatem irremediabilẽ. quia ſcꝫ punient ſine q̃cũqꝫ relaxatione pene ſibi taxate. Sap. vj. Impijs vſqꝫ in nouiſſimũ ſine miſericordia ira ſuperuenit. Hec ergo qꝫdiu pacẽ cum deo facere poteſtis attẽte cõſiderate. Et videte: vigilate et orate. Neſcitis eñ qñ tempus ſit. Vigilate inquam ne dñs inueniat vos dormiẽtes ſed in bonis opibꝫ vigiles ⁊ ſtrenuos. ⁊ ad coronã quã vigilantibus pmiſit vos pducere dignet. Amen.

Sermones ſup aliq euangelia de cõmuni virginũ. Primo ſup illõ. Simile eſt regnũ celoꝝ decẽ virginibꝫ.

Vigilate itaqꝫ qꝛ neſcitis diẽ neqꝫ horam Mat. xxv. O q̃nta diligẽtia cotidie debemus expectare domini aduẽtũ cũ neſcimꝰ diẽ neqꝫ horam. Greg. Quia poſt pctã deus penitentiã ſuſcipit ſi ſciret quiſqꝫ de preſenti ſeculo quo tempore exiturus ſit aliud tẽpus voluptatibus atqꝫ aliud pnie aptare poſſet. Sed

q̄ penitēti veniā ſpondet peccāti diē craſtinū nō pmiſit. Sp̄ ḡ extremū diē dēm⁹ metuere quē nūq̄ poſſum⁹ puidere. Illa hora nr̄i exit⁹ ē ſp intuēda. iſta nr̄i redēptoris admonitio añ mētis oc̄los ſp eſt ponēda. q̄ ait: Vigilate itaq̄ q: neſcitꝫ diē neq̄ horā. Hec Gre. Ad h aūt tēdit tota h⁹ euangelij pabola vt ad fut̄a oc̄los cordis aplīa⁹ mala fugiam⁹ ꝛ bona opemur: ꝛ cū oī diligētia ad dn̄i aduētū nos pgem⁹. ¶ In hac ḡ pabola euāgelica triplex nob ꝓponit̄ cōſideratio ad hoc inductiua.

¶ Pria ē ꝯſideratio obſuāde diſpoſitōis.
¶ Scd̄a eſt ꝯſideratio formidāde manifeſtatōis.
¶ Tertia eſt ꝯſideratio expectande retributionis.

Prima igit̄ ꝛc̄. ſ. q̄tū ad conditionē meritoriā. Et hec ꝯſideratio nobis notat̄ cū dr̄. Sīle eſt regnū celoꝝ. i. pn̄s eccl̄ia militans. in q̄. ſ. ſūt mali cū bonis et reprobi cū electis: decē ṽgib ꝛc̄. Deſiḡt aūt nob i euāgelio triplex cōditio neccaria ad ſtatū meritorie diſpoſitiōis reqſite ad intrādū celeſtes nuptias cū ſpōſo chriſto.

¶ Prima eſt puritas cōtinentialis repreſſionis.
¶ Scd̄a ē claritas ſpūalis opationis
¶ Tertia eſt ſinceritas cordial' intentōis.

¶ Pria eſt ꝛc̄. Hec deſiḡt p ṽginitatē q̄ hic accipit̄ p ꝯtinētia a prauis ꝯcupiſcētijs. Gal. v. Qui chr̄i ſunt carnē ſuā crucifixerūt cū vicijs ꝛ ꝯcupiſcētijs. Vel pōt etiā p ṽginitatē intelligi integritas fidei q̄ neceſſario ēt reqrit̄ ad meritū: q: vt dr̄ Heb. xj. Sine fide impoſſibile ē placere deo. De q̄ virginitate dicit apl's. ij. Coꝛ. x. Deſpondi vos vni viro ṽginē caſtā exhibere chr̄o. Hec ei deſponſatio fit p fidem. Oſee. ij. Spōſabo te mihi i fide.

¶ Scd̄a eſt claritas opationis q̄ ſiḡt p lāpadē. Aug. de ṽbis dn̄i. Lāpades q̄ manib geſtant̄ opa ſūt. Dictū eſt em̄. Luceant opa vr̄a coram hominib.

¶ Tertia eſt ſinceritas intentionis: vt vicꝫ hmōi opa fiant ꝓpt̄ gl'iam dei nō ꝓpt̄ gloriā hominū. j. Coꝛ. x. Oia in gl'iam dei facite. Et hoc ſignatur p oleū. Vñ lꝫ oēs decem virgines lāpades habeant: nō tñ oēs habent oleū ſecū. Aug. Qui nō ꝓptea gaudet q: deo intriſec⁹ placet ſñ habꝫ oleū ſecū. Gaudij ūenim nō habent dū continent̄ viuunt niſi in laudib hoim. Prudentes aūt acceper̄t oleū cū lāpadib: et leticiā bonoꝝ opeꝝ i vaſ ſuis. i. i corde atq̄ ꝯſcia poſuer̄t. ſicut ap'ls monet: Probet aūt ſeipm hō. et tūc in ſeipo gl'iam habebit ꝛ nō in altero. Conſeqnter autē in textu euāgelico ponit̄ vna generalis ꝯditio ſiue cōcluſio tā bonorum q̄ maloꝝ. Cui⁹ cōſideratio nos inducere debet ad bona opa faciēda ꝓpt̄ deū. q: vicꝫ opꝫ nos omnes mori. Vñ dicit̄ textus. Morā aūt faciēte ſponſo. i. chr̄o differente iudiciū: donec vicꝫ impleat̄ nūer⁹ electoꝝ: dormitauer̄t oēs et dormierunt. Aug ꝫ. de ṽbis dn̄i. Ex vtroq̄ eni genere hominū moriunt̄ h interuallo tēpis donec ſub aduētu dn̄i fiat reſurrectio mortuoꝝ. Gre. Dormire eteni mori eſt. Ante ſomnū vo dormitare eſt: añ morte a ſalute lāgueſcere.

Secūda eſt cōſideratio formidande manifeſtatiōis. q: vicꝫ omnia tandē manifeſtabunt̄ i iudicio dei. Et tūc videbit̄ qua intentiōe quiſq̄ opat⁹ ſit. Et hec ꝯſideratio notat̄ cū dicit̄. Media antē nocte clamoꝛ fact⁹ eſt ꝛc̄. Vbi notande ſunt tres ſpẽales cōſideratōes.

¶ Prima ē ꝯſideratio terribilis vocatōis.
¶ Scd̄a ē ꝯſideratio ipoſſibil' euaſiōis
¶ Tertia eſt miſerabilis recognitionis.

¶ Prima eſt ꝛc̄. q: vicꝫ oēs terribili clamore vocabunt̄ ad iudiciū. Ideo dr̄. Media aūt nocte clamoꝛ fact⁹ eſt ꝛc̄. Aug. de verb dn̄i. Media nocte. i. nullo ſciēte aut ſperāte. Unde ꝛ ſm̄ q̄ſdā h fiet ad litterā media nocte. Sed nox illa ſicut dies illuminabitur. Ideo aliqñ dicit̄ dies. O quantus ille clamoꝛ: quia nō erit anima ita alte i celo, nec ita pfunde in inferno: nec corpus in ſepulcro quin audiat hunc clamorē ꝛ cōtremiſcat.

¶ Secunda eſt cōſideratio impoſſibilis euaſionis. que notat̄ cū dicitur. Ecce ſponſus venit. i. iudex cui null⁹ poteſt reſiſtere. exite obuiā ei. ſ. neceſſario ꝛ ſine dilatione. ij. Corin. v. Omnes nos oportet manifeſtari ante tribunal chriſti.

¶ Tertia eſt conſideratio miſerabil' recognitionis. q: tunc reprobi cognoſcēt fatuitatem ſuā: ſed tarde. Unde dicit̄. Tunc ſurrexerunt omnes virgines ille ꝛ aptauerūt lampades ſuas. id ē vt dicit Aug⁹ ratōes reddēdas operū ſuoꝝ. Iſte em̄ ornat⁹ vel aptatio nō eſt aliud q̄ recurſus ad mentē

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cogitando de iuſticia opeꝝ ſuoꝝ. Et hoc ē cōmune fatuis et prudentib⁹. Sed fatue dicūt ſapientib⁹. Date nobis de oleo vr̄o: quia lampades nr̄e extinguuntur. Orige. Lāpades fatuarū virginū extinguunt: q2 eaꝝ opera que clara hominib⁹ foris appa ruerunt in aduētu iudicis intus obſcurant. Quid autē ꝙ fatue a prudentib⁹ oleū pe tant niſi ꝙ in aduentu iudicis cū ſe int⁹ va cuas inuenerint: teſtimoniū foris querunt acſi a ſua fiducia decepte ꝓximis dicant. Quia nos quaſi ſine ope repelli cōſpicitis. dicite teſtimoniū de nr̄is opib⁹ que vidiſtꝭ Hec ille. Sequit. Rn̄derūt prudentes dicē tes. Ne forte nō ſufficiat nobis et vob. hec rn̄ſio negatiua ſignat ꝙ null⁹ tūc ad aliū qn tūcunq3 iuſtū poterit ꝓ auxilio habendo recurrere. nec aliqs q3 tūcunq3 iuſt⁹ poterit aliū iuuare. ſed vix ſibi ſoli ſufficit ſua iuſti cia. Aug. Quiſq3 ꝓ ſe ratiōem reddet: nec alieno teſtimonio vnuſquiſq3 adiuuabit a pud deū vt ei teſtimoniū ꝑhibeat ↄſcien tia ſua. Sequit. Ite potius ad vendentes ⁊ emite vobis. q. d. Conſiderate qd valuit vobis ꝓ humana laude bōa opari. Aug. de ꝟbis dn̄i. Videatis nūc qd vos adiu uēt q vobis laudes vēdere cōſueuerāt. Se quit. Dum aūt irēt emere. Topice loquit. id ē. ſi adhuc viuerēt ⁊ inuenirēt irēt eme re. In quo implicat ꝙ remanet affect⁹ et habit⁹ vanitatꝭ p̄terite. i. ſm Aug. dū incli narent ſe i ea q foris ſunt: ⁊ ſolita gaudia reqrerent: venit ſponſus. i. iudex. O quan ta tūc deſolatio miſeris et fatuis qn̄ ſic re cognoſcēt fatuitatē ſuam p̄teritā et vanita tē, cui⁹ tn̄ adhuc affectū retinebunt.

Tertia eſt cōſideratio expectande retributōnis: que notat ibi. venit ſponſus: ⁊ q parate erāt ⁊c̄. Ubi notande ſunt tres ſpēales ↄſideratōes.

Prima eſt cōſideratio honorabil' rece ptionis.

Scd̄a ē ↄſideratio ↄfuſibilis eiectiōis.

Tertia eſt notabilis exhortationis.

Prima eſt ⁊c̄. que notat cum dicit. Et q pate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. ſcꝫ ad celeſtꝭ regni gl'iaꝫ Apo ca. xix. Btī q ad cenā nup. agni vocati ſūt.

Secunda eſt cōſideratio confuſibilis eiectōis qua foris eijcient re probi. Et hoc notat cū dicit. Et clauſa eſt ianua. Janua iquā triplex. ſ. miſicordie ad indulgendū que modo oib⁹ aperit. gratie ad merendū: que modo oibus offert. glīe ad intrandū: que modo oib⁹ penitentibus reſerat. Aug. de ꝟbis dn̄i. Poſt iudicium nō poteſt eſſe p̄cū aut meritoꝝ loc⁹. Gre. O ſi ſape quis poſſet palato cordis qd ad miratōis habet qd dicit. ſponſus venit: qd dulcedinis: ⁊ q pate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. Sꝫ qd amaritudis: ⁊ clau ſa eſt ianua. Tunc regni ianua lugentibus claudit q modo qtidie penitentib⁹ apitur. q2 nequaq3 tūc veniā inueniet q modo tem pus venie aptū pdit. Ibi a dn̄o nō poteſt mereri qd petit: q h noluit audire qd iuſ ſit. Hec Grego. Nouiſſime igit per nimis tardā ⁊ infructuoſam penitētiā veniūt ⁊ re liq virgines dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nobis Hiero. Egregia in dn̄i appellatōe ↄfeſ ſio indiciū fidei eſt. Sꝫ q d pdeſt voce iuo care quē opib⁹ neges. Notandū aūt ꝙ n̄ humanis ꝟbis hec agunt ſed ↄſcientiis ſi bi loquunt. Et ſicut dicit Aug⁹. Magna eius ſeueritas poſt iudiciū: cui⁹ ante iudici um ineffabilis miſicordia p̄rogata ē. Ideo reſpōdēs ait. Amē dico vobis: neſcio vos: noticia. ſ. approbatiua. Aug⁹ de ꝟbis dn̄i Non dictū eſt ꝙ emerūt oleū: ⁊ ideo intelli gēde ſt: nl'la eaꝝ remanēte de alienis gaudiis gaudio: i anguſtijs et magnis afflictoib⁹ re dire ad imploratōem dei. ſed nō habꝫ ſa pientia dei vt intrent in gaudiū eius q non coram deo ſed vt placerēt homib⁹ conati ſunt aliqd ſm ei⁹ p̄cepta operari. Hiero. Nouit dn̄s qui ſunt ei⁹. ⁊ q ignorat igno rabit. Et lꝫ virgines ſint vel corporis pu ritate: vel vere fidei confeſſiōe: tamē q2 ole um nō habent ignorant a ſponſo.

Tertia eſt conſideratio notabilis exhortatiōis: cū dr: Vigilate ita q3: vos ad mortē et iudiciū ſollicite pparā rādo: quia neſcitis diē neq3 horā mortis vel iudicij. Hierony. Ex hoc ꝙ infert: Vigila te itaq3 quia neſcitis diē neq3 horā: intelli gūtur vniuerſa que dicta ſunt eſſe pmiſſa. Ut quia ignoram⁹ iudicij diē ſollicite no bis lumen bonoꝝ operū pparem⁹. Aug. de verbis dn̄i. Non ſolū autē illius futuri

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tēpoꝛis quo venturus eſt ſpōſus: ſed ſue q̄ſ
q̈ʒ dormitionis diē ⁊ horā neſcit ad quam
q̄ſq̄s parat⁹ ē etiā parat⁹ inuenit̄ cum il-
la vox ſonuerit qua omnes euigilaturi ſu-
mus. Sicut ergo dicit Chryſo. Reuocem⁹
ad memoriā exemplū q̄d de virginib⁹ refer
tur que excluſe ſunt a thalamo ſponſi pro-
pter olei defectū. Ponam⁹ noſmetipſos in
illis que excludunt̄: ⁊ inde q̄s dolor: q̄ pe
na ſit ſi cogitem⁹ poſſe nos eadē pati cum
negligim⁹. Eſt ne aliq̄s ita lapideus qui h̄
exemplo nō moueat̄ ⁊ timeat ne ſimilia in
currat. Hec ille. Vigilemus igit̄ ⁊ oꝛnē⁹
lampades nr̄as: oleū id ē: ſpirituale gaudi
um habētes in ꝯſcientijs nr̄is: vt debite p̄
parati intrare poſſim⁹ cū ſponſo chr̄o ad
nuptias celoꝝ immoꝛtales. Amen

¶ Sermo ſup euangelio Si'e eſt reg.
celoꝝ theſauro ⁊c. Mat. xiij.

S Imile eſt re
gnū celoꝝ theſauro: homi ne-
gociatori: et ſagene miſſe i ma
re. Mat. xiij. Gre. in home. Celoꝝ regnū
idcirco terrenis rebus ſi'e dicit̄ vt ex his q̄
anim⁹ nouit ſurgat ad incognita que non
nouit: vt p hoc q̄ ſcit notū diligere: diſcat
⁊ ignotū amare. Hec ille. Tres autē pa
bolas in hoc euāg. ponit dn̄s q̄bus ſigt̄ re
gnū celoꝝ. i. ſtatū eccleſie militantis: ⁊ aie
deuote in qua regnat de⁹: rebus q̄buſdam
terrenis.

¶ Pr̄ia eſt parabola deſideratiue affectōis
¶ Scd̄a eſt inflāmatiue dilectōis
¶ Tertia eſt exhortatiue p̄munitionis

P Rima eſt parabola deſideratiue
affectionis: cū dicit Simile ē re-
gnū celoꝝ theſauro abſcōdito in
agro. Scd̄m Gre. Theſaur⁹ iſte abſcōdi
tus eſt celeſte deſideriū. Vere theſaur⁹ ma
ximus deſideriū regni celeſtis in coꝛde de-
uoto abſconditū. ꝑpter q̄d habendū ⁊ con
ſuandū cōtēnenda ſunt oīa tpalia: queād-
modū cōtempſerūt virgines ſacre. Cir-
ca hunc autē theſaurū notanda eſt triplex
conſideratio.

¶ Prima eſt cōſideratio inuentionis
¶ Secunda eſt cōſideratio abſcōſionis
¶ Tertia eſt ꝯſideratio ap̄p̄ciationis

Prima eſt conſideratio
inuentionis. Scd̄m Greg. in home. ager
ille in quo inuenitur hmōi theſaurus ī di
ſciplina ſtudij celeſtis. Unde nō inuenit̄ ī
luxurioſis ⁊ ſuauiter viuentib⁹. Job. xxviij
Non inuenit̄ in terra ſuauiter viuentium.
Ideo virgines ſacre virginitatē deo con-
ſecrātes omnes carnis delitias abdicarūt:
vt hunc theſaurū inuenirent. Tūc eni vere
deſiderant̄ celeſtia cum abdicant̄ perfecte
carnalia.

Secūda ē cōſideratio abſ-
conſionis: quia vt dicit Grego. Hūc the-
ſaurū cū inuenit hō abſcondit. ſcʒ vt ſuet.
quia ſtudiū celeſtꝫ deſiderij a malignis ſpi
ritibus cuſtodire nō ſufficit qui h̄ ab hūa-
nis laudibus nō abſcondit. In p̄ſenti eni
vita quaſi in via ſumus qua ad patriā p̄gi
mus. Maligni autē ſpūs iter noſtrū qua-
ſi quidam latrūculi obſidēt. Depdari ḡ de
ſiderant q̄ theſaurū publice in via poꝛtant.
Hoc aūt dico nō vt ꝓximi nr̄i opa nr̄a nō
videant ſed vt p hoc q̄d agimus laudes ex
terius nō queram⁹. Hec ille. Iſte igit̄ the
ſaurus nō abſcondit̄ neq ſeruat̄ i vanigl'i
oſis ſed in humilib⁹.

Tertia eſt cōſideratio ap
preciationis. q2 omnib⁹ terrenis p̄poni de
bet. quod nō faciūt auari ſed paupertatis a-
matores. Ideo dicit̄. pre gaudio illius va
dit. pedib⁹ mētis ipm affectādo: et vēdit
vniuerſa que habet tpalia ⁊ terrena ꝓſus
cōtemnēdo: et emit agrū illū totaliter di-
ſcipline celeſtis ſtudij inhiando. Gre. Agr
ꝑfecto venditis omnib⁹ compat. q̄ volu-
ptatib⁹ carnis renūcians: cūcta ſua terrena
deſideria p diſcipline celeſtis cuſtodiā cal-
cat. vt nihil iam q̄d caro blandit̄ libeat. ni
hil quod carnalē vitam trucidat: ſpūs ꝯ-
horreſcat. Hec ille. Sic itaq fecerunt ſa-
cre virgines ⁊c.

S Ecūda eſt pabola inflāmatiue di
lectionis q̄ ſequit̄ ad deſideriū ſu
pradictū. Vn̄ dicit dn̄s. Iterū ſi
ē re. ce. ho. neg. ⁊c. i. ſi'e ē negociū q̄d fit i ec
cleſia militāti vl' i aīa deuota. ſic negociū

hoīs q̄rentis bonas margaritas ꝛc. Secū
dū glo. ꝑ margaritā p̄cioſam intelligit̄ cele
ſtis vite dulcedo. vn̄ Gre. in hom. Celeſte
regnū homini negociatori ſimile dr̄ q̄ bonas
margaritas q̄rit: ſed vnā p̄cioſam inuenit:
quā vicȝ inuentā oīa vendens emit̄. qꝛ q̄ ce
leſtis vite dulcedinē inq̄tū poſſibilitas ad
mittit cognouerit: ea q̄ prius amauerat liben
ter cuncta derelinq̄t. In cōparatōe eiꝰ vileſcūt
oīa: habita deſerit. congregata diſpgit. ni
hil terrenū libet: deforme ↄſpicit̄ q̄cq̄d de
terrene rei placebat ſpecie: qꝛ ſola precioſe
margarite claritas fulget in mēte. hec ille.
Per margaritā itaqȝ ſic dr̄. Iſid. in li. ety.
in conchilijs maris ex rore celeſti i eis rece
pto: intelligit̄ dulcedo vite celeſtis q̄ princi
palit̄ ſentit̄ in puro amore dei. Vn̄ et dice
re poſſumꝰ q̄ verꝰ amor dei ſiue charitas
q̄ p̄cioſiſſima eſt ſup oēs ꝟtutes ſignat̄ ꝑ
margaritā. ¶ Circa quā tria notant̄ i euā
¶ Primū eſt dignitas allectiue (gelio
ↄditionis: cū dr̄. vna p̄cioſa margarita
¶ Scḋm eſt qualitas affectiue diſpoſitō
nis: cū dicit̄. abijt ꝛ. vendidit omnia q̄ ha.
¶ Tertiū eſt veritas adeptionis: cū dicit̄:
ꝛ emit eam.

Primo igitur tangit̄ di

gnitas allectiue ↄditionis. Eſt em̄ vera p̄
cioſa margarita: In q̄b verbis triplex eiꝰ
notat̄ dignitas q̄ noſtꝝ affectū allicere dꝫ.
¶ Prima eſt dignitas amoroſe vnitatis.
qꝛ vna. vnitas q̄ppe amabilior eſt ꝛ deſide
rabilior multitudine ſm̄ phos. Dicit̄ autē
hec margarita. ſ. vera charitas vna: qꝛ mē
tem in vno vnit. ſ. in deo. Anſ. li. ꝓſologiō
Cur ꝑ multa vagarȝ homūcio q̄rēdo bo
na aie ſue ꝛ corpis tui. Ama vnū bonū in
q̄ ſunt oīa bona. Itē dr̄ vna. qꝛ ipſa ſola ſuf
ficit ad ſalutē. ſine illa aūt nec ꝓ alia ſuffi
cerēt. Illud ē ergo vnū de quo dicit̄ Lu.
x. Vnū eſt neceſſariū. Itē dr̄ vna: qꝛ vult
eſſe ſola. ſ. ſine amore mūdi. Gre. Diſce n̄
diligere mūdū vt diligas deum. auerte vt
ↄuertaris. effūde vt implearȝ. hec ille. Dica
mus igit̄ deſiderantes diuine bonitatis et
amoris dulcedinē cū btō Aug. di. Dulce
ſee mihi dulcedo felix et ſecura colligēs me
a diſpoſitōne q̄ fruſtra diſpſus ſū dum ab
vno te auerſus in mlt̄a euanui. ¶ Secūda
eſt dignitas p̄cioſe q̄litatis: qꝛ p̄cioſa. Ha

bet em̄ p̄cipue triplex magnū p̄ciū. ¶ Prim
eſt p̄ciū virtuoſe informatōnis. qꝛ ſic dicit
Amb. Charitas eſt forma ꝟtutū. ꝛ hoc q̄
ad eſſe meritoriū. Multū vtiqȝ p̄cioſa ē cha
ritas que virtutibꝫ ceteris p̄ciū ↄfert. Si
ne charitate ei nihil p̄cij habet. Tātū aūt
habet p̄cij meritorij q̄ntū ibi ē de charita
te. Iō Greg. Nihil habet viriditatȝ ramꝰ
bōi opis ſi n̄ māſerit i radice charitat. ¶ Se
cundum eſt p̄ciū copioſe ꝑticipatōis. Per
charitatē eni fit hō ꝑticeps omniū bonoꝝ
q̄ fiūt ꝛ facta ſūt in eccl̄ia dei. Aug. Pen
ſent mūdi amatores q̄ntū bonū ē charitas
q̄ ſine labore nr̄o aliena bona nr̄a facit. vn̄
Ps. Particeps ego ſū oim timentiū te ꝛc.
¶ Tertiū eſt p̄ciū glioſe remunerationis.
Erit em̄ mēſura ꝛ ḡduſ glie ſm̄ mēſurā
ꝛ ḡdū charitatȝ: vt determinat doctor ſan.
ꝑte. j. q. xij. Vn̄ Iaco. j. Coronā vite ꝓmi
ſit deꝰ diligentibꝫ ſe. ¶ Tertia eſt digni
tas vigoroſe firmitatis: qꝛ dr̄ margarita q̄
eſt lapis q̄dā. Eſt aūt in dei charitate et a
more triplex vigoroſa firmitas. Pria ē fir
mitas viriliter defenſiua. Eſt em̄ ſicut firma
petra. Vn̄ Matt. vij. dr̄ ſaluator. Oīs q̄
audit ꝟba mea: q. ſ. erūt ad dei amorem et
charitatē inductiua: ꝛ facit ea: aſſimilabit̄ vi
ro ſapiēti q̄ edificauit domū ſuā ſupra pe
trā. ꝛ deſcēdit pluuia ꝛc. ꝛ irruit in domū
illiꝰ ꝛ nō cecidit. fundata em̄ erat ſupra fir
mā petrā. Cañ. vlt̄. Aque mlt̄e nō potue
tuerūt extinguere charitatē. Scḋa eſt fir
mitas fortiter opatiua. Amor em̄ dei adeo
reddit hoiem fortē ꝛ firmū vt nihil virtuo
ſuȝ ſit ei difficile: ſȝ oīa leuia. Aug. Oia ſe
ua et imania: facilia ac ꝓpe nl̄la facit amor
¶ Tertia eſt firmitas iugiter ꝑſeueratiua.
qꝛ ſicut dr̄. j. Cor. xiij. Charitas nūq̄ ex
cidit. Vera em̄ charitas ꝛ amor dei ichoa
tio eſt celeſtis btitudinis q̄ eſt ꝑpetua ꝛ in
terminabilis.

Secūdo tangitur quali

tas affectiue diſpoſitōis. q̄lit̄. ſ. debeat hō
diſponi in ꝑte affectiua vt poſſit emere et
poſſidere hanc p̄cioſā margaritā. qꝛ vicȝ
ꝓea habēda dꝫ oīa exponere. iō dr̄: Abijt
ſcilicȝ a ſeipo ſiue ab iclinatōne ꝓpria na
turali. Et vendidit. i. expoſuit ſiue ↄtēpſit
oia q̄ habuit. ¶ Habȝ q̄ppe hō naturalit̄
inclinatōȝ ad tria q̄ ſūt multȝ occaſio ꝑditio

nis.ſ.ad diuitias habēdas:ad delitias ca
piēdas:et ad honores ſiue p̄eminētias ex//
q̄rendas. Qui vult ḡ emere p̄cioſam mar
garitā:vicʒ celeſtis vite dulcedinē:debʒ ab
ire.i.recedere ab hmōi inclinatiōe:vim ſibi
faciēdo. Juxta illud Mat.xj. Regnū celo
rū vim patit̄. et violenti rapiūt illud. Nec
durū eſſe debet omnes diuitias:delitias ꝛ
honores cōtemnere ꝓpter hanc celeſtē mar
garitā. Precioſiſſima em̄ et digniſſima ꝛ
ꝑ ſe ſufficiētiſſima eſt.omnia aūt p̄dicta va
nitate plena. Eccles j. Uanitas vanitatuʒ
ꝛ om̄ia vanitas. Dicamꝰ ergo de p̄dictoꝝ
vanitate quippiā vt diſcamꝰ ea ꝓpter mar
garitā celeſtē cōtemnere.

¶ Primo de vanitate diuitiarū
¶ Secūdo de vanitate delictaꝝ q̄ ꝑplex ē.

Prima ē vanitas beſtialis cōditionis. Ui
ta em̄ voluptuoſa facit hominē beſtialē cū
ſcʒ viuit ꝑm appetitū ſenſualitatꝭ quemad
modū ꝛ beſtia. Jn carne em̄ cōicat hō cum
beſtijs. Unde ꝑ delicias carnales amittit
homo ſenſum virtutū:horrorem peccatoꝝ
deſideriū eternoꝝ:timorē ſuppliciorꝝ ifer//
naliū.j.Corin.ij. Animalis homo nō per//
cipit ea que ſunt ſpūs dei.ſtulticia em̄ eſt il//
li ꝛc. Secūda eſt vanitas punctal' durati//
onis. Gre. Momētaneū eſt quod delectat
ſed eternū quod cruciat. Bern. Ue ve ve:
vapor eſt ad modicū parens q̄ eterne felici
tatis aditū intercludit. O q̄nte breuitatꝭ q̄
momentanee ſunt omnes carnis delitie.
¶ Tertia eſt vanitas finalis cōcluſiōis. Cō
cluſio nāq̄ʒ finalis corporaliū delitiaꝝ q̄ ad
ip̄m corpus eſt fetida corporis reſolutio.nā
ꝛ fetidiora ſolēt eſſe corpora q̄ magis deli//
tioſe fuerūt nutrita.quo ad animā ꝓo finis
delitiarū carnalium eſt anguſtia ꝛ luctus.
Apoca.xviij. Quantū glificauit ſe ꝛ in de//
litijs fuit tantū date illi tormentū et luctuʒ
Tertio de vanitate honorū ſeu p̄eminenti
arū temporaliū

Tertio tangitur veritas

ꝑfectiue adeptionis:cū dicit̄:et emit eam.
Plures q̄dē abnegauerūt diuitias:delici//
as ꝛ honores,et ſic abierūt ꝛ vendiderunt
id ē expoſuerūt omnia et contēpſerūt q̄ ha//
buerūt.nec tn̄ emerūt p̄cioſam margaritā.
ſicut aliqui phi.qꝛ nō ꝑuenerūt ad guſtan//
dū dulcedinē celeſtis et eterne vite ꝑ veraʒ
charitatē et amorē dei. Tales em̄ ſicut dici
tur Rhom.j.etſi deū cognouiſſent:nō tn̄ ſi
cut deū glorificauerūt:ſed euanuerūt in co
gitationibꝫ ſuis ꝛc. Nō ſatis eſt ḡ contēne
re mūdū niſi emat̄ p̄cioſa margarita. q̄ em
ptio fit dando deo voluntatē ſic a munda//
nis retractā. Si enim cor tuū et voluntatē
deo tribuis:ip̄e ſeip̄m tibi dabit et dulce//
dinē celeſtis vite quā deguſtabis ꝑ amorē
charitatis: et ſic eſt ibi quedā emptio. ps.
Guſtate et videte quoniā ſuauis eſt dn̄s.

Tertiū eſt ꝑabola exhortatiue pre
munitiōis: cū dicit dn̄s. Iterum
ſile eſt regnū celoꝝ.i. eccl̄ia mili
tans ſagene miſſe in mare.i.in munduʒ:et
ex omni genere piſciū ꝛc. Ubi notant̄ tres
ꝯſiderationes quibꝰ p̄muniri debemꝰ ad
cauendū nobis q̄nti ſimus in eccleſia dei
¶ Prima ē ꝯſideratio ꝑiculoſe cōmixtiōis
¶ Scd̄a eſt ignominioſe ſeparōis
¶ Tertia eſt rigoroſe incarceratōis

Prima eſt ꝛc. quia videli

cet in eccleſia militanti mali ꝛ reprobi cōmi
xti ſunt cū bonis. Jdeo dicit. Sile eſt reg.
celoꝝ ſagene miſſe in mare: ꝛ ex omni gene
re piſciū.ſ.bonoꝝ ꝛ maloꝝ ꝯgregāti. Chry
ſoſt. Nūc malos bonoſq̄ʒ cōiter quaſi ꝑ//
mixtos piſces fidei ſagena cōtinet

Secunda eſt cōſideratio

ignominioſe ſeꝑationis:qꝛ in fine ſeꝑabūt̄
mali a conſortio bonoꝝ. Jdeo dicit. Quā
cū impleta eſſet(q̄ō erit in fine ſeculi quan
do hūani generis ſūma concludet̄: et nūe//
rus electorū implebit̄:educentes.ſ.de flucti
bus huiꝰ vite. et ſecus litus ſedentes. ꝛ ꝑm
Chryſ. Sicut mare ſeculū:ita ſeculi finem
ſignificat litꝰ maris) elegerūt bonos in va
ſa ſua:malos autē foras miſerūt. Sic erit
in cōſummatōe ſeculi. Exibūt angeli ꝛ ſe//
ꝑabūt malos de medio iuſtorū. Chryſoſt.
Jn fine boni piſces in vaſis eligūt̄.mali ꝓ//
ijciunt̄ foras.qꝛ ꝛ electus quiſq̄ʒ in taber//
nacula eterna recipit̄:et interni regni luce ꝑ
dita ad exterior:es tenebras reprobi ꝓtrabūt̄

¶ Tertia eſt conſideratio

rigoroſe incarceratōis:quia mittēt eos i ca
minū ignis.ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentiū.
Gre.in home. Timendū eſt hoc potius q̄
exponendū.apta em̄ voce tormēta peccan//

alīi dicta ſunt: ne q̄s ad ignorātie ſue excuſationē recurrat ſiq̄d de eterno ſupplicio obſcure diſceret. Hec ille. Poſt predictas autem parabolas dicit dn̄s diſcipulis ſuis. Intellexiſtis hec omnia .ſ. parabolas predictas, q.d. ad vos ptinet intelligere. Hieronymus. Ad apoſtolos enim proprie ſermo eſt quos nō vult audire tm̄ vt populū: ſed etiā intelligere vt magiſtros futuros. Sequitur. Dicunt ei. Etiam .ſ. intelligimus. Deinde exhortatur eos ad docendū alios dicēs. Ideo omnis ſcriba .i. doctor. Ut enim dicit Auguſt. Apoſtoli ſunt ſcribe ⁊ notarij chriſti verbum eius ſignantes in tabul' cordis. doctus in his que neceſſaria ſūt ſibi ⁊ alijs in regno celorū, id ē in eccl'ia militante, ſimilis eſt homini patrifamilias .id ē mihi ſimilitudine inquā imitationis nō equipationis: qui pfert de theſauro ſuo. id eſt de ſciētia ſua in corde abſcōdita noua et vetera .i. autoritates noui ⁊ veteris teſtamenti. Vel ſm Greg. noua de ſuauitate regni. et vetera de terrore ſupplicij: vt vel pene terreant quos pmia non inuitāt. Hec ille. Iuxta igitur parabolas pdictas ſtudeamus deſiderare celeſtia ⁊ dulcedinē vite celeſtis deguſtare: et nobiſipſis pcauere ne a mal' cum bonis pmixtis ſeducamur: vel de maloru numero inueniamur. ⁊ foras in caminum ignis mittamur. ſed potius inter bonos inuenti in vaſis celeſtiū manſionū recipiamur in celeſti regno perenniter regnaturi Amen.

Societ. Jesu Paderborne

Finiunt ſermones admodū

fecundi ⁊ vtiles De ſolennitatibus chriſti: ac intemerate eius matris: oimqꝫ ſanctorū per totius anni circulū: cū ſermonibus ſup euangelia de cōmuni ſanctorū: Quibus pmittunt materie quedā cōmunes de Aduentu domini: a reuerendo patre magiſtro Nicolao deniſe ꝓuincie Frācie ſuper fratres Minores de obſuātia puinciali vicario digniſſimo editi: Impēſ deniqꝫ circūſpecti viri Ioānis Rynmā de Oringaw archibibliopole: in officina induſtrij Henrici Gran: in opido imperiali Hagenaw ciuis impſſi. Anno gratie. M.d.x. die autem .xix. menſis Martij finiūt feliciter.